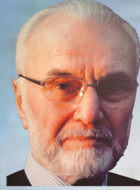
GÖNÜLDEN
ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ

İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 147-15)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (147-15)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-147-15)

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(147-15)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

İÇİNDEKİLER:

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekrarları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir. Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim.

Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ

01- Sohbet-A-S-CD-2-

Şeriat, tarikat, hakikat, marifet mertebeleri hakkın da bazı bilgiler.

Kişinin Zat mertebesine yükseldiği zaman füze ile gitmesi gibidir, artık düşünün bir insan ömrü diyelim 60 sene, 60 senede 25 Km hızdan hesab edersek günde şu kadar yol alır, füze onu bir saatte alır. Bakın araç değiştiçe sürat ne kadar ilerlemiş oluyor. İşte Hakk yolu da bir hayli uzun olduğundan mümkün olduğu kadar süratli vasıtalar ile gitmemiz gerekiyor. Yani gönlümüzde bu hızı oluşturmamız gerekiyor. Zaten tarikat ismi üzerinde olduğu gibi yol demektir, yol boşu boşuna duruyorsa üzerinde giden yoksa o yol bir işe yaramıyor, ama o yol hem var hem de gidiliyorsa işte o yol yapılmasının da yolcunun da hakkını vermiş olması oluyor.

İşte o zaman kişinin bir program dahilinde çalışması yolunu daha kısaltıyor, daha evvel oralardan geçen birileri alıyor sizi işte bu kavşak burası şu köşe burası şu yokuş burası diye yolda tereddüt etmeden aynı yerlerde dolanmadan hızla geçiriyor.

Acaba hakikaten tarikat mertebesine geldik mi, çünkü tarikat mertebesinin tavanı Hakikat mertebesinin tabanıdır, yani tarikat mertebesi ile Hakikat mertebesi bir noktada birleşir, yani Tarikat'ın kemali Hakikatın başlangıcıdır, bağlantısı vardır. Eğer Tarikatın kemaline ulaşmışsak Hakikatın zeminine basmışız demektir. Fiil yönünü ortaya getirmek baş şartıdır. Ama bir gün hasta oldunuz yapamadınız o ayrı konudur. Burada mühim olan iyi niyettir, iyi niyetle onları sapa sağlam sıktığınız zaman nefsinizin kafasına vurduğunuz zaman ben bu işi yapacağım diye o da kendini alçalttı mı isyan etmedi mi, seni inkar etmedi mi, ayağına bağ olmadı mı, tamam ondan sonra yolun hızlanır.

Yalnız burada siyasi bir nokta vardır, siyaset sadece dışarıda olacak değil, siyaset içimizde de olması lazımdır.

Nefsimizi ikna etmemiz gerekir, öldürmek değil de hep beraber, ikna etmemiz gerekmektedir. Nefs-i emmare dediğimiz de bir varlıktır, bedenlerimizde yeri olan bir varlıktır, onun öldürülmesi mümkün değildir, kaldırılması sukut ettirilmesi mümkün değil ancak terbiyesi mümkündür, ona eğer anlatabilirsek "ey nefsim bu yaptığım işler aynı zamanda senin menfaatin içindir" deyip onu ikna edebilirsek ondan sonra o bize yardımcı olmaya çalışır.

Çünkü şu cesed cehenneme girmiş olsa nefs-i emmare cehenneme girmeyecek mi, girecek onun da aleyhinedir, kısa bir süre geçici zevkleri için nefs-i emarenin hayatını feda etmesi gelecekte Cehennemi olacaktır. Buna o makul olarak anlatılırsa o zaman o sizi geriye çekmekten vaz geçecek sizi itmeye başlayacak kendisi de o vadiden çıksın diye. O zaman ne olacak kişi hızlanacak, arkadan çeken birisi olmazsa ne olur, o araba daha hızlı gider. Yüz Km/saat hızla giden bir arabayı 50 Km/ saaat hızla geri çekersen ne olur, hızı 50 Km/ saat a düşer. O geri çekmeyi bırakıp yüz Km/saat hızla gidene bir de aynı yönde diğeri ileri kuvvet uygularsa bu sefer hızı 150 Km Saat olur.

Ef'al mertebesi dediğimiz Şeriat mertebesinde salavatlar var tövbe istiğfarlar var kelime-i tevhidler var, bu mertebenin iyi bilinmesi lazımdır, Şeriat mertebesini biz yanlış anlıyoruz, sadece suri ve fiziksel oluşumlar olarak zannediyoruz, halbuki şeriat mertebesi Hz Rasulullah'ın getirdiği bütün sistemdir, Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet bunların hepsini içine almaktadır. Şeriat dediğimiz zaman sen daha Şeriatı yaşamıyorsun diyor, kardeşim nereden biliyorsun yaşayıp yaşamadığımı şeriatın ne olduğunu sen gerçekten biliyor musun, ölçülerin nedir, Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet mertebelerini birlikte yaşayan kimseye söylenen söz bu şeriatı yaşıyor diye ifade edilir..

Biz de sadece namaz kılan abdest alan oruç tutana, şeriatı yaşıyor diyoruz. Bu şeriatın zahiri manası zahir mertebesidir. Daha doğrusu et ve kemiğin şeriatıdır, yani parmağın arasında

kuru kalmayacak tırnağını şöyle keseceksin ayağını şöyle yıkayacaksın şöyle abdest alacaksın böyle namaz kılacaksın namazın rükünleri şunlardır, sünnetleri farzları müstehabları biz bunu şeriat zannediyoruz. Bu şeriatın sadece fizik mertebesindeki kısmıdır.

Bakın şeriat islamın tamamını içine alan bir sistemdir. Sadece bir düzey değildir, buna da Şeriat-ı Muhammedi diyorlar, başka ifade ile Hakikat-ı Muhammedi diyorlar. Evvela bunun tam bilinip oturtulması lazımdır, bu ahkamın mümkün olduğu kadar sağlam bir şekilde tatbik edilmesi lazımdır, sıhhatli olarak ve muhabbetli olarak sıra ondan sonra geliyor tarikat mertebesine işte orası فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ 2/144 çevirebildik mi Mescid-il Haram'a çeviremedik mi başımızı orası işte aydınlığa çıkması lazımdır. Eğer gerçek Kabe'ye gönlümüzü döndürebildikse, onda olmayacak diye bir şey yoktur. Ama hayalimizde çevirmişsek sadece hayal ve zannımızda veçhimizi Kabe-i Şerif'e çevirirsek o zaman bizim dinimiz hayalimizde olduğu kadardır. Seyirimizde öyle olacaktır.

Hakikat mertebesinde yine oraya dönüyorsun, Marifet mertebesinde Kabe'nin içine giriyorsun, orada nereye dönüp namazı kılacaksın hangi yöne dönerek namazı kılacaksın, Hakikat mertebesinde kişinin yapacağı faaliyetler kendini tanıma faaliyetleridir, yani "Men arafe nefsehu fakat arefe Rabbehu" faaliyeti buradadır. Kendini tanıdıktan sonra Marifetullah'ı Allah'ı tanıma ondan sonradır. Şeriat ve tarikatta bu bedenle çalışma vardır, yani birinde yürüyerek gidersin birinde araba ile gidersin ama hakikat mertebesinde uçağa binmen lazımdır çünkü oranın sahası hayli geniştir.

Yani bu vasıtalarla orada yol almak mümkün değildir. Yani buradaki vasıtalar çok ilkel vasıtalardır hakikat mertebesindeki seyirde. Tabi Uluhiyet mertebesindeki seyirde Marifet

mertebesindeki seyirde de uçaktan da vaz geçersin neden, uçak fezaya açılamıyor sadece dünyanın alt atmosferinden uçabilir, ayet-i Kerimede Rahman suresinde السَّمٰوَاتِ وَالاَرْضِ فَانْفُذُوا لاَتَنْفُذُونَ اِلاَّ بِسُلْطَانٍ 55/33 Ey ins ve cin toplulukları hadi bakalım bu varlıkdan dışarı çıkın bakalım çıkabilecek misiniz diye ihtar ediyor, çıkarsınız ama bir sultani güç gerekir. İşte bu güç nedir, Marifetullah'tır, Hakikatullah'tır, yani Marifet bilgisidir, Hakikat bilgisidir bununla ancak çıkmak mümkündür. Aksi halde şeriat ve tarikat mertebeleriyle gökyüzüne fezaya Mirac'a çıkmak mümkün değildir, insan çıktığını zanneder hayali bir oluşumlar olur, muhabbet meydana gelir, ama muhabbet gerçek bilgi ile desteklenmezse sönmek durumundadır. Yani Tevhid ilmi ile desteklenmezse, azalmak zorundadır.

Neticede tükenir, kişinin ne kadar muhabbeti fazla olursa olsun onu belirli bir ilimle güçlendirmezse o muhabbet söner tükenir. Ateşin altını beslemezseniz bir süre sonunda soğur söner. Ama ilim ile onu desteklerseniz ilimden gaye yakıtının devamlı halidir, birden çok yakıt verip onu harlı yanması değil belirli bir sistem içerisinde yürütmektir. Nasıl ki dünyada her şeyin bir sistemi vardır, tabi Muhabbetullah'ın da bir sistemi vardır. Ne fazla çok kullanıp kendinizi yakacaksınız, yani ne kendimizi yakacağız ne de az verip donduracağız. İkisi de zararlıdır orta yolun takip edilmesi lâzımdır.

Hani bazen Halk arasında da konuşulur falan tarikata girdi de dengesini kayıp etti gibi derler, olan şeyler aslında boş şeyler değildir, onlar da bir hakikate dayanıyor, neden çünkü ona çekemeyeceği kadar yük verilmiş, yahut bir başka şekilde yüklerler, yükler onu o kişi kaldıramaz, kapasitesi yetmez, kaldıramaz. Çocuğa süt verilirken yarı süt yarı su karıştırılarak mutedil hale getiriliyor. Ama çocuk belirli bir yaşa geldikten sonra o sütü karışımsız alabiliyor, sonra da diğer yemekler

verilebiliyor. Eğer bunlar verilmezse çocuğu hep süt ile beslersek gelişmesini sağlayamıyoruz.

İşte her şeyin kendi hakikati yönünden hakkı ile yapılması gerekmektedir, bir iş yapacağız diye şeriat mertebesinden de olmayalım. Şimdi bakın tarikata girdim de şöyle ettide böyle etti de ırak kardeşim sen kendi şeriatını kendi kafandan yürüt o daha sağlıklı oluyor bazı kişilere göre o kadar yanlış işler oluyor ki Allah etmesin işte şunu yaparsan bu olur şunu yaparsan şu olur diye sistemsiz yerleşmemiş bir şekilde hayatını sürdüren böyle yapacağına kişinin kendi başına Hz Rasulullah'ın gösterdiği gibi zahirde de olsa onu tatbik etmesi daha sağlıklıdır.

اَعُوذُ بِالَّلهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2- ZİKİR HAKKINDA

Bu yolda ilahiler okumak zikrin belirli bir kısımlarını yapmak tarikat mertebesi işleridir. Yani Tarikat düzeyinin faaliyetleridir. Bunlarsız olmaz, ama ömrünün sonuna kadar bunlar ile oyalanırsa insan orada kalmış olur, bunların da aşılması lazımdır. Bakın zikirlerden evvel yaptığımız sohbetin bir kısmı içinde mevcut Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet mertebeleri vardır içerisinde, değişik konular vardır. Çünkü hep Marifet mertebesinden bahsedemezsin çünkü onu anlayacak kişilerin hepsi orada olması lazım ki o konu orada konuşulsun.

Şeriatta duygular vardır bilinmez, yani kişi duygularını kontrol edemez farkında da değildir, hayali bir hayat yaşamıştır, yani yeniden namazına başlıyorsun gençlikte veya orta yaşlarda iyi bir niyetle Hakk'a doğru yöneliyorsun ama daha şuur oturmuş olmadığı için yapılanlar sadece düşüncede,

hayaldedir faaliyetler. Tarikat mertebesine geçildiği zaman eğer kişinin böyle bir seçeneği olabilirse orada da duygusallık artmaya başlar. Tarikat mertebesinin özelliği kişideki duyguları açığa çıkarmaktır, onları arttırmaktır. Eğer o duygular arttırılmazsa daha ileriye gidemez, enerjisi yetmez.

Yani şeriat mertebesindeki duygular Hakikat mertebesine ulaştırmaya yetmez. O enerji kafi gelmez, az da olsa içerideki muhabbet olsa ama geliştirilmediği için yüzeysel kalır, işte Tarikat mertebesindeki çalışmalar yani zikirler İlahiler, biraz topluluk psikolojisi ve şeyh muhabbeti gibi şeyler orada enerjiyi arttırır. Yani duygusal enerjiyi arttırır. İşte bu enerji Hakk'a gitmen için gereklidir. Bu enerjiyi yerine kanalize etmen gerekiyor, bulunduğu yerde bırakırsan belirli hoş bir vakit geçirmiş olursun, o zikir anında hoş bir zaman geçirmiş olursun.

Ama o duygular Hakikat ilmiyle hakikat bilgisi ile desteklenmezse ölmeye mahkumdur, süreklilik kazanmaz. Çünkü biter yakıt yandığı zaman biter külü kalır altında. İşte bu ilahilerin zikirlerin faydası bundandır. Sonra bu zikirin insanda çok büyük fiziksel faydaları da vardır, bakın insanda yediği yiyeceklerden gazlar oluşuyor, nasıl ki o maden ocaklarında hani grizü diye gazlar oluşur yanıcıdır kıvılcımla patlar, insan da toprak kaynaklı yiyecekleri yediğimiz zaman başka yolumuz yok mutlaka onları yiyoruz, o yediğimiz yiyecekler hazım oluyorken orada bir gaz oluşumu oluyor, o toprak tan alınanlar gaz olarak çıkmaya başlıyor, o gazlar mide boşluğuna yayılmaya başlıyor, işte çok yemeyin denmekteki kasdın biri de budur.

Ne kadar çok yersek o kadar gaz da üretmiş oluyoruz. O gazlar göğüs boşluğumuzu dolduruyor, ondan sonra oradan kalbe sirayet ediyor, kalbe girdikten sonra çünkü kana karışıyor, kan ile birlikte o gazdaki ahlak bizim beyinimize kadar gidiyor, beyinimizdeki düşünce yapısı o gazın istikametinde oluyor yani gaz ağırlıklı düşünce yapısı oluşuyor. Kafamızda ne varsa bizim fiillerimiz neticesinde de o oluşuyor.

İşte bu gazın izale edilmesi lazımdır, yani yerinden kaydırılması lazımdır, Bahsedilen أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ 94/1 aynı zamanda bize bunu da bildirmiş oluyor. Bakın Musa (as duasında diyor ki قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي 20/25-26 Ya rabbi benim göğsümü genişlet, işimi kolaylaştır, Firavun yanına gittiğim zaman sıkılmayayım yani ondan korkmayayım, bende azemet tecellisi ortaya getir, diye duada bulunuyor. Bakın koskoca Ulul Azm peygamberi "Ya rabbi benim göğsümü genişlet " diye dua ederken Ümmet-i Muhammed'in tamamına ve en küçük ferdine أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ Ey Ümmet-i Muhammed! Yani Ey kullarım sizin göğsünüzü yarmadık mı daha baştan bize daha önceden vermiş zaten, ama biz kullanamazsak onu takdir edemezsek أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ biz senin göğsünü yarmadık mı diyor. Koskoca Ulul Azm peygamber göğüs, göğüs yarılması temizlenmesi için dua ediyor ken Ümet-i Muhammede "Biz sana vermedik mi bunu daha baştan" diyor. Bakın ne kadar büyük bir ihtişamlı bir nimettir. Ne oluyor biz bunu kullanmadığımız için taleb etmeye çalışıyoruz var olanı taleb etmeye çalışıyoruz, O da diyor ki biz sana bunu zaten verdik diyor, faaliyete geçir diye ikaz ediyor, tabi ki Peygamberimizin şahsında sadece ayetler O'na ait değildir, bize de oradan nasibimiz vardır.

İşte zikir esnasında nefes alış verişi var ya zikir iki türlüdür biri ağızdan biri de boğazdan ta içerilerden çıkan işte bu zikri yapıyorken sesli cehri zikir yapıyorsak tabi zikrin ikisi de makbuldür yerine göre kalabalık olursa kafa dengi kimseler olmazsa zikri kesecekmisin zikre inkıta yok yani zikri kesmeye

hiçbir sebep yoktur, nerede olursan olun zikri daimidir. Lavobada da olsanız yalnız hürmeten gizli hafif zikir yapmak gerekir, hiçbir şey zikrin kesilmesine mani değildir. Kur'an Okumaya bazı mani şeyler vardır ama zikrin kesilmesine yoktur. Namazın kılınmasına mani bazı fiziki haller vardır, ama zikrin şartları yoktur, ne halde olursanız olun çekebilirsiniz.

İşte o zikir esnasında Hz Ömer'e sormuşlar, " Ya Ömer Kur'an-ı Kerim'i neden sesli okumayı seversin" Hz Ömer sesli hızlı okumayı severmiş, yani Cehri zikir Kur'an'da zikirdir, cehri okumayı neden seversin dediklerinde faydası vardır diyor. Birisi gafletteki olanları uyandırır diyor, Kur'an'ı başkalarına ulaştırır, yani okumayanlara ulaştırır, onlar da dinlemiş olurlar. sesli zikri yaparken yani nefes alıp verirken bu insanda bir sistem oluşturuyor, bir ritm oluşturuyor, evvela irade gücünü ortaya çıkarıyor,

Nefes alıp verdiğimiz zaman akciğerlerin en ucra köşelerine kadar normalde çalıştıramadığımız alveoller (baloncuklar) faaliyete geçer. Nefes alıyorken bildiğiniz gibi en ücra köşelerine kadar oksijen artırılması oluyor. İşte güzel zikir yapan kimseye ciğer hastalıkları diye bir şeyin uğraması söz konusu değildir, olsa da çok istisna olur. Çünkü devamlı oksijen ile beslenmiş oluyor, oradaki kaslar çalışır vaziyette devamlı sağlıklı antramanlı oluyor. Yani birincisi bu oksijen dolaşımını daha iyi temin ediyor.

İkincisi vücudu ısıttığından kanın incelmesine sebep oluyor, incelen kan da beynin en ince damarlarına kadar nüfuz ediyor, oksijen kan içinde bol olduğundan neticede temiz düşünce hasıl oluyor. Yani bazı beynimize kan gitmediği yerlerde hayali vehmi şeyler daha çok ağır basmaya başlar, bunun için işte oraya temiz kan gitmediği için temiz düşünce oraya ulaşamadığı için eksik düşünceler beynimize hakim olmaya başlar. İkincisi de odur. Yani birincisi solunum sistemini düzenliyor, ikincisi kan dolaşımını düzenliyor, üçüncüsü sinir sistemini düzenliyor.

Tabi insan böyle bir nefes alıp verdikten sonra ruhen de huzur bulmuş oluyor, sinir sistemi de gerek kan dolaşımı gerek oksijen vasıtasıyla o sitresini atmış oluyor. Zikir her hangi bir şekilde dini bir oluşum gibi zannetsek de ama aynı zamanda fiziksel de çok büyük faydaları vardır. Tabi sevabı ayrı biz sadece beden ile ilgili bölümü anlattık. Eğer güzel zikir yapan kimse bir de aldığı ilmi yol düzgünse bunu hayatta psikolojik bir sıkıntıya girmesi gibi şeyler öyle yanlış yönlere gitmesi gibi durumlar hiç mümkün değildir, çok huzurlu bir kişi olur.

Zikir nedir? Peki Zikir ile tesbih arasında ne fark vardır? Birisi ben zikir çekiyorum diyor, birisi ben tesbih çekiyorum diyor, baktığımızda aynı şeyi yapıyor zaten. Aynı şeymiş gibi düşünüyoruz, eğer aynı şey olsa isimleri ayrı olmaz, tesbih: tenzih etmek yüceltmek gibi yani bir şeyi. Tesbih hani elimize tesbihi alıyoruz ya o tesbih çekmek onun zikir olarak hakikatini tam anlayamadığımızdan tesbihata da zikriyat diyoruz.

Zikir: hatırlamak demektir, neyi hatırlamak demektir, bizim zaten içimizde var olan bazı özelliklerimizi o tesbihleri çekmek suretiyle yani o sözleri söylemek suretiyle onu dışarıya çıkarmaktır. Hani çocuklar kuş tutarlar ağ ile işte o kuşun orada olduğunu gören kuşlar orada kuş var zannıyla oraya toplanırlar işte bizim o zikirleri çekmek bizdeki gerçek o zikirleri oraya toplamaktır. Yani ortaya çıkmasını temin etmektir. Nasıl o kuşlar tek tek sağda solda dolaşıyorlarken orada yem gibi kendi içerisinden bir şey varmış gibi zannederek gelip toplanıyorlar ve yakalanmasına sebep oluyorlar işte bizim yaptığımız zikirler de mesela kelime-i tevhid çekiyoruz “La ilahe illallah” ne demek, bunu hep vird edinmişiz ağzımızda söylüyoruz, ama bunun hakikati nedir?

Ne veriyor bize sözleri çok güzel ritmi çok güzel musiki yönü de var, ne kadar dengeli bir hece kuruluşu vardır, ama bunun aslı nedir, söylediğimiz zaman ne demek istiyoruz, zikrin en faziletlisidir, işte “La” dediğimiz zaman inkar ediyoruz yok diyoruz, yok ama ne yok “İlahe” ilahlar yok “İlla” var bir şeyler ortada ama nedir bu İlahi varlık ” Allah” tır, Allah’ın

varlığını düşünürsek ve bunu böyle de çektiğimiz zaman bir çok açılımlar olur. Ama bunu çok ezbere çekersek bir muhabbet oluşur sevap kazanırız ama aklımızda bir ilim yerine oturtamayız.

İşte zikir zaten sende mevcut olanın ortaya çıkmasıdır. Sabahlara kadar istediğin kadar zikir yap ölünceye kadar aynı esmayı çek sende onun zikri yoksa onu hakikati ortaya çıkmaz. Buğdayı toprağa ekelim kıyamete kadar dua edlim "ya rabbi bundan bize fasulye çıkar" diye buğday ek fasulye çıksın diye dua et çıkmaz. Çünkü fasulyelik vasfı onun özünde yoktur, bakın burada mühim olan nedir, özünde buğday olanın buğdayın çıkmasına yardımcı olması, o buğdayın çıkmasına yardımcı olmazsak o buğdayı kurtlar kuşlar yer yahut çürür gider, yahut kurur gider, çıkaramayız.

İşte bizim rolümüz budur, var olanın çıkmasına yardımcı olmak, yoksa yeni bir şey üretmek değildir. İşte Zikir budur. Şimdi şurada lamba var diyelim bu lamba yanıyor, diyelim ki bu duvar arkasında bir oda daha vardır, ama biz farkında değiliz, yahut kullanmıyoruz, zikri yapmak bulunduğu yerin ışımasına sebep olmak yani oraya bir nurun gitmesi ve onun yanındakini de aydınlanmaya başlaması yani, buradan bir kolay işle hemen buradan öteki tarafa bir lamba yakmak gibi zikrin manası budur. Yani bizim beynimizde atıl kalmış birkaç tane bölgeyi daha açıp faaliyete sokmak genişletmektir.

Bir otelimiz var diyelim on bin tane odası varsa ama biz onun on tanesini kullanıyoruz yüz tanesini kullanıyoruz gelen geri dönüyor, biz yoksulluktan şikayet ediyoruz halbuki zenginin zenginiyiz, işte orasını biraz araştırınca sıvanın altında kalmış yahut kağıt kaplamanın altında halmış kapıları bulup açıp içeriyi kullanıma alma, ne kadar çok odamızı açarsak yani hücre yapısını faaliyete geçirirsek yani o odaları kullanıma alırsak müşteriler geriye dönmez. M. Arabi Hz leri öyle diyor, "Gönül kapısında nöbetçi olun içeriye yabancıyı sokmayın" yani hayal vehim gibi nefsani halleri dünyalık

olanlarını sokmayın çünkü gönül bir kütüphanedir, oraya kitap yerleşmesi lazımdır.

Başkası da diyor ki Hakk'tan gelen ilhamlar misafir-i gaybi, yani gaybdan gelen misafirlerdir, misafir geldiği yerde güzel karşılanmazsa bir daha gelmez, buna da misafirlik hukuku deniyor. Ama misafir gelir de ev sahibini evde bulamazsa kapı kilitli ise bir gelir iki gelir, bir daha gelmez. Onun için öyle derler "Senin İsa'n (Ruh-ul Kuds) gelir gider de senin haberin bile olmaz" ne acı bir hadisedir, gönül kapısında nöbetçi yoksan kapıyı kapatıp çıkmışsan hayel ve hevada dolaşıyorsan misafir gelince seni bulamıyor ki, bir daha gelmez hangi kapı açıksa oraya gider.

İhlas-ı Şerif'i çekmek uygun mudur? Anacığım İhlas-ı Şerif ağırdır O'nu herkes kaldıramaz onun yerine Fatiha'yı okusanız daha iyi olur çünkü Fatiha hem kul hem Hakk arasında bölünmüş beşeriyet yönü de vardır İlahiyet yönü de vardır, ama İhlas hep yukarıdan bahseder, ama O'nu da okuyun da çok fazla ağırlık vermeyin. Ruhani varlığımızı da değişik şekillerde beslememiz lazımdır tıpkı zahiri bedende olduğu gibi dengeli beslememiz lazımdır.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الأَرْضِ 62/1 hiçbir varlık yoktur ki O'nun tesbihini çekmesin ve O'nun hamdı ile hamd etmesin, ne kadar varlık varsa bunların hepsi Hakk'ı tesbih etmektedirler. Bakın zikretmektedirler demiyor tesbih etmektedirler diyor. Şu halde zikir hadisesi insana ait bir oluşumdur, tesbih de bütün genel varlığa ait olan bir oluşumdur. Ancak insan hem tesbih hem de zikir yapma özelliğine sahiptir.

Diğerleri ancak tesbihat yapabiliyolar, ama insan hem tesbih hem zikir yapıyor. Bu varlığın tesbihi iki türlüdür birisi lisani tesbih, birisi de hali tesbihtir. Hali ile tesbihatı, lisani tesbih kendi lisanları ile yaptığı tesbihatları vardır. Tesbih: Hakk'ı yüceltmek, tenzih etmek, bir varlığın fiili ve tabii

tesbihatı ise o varlığın ne iş için halk edildi ise o halk ediliş sebebini ortaya koyması onun tesbihidir, fiili tesbihatıdır. Yani Cenab-ı Hakk bir çiçeği çiçek olarak halk etmişse çiçek olarak onun varlığının zuhura gelmesi onun tesbihatıdır. Fiziki tesbihatıdır.

Bir de lisani tesbihatı vardır, ayrıca o çiçeğin renginin kırmızı sarı olması çiçeğin kendine ait bakın hiç birisi bir başkasına benzemiyor, كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَأْنٍ 55/29 o her değişik zuhurlardadır, işte bütün bu alemdeki varlıkların var oluş hakikatleri ve bu hakikatlerin içerisindeki şekilleri onların tesbihatıdır. Yani Hakk'ı zuhura getirmeleri tesbihten maksat Hakk'ı söylemek değil mi, işte onlar kendi varlıkları ile Hakk'ı zuhura getirdiklerinden varlıkları tesbihattır. Tabi insan da bu yönüyle bakıldığında bizim de varlığımız aynen tesbihattır. Ama insan şuurlu bir varlık olduğundan aynı zaman da idrakli zikrini de yapmaktadır.

Zikir ile tesbih biri iradi olan zikir biri gayri iradi olan elinde olmadan yapılan fıtratı üzere yapılandır, ama diğeri insan iradesi ile yapılandır zikir. Kur'an'dan bahsedilirken "O alemlerin zikridir o" diyor, yani اِنْ هُوَ اِلاَّ ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ 81/27 Kur'an alemlerin zikridir. Alemleri zikreder demiyor, alemlerin zikridir diyor, yani Kur'an'ın içinde Alemlerin varlığı vardır. Alemlerin ifşası vardır, zuhura çıkması da zikir olarak ifade ediliyor. يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٤٢﴾ 33/41-42 "Ey iman edenler Allah'ı çok çok zikredin, ve O'nu tesbih edin " diyor bakın hem zikir hem tesbih insanda bunun ikisi de vardır. İşte onun için tarikat işlerinin başında zikri koymuşlar bundan gaye de hem fiziksel lafsi zikir hem de düşüncedeki zikir kendi hakikatının

ortaya çıkmasıdır zuhura çıkmasıdır. وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي

فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٥﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا 20/124-125 “Kim ki benim zikrimden uzaklaştı yani şuurla beni bilmekten uzaklaştı ve gaflette kaldı, muhakkak onun için maişet darlığı vardır, Allah’ın zikrinden kim uzaklaşırsa onun için mutlaka maişet darlığı vardır. İşte efendim bir kimse zikir etmiyor ama işte şu kadar zengin bu kadar zengin yatları katları var, tamam var sen onu dışarıdan zengin gibi görüyorsun sor bakalım ihtirası yüzünden daha ne kadar çok fakirdir, yani maişet sıkıntısı çekiyor, ne diyor işte bu gün 2 milyar senedim var, beş milyar yarın senedim var, şu kadar şuna bu kadar buna borcum var, gidin sorun fakir vatandaştan daha fakirdir kendi oluşumuna göre. Yani mutlaka maişet darlığı çeker. Ya da alacakları vardır alamaz, وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى burası daha da beter “Kıyamet gününde biz onu a’ma olarak haşr ederiz” bakın Allah’ın zikrinden uzak duran kimse Kıyamet gününde a’ma olacak a’ma olarak haşr edilecek ve diyecek ki قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي اَعْمٰى ya rabbi beni niçin ama halk ettin ahirette benim gözlerim vardı görüyordum, ben dünyada görüyorken beni neden ahirette a’ma halk ettin” bakın bu ayetten de anlıyoruz ki dünyadaki şeklimizin bazı değişikliklere uğrayacağı ahirette kesindir. Bazı uzuvlarımızın değişik olacağı kesindir. Amellerimize göre kendi iç durumumuza göre. Neden beni a’ma halk ettin ben görüyordum yeryüzünde dediği zaman Cenab-ı Hakk diyecek ki sen bizi nasıl unutmuştun dünyada biz de bu gün seni unuttuk, böylece halk ettik diye cevap alacak.

Burada rızık iki yönlü tabi birisi maddi rızık olduğu gibi birisi de manevi rızıktır “Kim ki Allah’ın zikrinden uzaklaşırsa manevi rızkı olmaz” Bakara suresinde فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ 27152 “siz beni zikredn ben de sizi zikredeyim” diyor Cenab-ı Hakk الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ 3/191 Onlar ayakta iken oturken yanları üzere yatarken Allah’ı zikreder gökler ve yere bakarak Allah’ım sen bunları boşuna halk etmedin derler.

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ Siz Allah’ı ayakta anın oturken yanına yatarken de anın bunun içinde namaz da vardır zaten namaz da zikirdir. Şartları neyi gerektiriyorsa ayakta ise ayakta ayakta duramıyorsanız otururken oturamıyorsanız yatarken hatta onun daha ilerisi var yatarken bile yapamıyorsanız göz ucu ile ima ile yapın.

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ Burada emir var beni zikret diye Allah emredecek de kul yapmayacak bu çok büyük gaflet olur. Ama ne oluyor iradi zikrimiz devamlı değilse de fiili tabii zikrimiz yani tesbihimiz devam etmektedir.

Hakikat-ı Muhammediye bu alemin kaynağı olduğundan dolayısıyla bütün ne kadar adet varlık varsa sıfat mertebesinde o kadar tecellisi vardır, onların, kaynağı orasıdır.

“Ve ala kulubihim” bütün kalplerdeki isim tecellisi hepsi O’na dönecek onların zuhur yeri Hakikat-ı Muhammediyedir. Bütün bu tecelliler Sıfat tecellisi Esma tecellisi ef’al tecellisi ilim tecellisi irade tecellisi Celal tecellisi Şuunat-ı İlahiye Kemal tecellisi Cemal tecellisi Samed tecellisi evveline de ahırına da

ondan zuhur etmektedir. Bu dua Musa Kazım Efendi duasıdır burası ondan küçük bir alıntıdır.

Namazda ayakta durduğumuz zaman “Elif”, rükuya vardığımız zaman da “Dal”, secdeye vardığımız zaman “mim” bunları yan yana getirirsek “Adem” olur. Biz bakın lisanen desek de demesek de istersen namazda hiçbir şey okuma. Ayakta durduğumuz zaman Nebat durumda oluyoruz, nebatlar bir ömür boyu kıyamdalar, onlardan yediğimiz gıdalar ile hayatımızı sürdürüyoruz, onlara şükran borcumuz vardır, hayvanat da rükudadır, onlar namazın bir bölümünü ruku halinde hayatları boyu geçiriyorlar. Madenler de secdelerdir. O zaman ne oluyor, madenler hayvanlar nebatlardan biz geçindiğimiz için namaz ikinci bölümü bakın bizim onlara şükran borcumuz vardır. Şimdi gittik bir Kg çarşıdan patates aldık parasını ödedik borcumuzu ödedik zannediyoruz hal bu ki bizim verdiğimiz para hizmet parasıdır, bize kadar gelen sürede ekim bakım sulama gübreleme, taşıma pazarlama verdiğimiz para bize ulaşana kadar yapılan masraf içindir. Bir ömür boyu bu patatesin borcunu ödeyemeyiz, mümkün değil çünkü o kadar kıymetlidir.

Ama biz bunları çok kolay elde ettiğimizden öyle değersiz gibi görüyoruz. Bir patatesin senin olabilmesi için sana ait bir toprağın olması lazımdır, o toprak senin değildir, sana verilen kullanma hakkıdır o da geçicidir. Ayrıca bir de sana ait bir güneşin olması lazımdır. Sana ait suyun havan olması lazımdır. Nihayet bir güneş sistemin olması lazımdır bir patatesin olması için. Bakın ne kadar büyük borcumuz vardır. Şimdi ayakta durduğumuz zaman “Elhamdülillahi Rabbil alemiyn” dedik mi, bunu ne ile yaptık yediğimiz gıdalarla yaptık, onu hazm ettik ve bizde kan oldu, kan beynimize gitti daha latif oldu, düşünceye dönüştü, ilme dönüştü, yediğimiz patetes kafamızda ilim oldu, işte biz “elhamdülillahi rabbil alemin” dediğimiz zaman o patates bizim kanalımızdan Hakk’a Uruç etti Mirac etti, insan bu alemin miraç kanalıdır.

Allah'a miraç ile geçiş insandandır. Onlar (maden, bitki, hayvan) doğrudan doğru Allah'a ulaşamıyorlar, ancak insan ulaştırıyor, ama ne kadar bak incele, incele lâtifleşerek Hakk'ın huzuruna çıkıyorlar. Evvela topraktan bir malzeme oluyorlar, insanlar üzerinde işlem yapıyor bakın hep ıslahat geçiriyorlar, yanıyorlar boğuluyorlar, onların halleri de dervişin halleri gibidir. Nihayet bizim içimize giriyorlar, karanlık bir yerde enzimlerle asitlerle su ile boğuluyorlar. Ondan sonra ayrışmaya başlıyorlar tadı bir tarafa tuzu bir tarafa şekeri bir tarafa ayırıyorlar, ondan sonra biz hareket ettiğimiz zaman bize hareket kabiliyeti veriyorlar.

Vücutta enerji, ısı yağ kan protein oluyorlar, bizim varlığımıza geçiyorlar yani insanlık mertebesinde oluyorlar, bir saat yediklerimizi bizim varlığımızdan ayırmak mümkün müdür, artık o yediklerimiz bizim ile özdeşleşti, kim ne yemişse artık o besinler o oldu. Ondan ayrılması söz konusu değildir. Bunun fazlası vücuda yaramayan kısımları devre dışı bırakılıyor, ama onlar sonra tekrar devreye giriyor, tekrar yeni oluşumlar sağlıyor. Bizim kötü, eksi dışkı dediklerimiz bir yıl sonra bizim önümüze patates portakal olarak geliyor. Yani ziyan olarak bir şey yoktur. İşte ayakta durduğumuz süre nebatlardan yediğimiz gıdalardan aldığımız güç ile ayakta duruyoruz, dilimizden lisanımızdan çıkan dualar bir müddet portakal olan o varlık orada kalıp içindeki latif ruh bizim ağzımızdan ilim olarak lisan olarak Hakk'ın huzuruna çıkıyor, işte biz ona miraç yaptırıyoruz.

Onun için bütün yiyecekler insana arzulu beni bir insan yese de miracımı yapsam diye dua ediyor, onun için eski büyüklerimiz kırıntıyı ziyan etmezlerdi, çünkü o kırıntı yere düştüğü zaman bir daha kaç sene sonra insanın önüne gelebilir. O kırıntı toprak olduktan sonra bir meyve ve sebzeye geçmesi için asırlar geçecektir, insanın önüne gelen yiyecekler de büyük bir şanstalardır. İşte namazda ayakta durduğumuz sürede onlardan aldığımız gıdanın borcunu ödeme süresidir. Ayakta durmalar onları ödediğimiz zamandır. İki namaz

arasında yediğimiz gıdalar sonraki namazda onun borcunu ödemiş oluyoruz gönül borcunu ödemiş oluyoruz.

Rüküda iken de hayvanlardan aldığımız gıdaların borcunu ödüyoruz, “Sübhane Rabbiyel azim” dediğimiz zaman o bizden yediğimiz gıdalardan aldığımız enerjiden Hakk’ın huzuruna çıkıyoruz. Lisan ile çıkıyoruz Ruh olarak Nur olarak çıkıyoruz, secdeye vardığımız zaman işte su, tuzlar, mineraller atomlar aldığımız şeyler de onlar Hakk’ın huzuruna çıkıyor, bunlar nebatlara gitti bunlar hayvanlara gitti şunlar madenlere gitti bize ne kaldı, bize namazda tahiyyat kaldı. Ama namazın namaz yeri burasıdır. İnsan-ı Kamil’in yeri burasıdır.

Bakın bunların hepsi haldir, yani değişen burası makamdır. Namazın aslı hakikati, tahiyyattır. Yukarıya çıktığımız zaman Kıyamda duruş mertebesi İbrahimiyet mertebesidir, mana yönü itibariyle İbrahimiyeti anlatır. Birinci yönüyle baktığımız zaman bizim Âdem’liğimizi anlatıyor, bu yazı şeklinde “Elif” ayakta durma, “dal” rüku, “mim” de secdedir, yani yanyana getirdiğimiz zaman “Edem” oluyor. Yani namazın birinci şekli Âdem’liğimizi ispat etmemiz oluyor hallerimiz ile istersek lisanen bir şey okumayalım yine de biz Âdem’iz. Hiç bilmeyelim lisan bilmeyelim yahut sağır olalım dilimiz lisan bilmese şekli yaptığımız zaman dahi namazımız namaz olur. Çünkü Âdem’im ben diyoruz ya, lisanen söylemesek de hal ile söylemiş oluyoruz.

Şimdi diyelim ki ben şu gözlüğün sapını kırdım ben bu gözlüğün sapını kırdım demeye gerek kaldı mı, zaten gören onun benim tarafımdan kırıldığını görüyor. İşte bunu yaptığımız zaman biz Âdem’liğimizi ispat etmiş oluyoruz. Başka yazıya kelama gerek kalmıyor, ama bir de bunu manaları ile birlikte söylediğimiz zaman o zaman kemalin kemali oluyor.

Bakın hepsinin başında “Elif” var, Allah Esmasının aslı “Ellah” dır, Ahadiyetde “Ehad” dır, Elem, Edem/Adem bakın hepsinin başında “Elif” vardır. Neden Elif var, Elif Ahadiyet mertebesini ifade ediyor, bir Elif de 12 noktadan meydana

geliyor. Şurada düz gördüğümüz çizgi aslında noktalardan meydana geliyor, 7+5 gurup noktalardan meydana geliyor, 12 nokta oluyor. 7 tanesi nefis mertebeleri, Emmare, levvame, Mülhime, Mutmaine, Radiye, Merdiye, Safiye, 5 tanesi de ef'al Alemi, Esma alemi, sıfat alemi, Zat alemi, İnsan-ı Kamil.

Bütün harfler eliften oluşuyor, Elif tekne gibi kıvrılıp altına bir nokta konduğu zaman "Be" oluyor ama aslında eliftir. Diğer harfler de hep elifin kıvrılması ile meydana geliyor. O zaman ne anlıyoruz, bütün bu alemler Ahadiyet mertebesinin zuhurundan başka bir şey değildir. Değişik şekillerde meydana gelişinden başka bir şey değildir. Yani birle birin birlikteki çokluk halinde görülmesidir. Şimdi gördüğümüz bu varlık çokluk gibi görülüyor ama biz gene hepimiz tekiz biriz, yani alemde ne kadar varlık varsa hepsi Bir'dır. Çokluk halinde görünen bir'leriz biz.

Namazda ayaktaki duruş, Kıyam İbrahimiyet mertebesidir. Rukuya eğildiğimiz zaman Museviyet mertebesidir, biz Musa ümmeti olmuş oluyoruz, o mertebeyi yaşıyoruz zahirdeki Yahudiler değil, secde yaptığımız zaman İseviyet çünkü İseviyet teşbih, Ruhullah fenafillah mertebesidir burası. Museviyet tenzih mertebesi, Kelimullah, Ef'al tevhidi Halilullah, mertebesi, ama Muhammedür rasulullah, Muhammed Habibullah tevhid Vahdet oluşmuş oluyor. Ef'al, Esma, Sıfat, Zat yani bunlar namazın içindeki mertebelerdir.

"Bir" rakamından nasıl bütün rakamlar çıkıyor, iki tane 1'i yan yana koy 2, üç tene koyarsan 3, ama hepsi 1'in tekrarından ibarettir. Kendilerine ait bir varlıkları yoktur. "Elif" de öyledir rakamlar da böyle olduğu gibi, sayılar harfler de öyledir. Bakın oturan kişinin şekli Muhammed yazıyor, baş "Mim" dir ayak kıvrımı/dizler, "Ha" dır, iki topuklar "Mim" dir kolumuz da "Dal" dır oturan kişinin yazdığı yazı, sağdan da soldan da bakılsa "Muhammed" dir. Bakın üstünde hiç durmadığımız şeylerde ne işler vardır. Bu namazdaki tahiyyatta oturuştur, başka türlü oturuşlarda bu oluşum gerçekleşmez.

Düşündün mü hiç kardeşim
Bu alemde nedir işin
Dünyaya sebeb-i gelişin
Âdem olmakmış meğer

İlim öğrenmekten gaye
Ulaşmak içinmiş yâre
İlmin sonunda paye
Ârif olmakmış meğer

Her yönüyle hep kemalde
Görünür varlık Cemalde
En güzel oluş her halde
İnsan olmakmış meğer

Aç gönlünü Hak'tan yana
Neler ulaşır bak sana
En güzel şey Allah'a
Habib olmakmış meğer

Necded'den dinle bu sözü
Haktan ayırma hiç özü
Bu dünyanın gerçek tadı
Ölmeden ölmekmiş meğer

İşte bakın namazda "Mim" başı, "Ha" oturuşu, "Mim" ve "Dal" Muhammed yazmaktadır.

Sağ taraf Akl-ı Kül'dür, külli aklın temsil ettiği sol tarafta nefs-i Kül'dür yani nefs-i Kül'ün temsil ettiğidir, sağ taraf hakikat-ı Âdemiye, sol taraf ta Hakikat-ı Havva'iye eğer biz sağ merkez olsa sola doğru yani soldan sağa doğru gitmiş olsak bizi ihata eden nefs-i Kül olur. Kabe'de sağdan sola doğru dönüyoruz, sağ taraf hükmü altına almış oluyor bütün alemi. Aksi halde sol taraf hükmü altına alır, o zaman nefs-i Kül'ün hükmü altına girmiş olur bu alem o da olmaz.

Dünyanın en muazzam mekanı dünyanın en ruhlu, ruhaniyetli yeri dünyanın hafızlarını en güzel seslerinin okuduğu Kur'an okuduğu yer, tam farz namazına duruyorsunuz, orada muazzam bir güzellik, bir Fatiha başlıyor ki sanki kendinizi bir fanusun içerisinde zannediyorsunuz gökyüzünde bu dünyanın dışında ayrı bir dünyada hemen orada bir çocuğun ağlaması hemen insanı dünyaya çekiveriyor, imam efendi selam veriyor, çocuk sesleri bitti, namaz kılarken susun da sonra nasıl bağıracaksanız bağırın yok, neden böyle. Bir ara düşünmüşler oradan çocuk seslerini kaldıralım çocuk sesleri çok yoğun diye ve karar vermişler çocukları içeriye almayacağız diye çocukları almayınca Kabe'nin kapılarının hiç birisi açılmamış,.

Düşünmüşler bu neden böyle oluyor diye, ondan sonra tahmin etmişler çocukları almadığımızdandır diye tekrar çocukları almaya karar vermişler kapılar açılmıştır. Onu ben de çok düşündüm, orada neden bu çocuk sesleri burada böyle diye, durduramazlar mı bunu bunlar niye çocuğu ile geliyor üç beş aylık bir yaşında iki yaşında kahvaltısını da alıyor Kabe içinde piknik yapıyor, ailece yatıp uzanıyorlar, dinleniyorlar, bir bakıma da o kadar özelleşmiş orası. Yani orasını evleri olarak kabul etmişler, tabi bunu hac zamanı yapamaz kalabalıkta mümkün değildir.

Ama hac zamanı çocuklar ağlamasını sürdürüyor. Belki daha az oluyor ama oluyor, kalabalık olduğu için pek getiremiyorlar, eğer orada çocuk sesleri olmasaydı Rabbım dedi ki o iş tamam olmazdı. O sahne tamam olmazdı eksik kalırdı, çünkü o sahnede Âdem (as dan Hz Rasulullah'a kadar geçmiş bütün peygamberan hazaratının hayatları orada yaşanmaktadır. Hepsi yaşanmakta, gözlerinizi bir kapayın Âdem (as) ın ayak seslerini duyarsınız, orada yalnız dolaşmasını görürsünüz, Hz Rasulullah'ın orasını nasıl feth ettiğini görürsünüz, o zamanki insanların orada nasıl dolaştıklarını görürsünüz, orada bütün hayat yaşanmaktadır, vaktiyle orada ne yaşanmışsa hepsi resm edilmektedir.

Eğer orada çocuk sesleri olmasa İbrahim (as) ın hakikati orada yok olmuş olurdu, İsmail (as) ın çocuk iken o sesleri yok olmuş olurdu. Oradaki çocuk sesleri İsmail (as) ın o günden gelen seslerinin yankılanmasıdır. Hadi bakalım bunu çıkarmak mümkün mü oradan dışarıya, değil onu kimse çıkaramaz, zaten kimsenin de gücü yetmez, çünkü o Allah'ın kanunudur. Orada o yaşanmazsa insanlar orada Umre yaptığını Hac yaptığını tam anlayamaz bu çocuk sesleri içini yakmazsa. Anneler Farz namazına durduğunda Hakk'ın huzurunda el bağlıyorlar Hakk'a teslim oluyorlar çocuğu yere bırakıyorlar, çocuk terk edildiğini zannediyor, anne Hacer Valide'nin hayatını yaşıyor, Cemaat de İsmail (as) ın hayatının yankılanmasını sesini duyuyor. İşte onun için çocuk sesleri orada var İsmail (as) ın tepinmesi orada çıkardığı sesler ağlayışının sesleri bu günkü çocukların çıkardığı seslerdir. Anneler de o çocuğu bırakmanın acısını çekiyorlar tıpkı Hacer validenin çektiği gibi. Ne zaman selam veriliyor tabi anneler çocukları kucağına alınca çocuk sesleri de kesiliyor.

Peygamberlerin kıssaları Kur'an-ı Kerim'de değişik surelerde anlatılmaktadır ama Yusuf (as) sadece Yusuf Suresinde anlatılmaktadır. İşte orada da Tarikat hakikatinin özelliklerinden bahsediyor, yani bir insanın seyirini anlatıyor, Musa (as) ın hayatı Tarikatı anlatır, tamamı Musa (as) ın hayat hikayesi gerçek tarikattır. İsa (as) ın hayatı Hakikattir, Hz Rasulullah'ın hayatı Marifettir. Geçmiş kitapların hepsi Kur'an içinde mevcuttur, İncil de vardır, Tevrat da vardır, Zebur da vardır suhuflar da vardır, İsa'dan bahsettiği yerler İncili ayetlerdir, İncil'dir, Musa (as) dan bahsettiği yerler Tevrat ayetleridir, bozulmamış Tevrat ayetleridir, Hz Rasulullahtan, Ümmet-i Muhammed'ten Allah'tan bahseden yerler Kur'an ayetleridir.

Onun için "Furkan" da demişlerdir her mertebeyi Hakkıyla ayırarak veren ve fark ettirendir, ama aynı zaman da Cem'de olan fark'tır, kendine ait bütünlüğün özellikleridir ayrı ayrı

şeyler değildir, mesela bina dediğimiz zaman bina bir bütündür, Kur'an da bir bütündür ama katları itibariyle Furkan, İncil gibi ifadeler ile belirtiliyor. Ama bu binadan ne camı ne de kapıyı ayırmak mümkün değildir, ne de kilidini ayırmak mümkün değildir.

Bakın dönüşte hayat vardır, Arş'ın etrafında melekler nasıl dönüyor, dervişler nasıl dönüyor hakk'ın etrafında bakın dönüşte hayat vardır, ama dervişler aralarında konuşuyorlarmış, ne yaparsınız demiş o da "Biz Allah der döneriz" peki siz ne yaparsınız demiş, biz Allah der dönmeyiz demiş. Ama ikisi de değişik yönlerden bakmış ama bakış yönü itibariyle ikisi de haklıdır. Yani biz Allah deriz devran yaparız döneriz, o da biz Allah deriz sözümüzden dönmeyiz demiştir.

Bakın o da devran yapıyor dönüyor, dönmekte hayat buluyor, yani dönerek hayat buluyor, işte o içindeki sakladığı sırlarını dönerek açıyor, tesbihatını dönerek yapıyor, eğer o düz bir şerit halinde olsa beş yüz metre yola gitmen lazım ama dönünce küçücük bir alan içinde büyük şey sığıyor. Yani dönmenin sırrı budur. Yalnız Musa (as) ın Bakara- İnek hikayesinde olduğu gibi su arkına bağlanmamış olacak, yani bu dönüyor ama her döndüğünde yeni bir bilgi kayıt ediyor, dönüşüyle aslında o dönüş değil uzunlamasına gidiştir .

Açıldığı zaman her safahatı başkadır, ama su arkına su çeken (dolap beygiri gibi) mahluklar hep aynı işi yapar hep aynı dairede döner. İşte bir dervişin özelliklerinden birisi olması lazım gelen şey, boyunduruğa koşulmamış olacak, ve su arkına bağlanıp bir dairede dönerek su çekmemiş olacak. Yani derviş şartlanmamış olacaktır. Hep aynı yönde gitmemiş olacaktır. Şimdi diyelim ki bir dönüş 25 metrede tamamlanıyor, yani döndüğü dairenin çevresi 25 metre o görevli hayvan 25 metre bir dönüşte yol almış oluyor. Onu daire dışına çıkarırsak bir dönüşte 25 m ileri yol alacak, dört dönüş yaptığı zaman yüz metre yol almış olacaktır.

Ama burada dört defa döndüğü zaman yine aynı yerde 25 metre yol gidecek aynı döndüğü zaman yine aynı dairede

kalacaktır. Orada daha başka bir tehlike vardır, yürüye, yürüye orası aşınıyor, çukurlaşıyor, bir daha oradan dışarı çıkması hiç mümkün olmuyor. Tarikatın manası nedir, yol demektir peki bu yol asfalt yol karşıda duruyorsa üstünden geçecek yoksa onun ismi yol olsa ne olacak saha olsa ne olacaktır. Yol üstünde yolcusu varsa değer kazanıyor, yolcu da yolda giderse değer kazanıyor. Yolun dışında bir ağaç altında kalırsa bir şey kazanamıyor.

Tabi ağaç altında da oturulur ama yeri geldiğinde yorulduğunda kendini koruma gerektiğinde ve yeni yakıt almak için su deposu gibi işte güç almak için ağaç altında durulur, ama bir ömür boyu ağaç altında yan gelip yatarsa ona ne yol denir ne tarikat denir ne yolcu denir. Ancak kendini eğlendirmek denir, işte ben sinamaya gitmedim kahveye gitmedim de yolda ağaç altında oturdum. Bir ağaç altı bulmuşsak gölgenin hepsinin o olduğu yolun o olduğunu zannediyoruz, hayatın orada geçtiğini zannetmişiz ama biraz daha ileri gittiğimiz zaman bakıyoruz ki bir ağaç var koskoca bir ağaç biraz ileriye gittiğimizde bakıyoruz ki küçük koruluğa rastlamışız, bakıyorsunuz kuşlar ötüyor, çiçekler kokuyor, suları akıyor deresinde yol ehli tabi bunları görecektir, orada da kalamazsınız çünkü yolcusunuz ne kadar güzel olursa olsun orada kalınmaz, orasını da terk etmesi lazımdır, işte bazen insanda çok güzel duygular oluşuyor, orası rahat geliyor, güzel geliyor, orada kalıyor işte bu da ona perde oluyor. Bunların hepsinin aşılması lazımdır.

Kişi öyle hale gelecek ki artık kendisinde ne duyguları kalacak ne bağlantıları kalacak ne de bir şey kalacak, sırf Ruh olarak kalacak tüy gibi kalacak, o zaman arayacak ya eskiden benim şu kadar güzel düşüncelerim vardı, değerlerim vardı duygularım vardı, diye onları bulamayacak, zaten bulmasına da gerek yok ama bunun karşısında aklını iradesini idrakini bulmuş olacaktır. Çünkü o duygular bir yerde lazımken onlarda perde oluyor daha ileride, duygular şeriat mertebesinden Tarikat mertebesine geçişte çok lazımdır onlar olmadan tarikat mertebesine geçilmez ama hakikat mertebesine geçerken de

duyguları teslim etmeden yani orayı terk etmeden oraya geçilmez.

Duyguların varsa bu duygular ister eksi mahiyette olsun ister artı mahiyette olsun, o senin varlığının açık ifadesidir. Duygu varsa sen varsın, sen varsan vahdet alemine geçemezsin, duygu dediğin şey beden dediğin şey sana ait olan şeyler yani her bireyin kendine ait bazı varlıkları vardır, eşi vardır işi vardır, işte ayakkabısı vardır, çorabı vardır, bunların hepsi benim benim derse biraz işimiz zor demektir. Ama bunlar benim değil dersen o da yanlış o zaman kimin hem senin hem senin değil, eğer ikisini birlikte yaşayabiliyorsan, senin çünkü muhafazana vermişler, onları korumak zorundasın, eşin çoluğun çocuğun evin, araban hadi bakalım araba benim değil diye onu terket bakalım onu, sana korumaya vermişlerdir, onu koruyacaksın işlerinde kullanacaksın.

Onu koruyacaksın ama bu benim demeyeceksin, gerektiğinde anahtarı çıkarıp ehline verebileceksin, hem senin hem senin değildir. *Şeriatta duygular vardır, bilinmez, Tarikatta duygular vardır bilinir, hakim olunamaz, Hakikat'ta duygular vardır bilinir, hakim olunur, Marifette ister duygu ihya edersin, ister imha edersin.* Yani yeni duyguları sen oluşturursun veya var olan Duyguları öldürürsün.

10/11/2000 Cuma akşamı

İşte bu oluşum ile hayatımızı takip edersek şeriatta bakın duygular var ama bilinmiyor, neden çünkü şuur yok, Tarikatta duygular var, ki zaten tarikat duyguları meydana getirme yeridir, duygu oluşturma yeridir, muhabbet oluşturma yeridir, çünkü o muhabbet olmazsa tarikat olmaz. Yani Tarikat enerjisi meydana gelmez o zaman da çalışmaların olmaz. Bir enerji olacak ki yeni bir faaliyet sahası açılsın. Burası işte çok mühim bir meseledir, çünkü kişinin hayatında yaşantısında değişik bir

hayata geçmiş oluyoruz, tarikat ile ilgilendiği zaman burası gerçekten bir şanstır.

Biz gelen arkadaşlara şöyle deriz, yeniler olsun eskiler olsun bak kardeşim her tarafa git gez, yani bütün guruplara gir, cematlere git araştır yönlerini derken aralarına gir aralarında bulun cematlara git tarikatlara git ne kadar islami gurup altında guruplar varsa hepsine git araştır, gönlün nereye yatıyorsa orada çalışmaya başla oraya da sımsıkı sarıl bir daha da vaz geçme neresini istersen bize gel şuraya git buraya git ben demem zaten gereği de yoktur, kişi bunu kendisi kendi hür iradesiyle seçmesi lazımdır ki kendim ettim kendim buldum desin neticede şöyle yaptım böyle yaptım desin.

Bir gün şeyh efendinin bir tanesi talebeleri toplamış demiş ki çocuklar çay demliği kaynarken ses çıkarır bu ses ne diyor, onu bana söyler misiniz yani çaydanlıkta çay suyu kaynarken çıkan ses fokur, fokur çıkan ses ne demek istiyor, size yarına kadar müsaade diyor, yarına kadar düşünün diyor. O dergahta da Mehmet isminde bir çocuk varmış, kafası biraz hafif gibi ama muhabbet ehli seviliyor da etraftan ama kafası fazla çalışmıyor, dergahın müdavimlerindenmiş, ve şeyh efendinin evine girer çıkarmış evin hizmetlerini de görürmüş, demiş benim kafam fazla çalışmıyor ama gideyim şu anneme sorayım bakayım diyor, belki onun bir bilgisi vardır diyor, ama şeyh efendinin de bir sözü olmuş çevresine kim bunu bilirse kızımı ona vereceğim demiş.

Sabah geliyor “anne be şeyh babam bir şey sordu diyor bize (ama hanımın haberi yok şeyh efendinin böyle bir soru sorduğundan) acaba sizin bir fikriniz var mı diyor, neydi oğlum söyle bakalım diyor, “çaydanlıkta su kaynarken çıkardığı ses ile bize ne diyor acaba “ diyor, oğlum diyor kendim ettim, kendim ettim kendim ettim kendim buldum der o çaydanlık diyor, öyle mi sağ ol anacığım diyor.

Neyse namaz kılınıyor sohbet vakti geliyor, şeyh efendi soruyor oğlum ne diyor o çaydanlık işte fıkır fıkır tıkır tıkır diyor, hepsi bir şeyler söylüyor, sıra Mehmet’e gelince “Oğlum

sen bir şey buldun mu” buldum efendim diyor ne diyor, “kendim ettim kendim buldum, kendim ettim kendim buldum” diyor diyor. Şeyh efendi de tüh be diyor şimdi ben de kendim ettim kendim buldum diyor. Yani kızını öyle bir müride verimkâr olmuş olunca, kendi etti kendi buldu.

Yani dervişin başına bir iş geldiğinde hiç başkasına takaza etmemesi lazımdır hür iradesi ile kararını vermesi lazımdır. Tarikatlar ne yazık ki bazı kişilerin de dedikleri gibi iyi ahlak dernekleri hükmüne girmiş o düzeyde kalmış, kahveye gitme, kumar oynama, içki içme haramlardan sakın ibadetlerini yap, gibilerden böyle bir oluşumda kalmış, bu da kötü bir şey değildir, o da güzel bir şey ama Tarikatın işi o değildir, görevi o kadar değildir. tabi onlar da iyi ahlak Tarikatın içerisinde ama neticesi değildir.

İşte şeriat mertebesinde yaşayan kimse ben burada rahatım diyor bundan başka zaten bana bir görev yoktur diyor, beş farz neyse ben zaten yapıyorum diyor, ben tarikat marikat hakikat bilmem diyor, öyle bir şey de söylememişler zaten diye ya kendini kurtarmak için öyle diyor veya gafletinden yada duygusuz bir hayat yaşamasından ama korkarak da namazını kılıyor, yani cehenneme gitmeyeyim diye burada nasılsa fakir yaşıyoruz ahirette bari zengin olalım diye, rahat olalım diye, ahirete yönelik güya çalışma yapıyor, buradaki yapılan çalışma işte tamamen nefsine gelecekte menfaat temini üzere kurulmuş bir çalışmadır.

Cehennemden kaçması nefsi için cennete gitmesi için ama hak ehli için فِى شُغُلٍ فَاكِهُونَ 36/ 55 onlar meyvelerle meşkuldürler, bakın kelimeye dikkat edelim meyvelerle meşguldürler, هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِى ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِؤُنَ 36/56 onlar ve zevceleri tahtlar üzerine oturmuş rahat etmektedirler. Yalnız bu ayet zahiren bakıldığı zaman taltif gibi görünürse de altında yerme vardır. Bakın meyveyle meşgul,

bizim orada da meyve ile değil Rabbımızla meşgul olmamız lazımdır. سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ 36/58 tabi onlar orada bunlarla meşgul olurlar ama Rablarından da selam vardır. İşte rabbımızdan bize selam tabi çok güzel bir şey nadide bir şey ama rabbımızın selamını biz rabbımızla karşılıklı selamlaşsak daha iyi olmaz mı? Dolaylı Rabbani ikram sadece selam olarak geliyor. Cennette Rabbı ile karşılıklı konuşabilmek ben Rabbıma ulaştım diyebilsin, işte burada ulaşırsak orada da ulaşılacak burada ulaşamazsak orada neyi bulacağız ki, orası bu alemden çok daha geniştir, burası oraya göre çok küçük bir yerdir, biz bu küçük yerde rabbımızı bulamazsak geniş yerde hiç bulamayız.

Neyi buluruz cenneti buluruz, ama "Cennet Cennet dedikleri birkaç gılman birkaç huri" demişler, şöyle bir düşünsek bizden görme duyusunu alsalar o cennetin o güzelliklerini yeşilliklerini görmedikten sonra karşımızda olsa ne olacaktır ki, duyma duyusunu alsalar oradaki güzel kuş seslerini su seslerini duyamazsak neye yarayacak, dilimizdeki tat alma duyusunu alsak en nadide şeyleri de yesek hepsi aynı olur aynı tatsızlık olur, tat alamadıktan sonra neye yarar. Kısaca yani Cennet bizim duyularımıza hitap ediyor, duygularımıza hitap ediyor, duygularımızın elimizden alındığı var saydığımızda cennetin hiçbir değeri olmaz. Tüy kadar bir değeri olmaz. Dil lezzeti ayıramıyorsa en nadide yiyecekler olsun sabahtan akşama kadar ye hiç farkı olmaz. Gözün renkleri ayırma özelliği olmazsa o cennet güzellikleri neye yarar, işte biz öyle bir şeye sahip olmalıyız ki ne duygularımızla ne herhangi bir şey bizden eksikliği ile kayıp olmasın sadece aklımız başımızda olsun.

Çünkü din aklımıza geldi, bedenimize değil, aklımıza şuurumuza geldi, yeter ki o olsun. İşte bu da ilahi Cemali müşahede edip bütün bu alemde öyle bu dünyadan gitmek, ahirette de onun la hep birlikte olmak hani Metin Milli'nin bir şarkısı vardı, "seninle beraber olunca Cehennem ödüldür bana

sensiz cennet sürgün sayılır" يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

ارْجِعِى اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ 89/28-29 ey Mutmainneye ulaşmış kişi şimdi bakın sıradan sayarız Emmare, Levvame, Mülhime, Mutmainne. Şunu şununla geçtim bunu bununla geçtim, oraya geldiğimizde rabbımızın o ayetini duyabiliyor muyuz? Bakın Rabbımız Mutmainne mertebesinde olan kişiye hitap ediyor, bire bir bakın burası çok enteresan bir yerdir. Oraya gelmeyen kimselere genel olaraktır hitabı, يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا Ey iman edenler gibi, يَٓا اَيُّهَا

الْكَافِرُونَ 109/1 ey kafirler gibi yuvarlak genel olarak var ama oraya gelindiğinde bire bir hitap vardır. "ey nefs-i Mutmainneye ulaşmış olan kişi اِرْجِعِى اِلٰى رَبِّكِ Rabbine dön bakın şu hitaptaki inceliğe bakın, peki diyelim ki on sene dervişlik yaptık ondan evvel 15 sene şeriat ehli yaptık, yaşımız 40-50 oldu, neyse Mutmainneye geldik, diyelim "rabbına dön" diyor, hay Allah şimdiye kadar ben nereye dönmüştüm, Rabbına dön diyor bu kadar sene ben nereye dönmüşüm ki, Kabe'ye döndük dönüyoruz ya, daha hala Rabb'ına dön diyor, ayette ayetlerin ifadeleri o kadar dehşet verici ki, ama işte bunu anlamak için bir şuur gerekiyor ve bakış açısını değiştirmek gerekiyor.

Zaman, zaman söylediğimiz bir şey vardır, evvela yapılması lazım gelen şey kulak ayarıdır. Sonra göz ayarıdır, eğer bizim gözümüz ayarsızsa bizim karşımıza neyi çıkarırlarsa çıkarsınlar onu hakkıyla değerlendiremeyiz. Bakın ben bir zamanlar gözlük kullanmıyordum, kumaşları keserken elimde mezura 10cm lik bölümü aşağı yukarı 100cm lik bölümü baktığım zaman şurası 50cm , 60 cm diye gözümüz alışmıştı, ama gözlük kullanmaya başlayınca ben ölçüleri

şaşırdım. Neden, çünkü 10cm in beynimde belirli bir ölçüsü vardı, gözlüğü takınca 10 cm büyüdü, 12 cm oldu, ben kendimi yeniden adapta etmeye çalıştım 12cm nin 10 cm olduğuna gözlüğü takıyorum böyle bakıyorum kafamdaki eski ölçü uzun ama mezurada 10cm yazıyor, ama beynimdeki ölçülere göre uzun hissediliyor.

Yani göz ayarı çok mühimdir ama bu göz ayarı da ilim ile oluyor onun ayarı. Onun tornavida ayarı ilimdir, ilim de gerçek olmalı yalnız sonra da Kalp ayarı lazımdır. İşte ondan sonra efendimize buyurulduğu مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى 53/11 gibi gözünün gördüğünü gönlü yalanlamaz. Gözünün gördüğünü gönlünün yalanlamaması gerekir. İşte biz daha baştan Rabbımıza dönük bir faaliyet içine girmiş isek bu ayetin "Dön" hükmü bizde faaliyetini bulmaz. Ona biz muhatap olmayız, o ayet dön dese de o bizi karşısına almaz. فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣٠﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي 89/29-30 benim özel kullarım arasına gir, onlarla birlikte benim cennetime gir. O zaman o cennete girilir. Ama evvela O'nun kullarının arasına girmek, Onlarla birlikte O'nun Cennetine gir. Orada bahsedilen Cennet de tabi Naim Cennet, Firdevs Cenneti, Huld Cenneti, Adn cenneti, değil Zat cennetidir. Yani Zat'ının Cennetidir.

Bu tasavvuf gerçekten de, bir kişi oturacak da bir sürü konuşulacak suri husus gibi değildir, yeri gelince öyle de olur ama, kişinin özü kendisi teke tekdir olan esas eğitimdir. Derunidir herkes için teke tektir, sabırla yavaş, yavaş olacaktır. Ne demişler "*Sabır ile koruk helva olur, dut yaprağı atlas olur,*" Atlas ile dut yaprağı ne alakadır, demek ki sabırla olabiliyor. Sabır ile ne güzellikler olur. إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ 2/153 Allah sabredenlerle beraberdir.

Şeriat mertebesinden sonra gelinen Tarikat mertebesinde duyguların oluşması lazım bu duygular şeriatın üstünde yapılan zikirlerle nafile namazlarla kitap okumalarla, tevhitlerle sohbetlerle şeyh muhabbetleriyle oluşur. Ama buradaki tehlike de bu muhabbetin döngüsü altında kalmak burada kalmak, tehlikesi de odur. Oranın da aşılması lazımdır, uzaya füzeler gönderiliyor ya füzenin altında evvela bir yakıtı oluyor, o yakıtı kullanıyor, o yakıtı kullanıyor, sonra o yakıt deposu atılıyor, sonra ikinci bölüm yakıtı devreye giriyor, bitince o depo da atılıyor, onlardan kurtuluyor füze, onlar görevlerini tamamlayıp füzeden ayrılıyorlar.

Yer çekiminden kurtulabilmek için o sultan güce ihtiyaç vardır. Yani bu duygulara ihtiyaç vardır. Ama o görevini yaptıktan sonra artık o ne yakıta ne de depoya ihtiyaç kalmadığından fezaya sadece kapsül çıkıyor, diğer donanımlardan soyunmuş olarak kapsül fezaya yalnız çıkıyor. İşte biz de fezaya çıkarken sadece böyle akıl şuur olarak bu depolarımızı yakıtlarımızı bırakmamız lazımdır. En büyük perdelerimizden bir tanesi vehmimiz ve hayalimizdir, musavvire, fikir, bunlar hep perdedir, vehim daha baştan perdedir, o perde kontrol edilmez ise devam eder gider.

Şimdi bakın Vehim fikri üretiyor, fikir hayali üretiyor, hayel musevvireyi üretiyor, yani şekillendirme tasvir etmeyi üretiyor, şekillendirme de kendi şeklini ortaya çıkarmayı üretiyor. Vehim Celal tecellisinden kaynağını aldığından çok kuvvetlidir, ilim olmadıkça kişinin iyi niyeti onu yenemez. Sen ringe çok iyi niyetle çık ama karşındaki hazırlanmış bir boksörse senin niyetin istediğin kadar imanın sağlam olsun niyetin ihlas olsun bir vurdu mu devirir atar gider, hiç dinlemez.

Vehim ve hayel gücünü yenmek için insanın önce insanda vehim ve hayel gücü var diye şuurlanması lazımdır. Bakın şurası mühimdir, vehmi tanımak için vehmin en büyük özelliği insanda "*varı yok, yoku da var*" göstermesidir. En büyük aldatması budur. Şimdi bu alemlerin tümünde var olan Allah'ı yok diye tenzih ettirerek öteye attırır. En büyük silahlarından

bir tanesi budur. İşte burada var olan Allah'ın mevcudiyetini ötelere attırarak yok diye zan ettirir. Yok olan aslında bu alemi de zannına hitab ederek var olarak gösterir. Aslında yok olan bu dünyayı zannettirerek var olarak gösterir.

O zaman sen dünyaya bir varlık vermiş olursun Hakk'ı bir tarafa göndermiş olursun, işte o zaman da en büyük hataya düşmüş olursun. Bu anlayış içinde hayata baktığın sürece Allah'ı bulman mümkün değildir. Çünkü baştan yolu kesiyor. Hani ariflerden bir tanesi ne demiş, "*senin varlığın sende olduğu sürece ibadet bile etsen Kabe meyhaneye döner*" gönül kaben meyhaneye döner. İyi niyet çok güzel bir şeydir, ama ihtiyatı elden bırakmamak lazımdır.

Şeytan Âdem (as) hakkında nasıl dedi, Cenab-ı Hakk O'na neden secde etmedin dediği zaman orada hayel ve vehim arasında bir yaşamın neticesi oluştu, "O topraktan ben ateşten halk edildi" dedi. Ben O'ndan daha üstünüm dedi, ateş yandığı zaman toprağın üstüne çıkar, hep kendi hayaline kendisi aldandı, Adem'de var olan Hakk'ın varlığını göremedi, var olanı göremedi yok olanı gördü, yani Âdemin ademliğini göremedi yok olan toprağını gördü a'dem yokluk manasınadır, "ayn" ile yazıldığında adem yokluk manasınadır, "elif" ile yazılırsa "Âdem" olur. İşte Âdem'in aslı a'demdir, yani yokluktur.

Ama o Âdem'in çamurunu gördüğü için onu var zannetti, bakın evvela kendi yanıldı, neden kendi varlığı vehmi zaten kendisi vehimdir. Ama onun hakikati ona anlatıldığı halde vehmine kapılarak gururuna benliğine kapılarak evvela kendi kendini aldattı, sonrada cenab-ı Hakk onu kovduktan sonra müddet istedi, kıyamete kadar sen müddet verilenlerdensin dedi, işte ondan sonra ben onların önlerinden geleceğim, arkalarından sağlarından sollarından geleceğim onları senin yolundan saptıracağım dedi. Neyle saptıracak işte hayal ve vehim ile hayali düşüncelere daldırarak hakiki düşüncelerden saptırmak suretiyle, orada başarılı çünkü hali o olduğu için hayalde vehimde başarılıdır.

İşte bizim ondan daha başarılı olmamız için onun silahını bilmemiz lazımdır, o mücadeleyi yapabilmemiz için vehim ve hayel ile olan mücadelemizi yapabilmemiz için kendimizin gerçek Âdem olduğu şuuruna ermemiz lazımdır. Gerçek Âdem'lik şuuruna eremezsek onunla mücadele edecek gücü oluşturamayız. Onu yok edecek ona karşı gelecek güç Âdemiyettedir. Yani bizim gerçek kendimizi bulmamız Âdemliğimiz ile. Bu kıssayı şuurlu olarak düşünürsek Âdem (as) ın bütün mesele O'nun üzerinde döndüğü halde hiç kelamının çıkmadığını görüyoruz.

Melekler konuştular "*ya rabbi sen kan dökecek bozgunculuk yapacak birisini mi Halk edeceksiniz*" dediler, Âdem sustu Âdem hakkında konuşuldu, Âdem sustu, sonra meleklere Âdem'e secde edin dedi, melekler Âdem'e secde ettiler, Âdem'e iblis secde etmedi, neden secde etmediğini sorunca o çamurdan beni ateşten yarattın ben daha üstünüm dedi. Orada şeytan da cin de konuştu, iblis de konuştu fikrini söyledi. Melekler konuştu Cenab-ı Hakk da konuştu, Rab mertebesinden ama Âdem'in hiç sesi çıkmadı, bütün iş Âdem'in üstünde döndüğü halde Âdem de diyebilirdi "Ya Âdem bu meyveyi" neden yedin dendiği zaman o sabretti ve istiğfar etti.

Beni şeytan aldattı Havva aldattı da şundan oldu da bundan oldu diye kendini müdafaa yoluna gidebilirdi, hiç gitmedi Hakk'a teslim oldu.

Âdem'in Cennetten yeryüzüne inme hadisesini başlangıçta çok iyi bilmemiz lazımdır, bu dervişliğin ana hatlarından bir tanesi başlıcasıdır. Eğer bizim Âdem'imiz Cennette geziyor iken dünyaya inmemiş iken bizim burada yaşam özelliğimiz diye bir şey olmaz. Yani bizim dünyada yaşamamızın bir ifadesi olmaz. Bizim Âdemimiz Cennette yaşıyorken fizik olarak burada yaşıyoruz ama Âdem daha Cennetten buraya indirilmemişse biz elli bin yıl dünyada zikir çeksek elli bin yıl

dervişlik yapsak daha işin başında bile olmamış sayılırız. Ancak sevabımız artar başka bir şey olmaz irfanımız artmaz.

Âdem Cennette bir ceset olarak burada yaşıyorken kendimizi bulamamışken yani 50 bin yıl dervişlik yapsak gene kendimizi bulamayız. Sevap kazanırız kötü bir şey değil tabi, İslamiyet sadece sevap günah cetveli değildir, biz işi ona döndürmüşüz, şu kadar iş yaparsam bu kadar sevabı olur, bu kadar günah olursa şöyle olur, peki bu kadar sevabın ölçüsü nedir, diyelim bin tane sevap kazandın karşılık ölçüsü nedir kilogram mı gün mü yıl mı, Âdem'in Cennetten dünyaya ayak basması demek bu hakikatleri idrak etmeden evvel biz hayel aleminde yaşıyoruz. Bu bizim toprağa basmamız bizim yeryüzünde yaşamamız değildir.

Yani toprak ayaklarımızın toprağa basması bedenin yer yüzünde olması bizim yeryüzünde olmamız değildir. Neden değil çünkü çocukluktan beri o günlere kadar hep bize yanlış aktarmalar olmuştur, şartlanmış bilgiler kanaatlar gelmiş biz kendimizi bu bedenle var zannetmişiz, esas ölçülerimiz bu olmuş işte vehmin bize vermiş olduğu düşünce ile yok olan bu varlığımızı var olarak içinde mevcut olan ruhumuzu da var olan ruhumuzu da yok olarak yani ilgilenmeden boşta bırakmışız. İşte bu vehmin oyunudur. Genelde çevre de böyle düşündüğünden düşüncelerimiz uyumuş hep böyle kendimizi kabul ettirmişiz. Yani şu yok olan bedenimizi var olarak kabul etmişiz. Ama içinde gerçek olan biz ilahi kimliğimizi bulamadığımızdan var olanı yok olarak kabul etmişiz öyle yaşamışız.

O zaman ne olmuş, ortaya çıkan hadise biz hayali bir varlıklardan öte geçememişiz. Zandan ve hayelden ibaret birer varlık olmuşuz. Ve de hayel aleminde yaşar hale gelmişiz. Yani ötelerde yaşıyoruz, işte burası o kadar önemli bir meseledir ki, yaşamın başlangıcı için yani ikinci hayatının başlangıcı için, yani ruhsal gerçek hayatın başlangıcı için. İşte bizim gök yüzünde olan Âdemimizi hayel aleminden alıp artık bu beden toprağına şuurda düşüncede yani yer yüzüne indirmemiz lazımdır.

Zaten bu, şuurda olacak bir hadisedir, şuur hadisesidir, toprak bedenimiz gelmiş ev olarak yani ruhun mekanı olarak gelmiş, ama mekanın içine yani bu toprağımızın bu dünyamızın içine daha henüz Âdemi hakikati indirememişiz. Âdemi hakikat bu mekanın içine inmedikçe, senin seni bulman mümkün değildir. yüz sene bin sene ömrün olsa bu düşüncede yaşadığın sürece sadece suri bir Müslüman sadece suri bir şeyler yapan kişi hükmünde kalırsın. Ne derviş olabilir bu halde insan ne de alim olabilir ne de hiçbir şey olamaz, ama bir şeyler bildiğini zanneder profösör de olduğunu zanneder, ama hep hayelde ve vehimde ve insanların verdiği payeler olarak kalır. Allah'ın payesi olarak bir yere oluşamaz.

İsmimiz ister Ahmed, Ali, Veli, Muhammed olsun lafzi kelâmda kalır. Evvela bu işi çok iyi anlamak lazımdır, Âdemiyet mertebesini ve yeryüzüne inme hadisesinin ne olduğunu çok iyi anlamak lazımdır. Nasıl ki dünyadaki hayat Âdem ile başladı dünyadaki hayat Âdem esması ile başladı, işte bizim kendi özel hayatımız da mertebe-i Âdemiyeti idrak etmekle başlar. Buna genelde "Veld-i Kalp" de derler, tarikatlarda "Kalbin oğlu" demektir, şeyh ile müridin muhabbetinden meydana gelen bu oluşuma "Veled-i Kalb" gönül evladı derler.

İşte bu eğer irfaniyet yoluyla gidilmezse sadece bir muhabbet meydana gelir o çocuk büyümez öylece kalır, gider. O çocuğun büyümesi kemale ermesi ilim ve irfaniyet ile mümkün olur. İşte Regaib gecesi dediklerinin aslı budur, rağbet etmek bir şeyin olmasına rağbet etmek mevlut da o rağbet edilen şeyin zuhura gelmesi, dünyaya gelmesidir, faaliyete geçmesidir. Bu gece kutladığımız Berat gecesi de işte o dünyaya gelen Veled-i Kalb'in belirli bir hallere ulaşmış olması beşeriyetinden kurtulmuş olmasını ifade eder. Ondan sonra Miraca yükselmesi o çocuğun miraç ehli olması, sonra da Kadir gecesi kadrini bilmesi sonra da Bayram etmesidir. Tabi o bayram etmez de kim bayram eder.

Bu hakikatleri anlayan işte Hacı Bayram Veli;

Bayramım imdi, bayramım imdi

Yar ile bayram ederler şimdi

Diye o güzel hali yaşar. Ramazan bayramı kendi hilafetinin olduğu bayramdır, yani kişinin kendi hakikatinin yaşadığı bayramdır. Kurban bayramı da mürşitlik bayramıdır. Yani kişi Ramazan Bayramı hakikati ile kendi hakikatini idrak eder kendi bünyesinde kendi varlığında, Kurban Bayramının ifadesi de kişilerde kudret oluşumunu ortaya çıkartmaya başlayacak güçte olması, yani onları yöneltmesi ve kişilere kendi kurbanlarını kestirecek hale gelmiş olması demektir. Yani Kurban Bayramı mürşitlik bayramıdır.

Kurban Bayramını idrak etmeyen kişi mürşid olamaz. Mübarek geceler adlı kitapta da bir senelik seyir-i suluk vardır, işte kim o sene içerisinde derslerini bitirmişse tamamlamışsa Ramazan bayramını onlar yapar, diğerleri bizlerde sureta benzediğimiz için benzer bayram yaparız, suret bayramını yaparız gene de bayramdır.

Adet olmuş cümle alem yılda bir Kurban keser

An be an saat be saat kurbanım sana

Demiş ehlullahdan bir tanesi. Hani birisi demiş hırsızı tuttum bıraksam gitmiyor, kal desem kalmıyor, dedenin bir tanesi oturmuş elinde tesbih varmış oynuyormuş tesbih ile birisi de geçiyormuş onun yanından *"Ne o erenler Hakk'ı mı arıyorsun"* demiş ona o da yok be demiş "*neden Hakk'ı arıyacağım gafleti arıyorum*" demiş. Yani o kadar gafleti bile özlemiş o kadar Hakk ile Hak olmuş ki artık biraz da kafam dinlensin diye yani dünya işi yapayım diyor. Tabi bunlar kolay işler değildir, zor işler de değildir, her kişinin işi değil er kişinin işidir diye boşuna dememişlerdir.

İnletirler insanı ağlatırlar insanı halden hale sokarlar insanı hani Debbah/deri terbiyecisi, güzel bulduğu deriyi nasıl yerden yere vururmuş, deri temizleyicisi çünkü onun altında bir parça

yağ tabakası kalır, o zamanla çürüme yapar, kurtlanır bozulur, üstündeki tüylerin hepsi dökülür, işte onu yerden yere vururmuş cenabı Hakk da sevdiği kullarını böyle bir yerlere topluyor, özel eğitimi içine alıyor, özel, özel, özel sonunda da güzel şeyler çıkıyor.

Yapılacak şey özümüzü samimi olarak kullanabilmek sonuna kadar kullanabilmek kazanmak veya kazanmamak olmak veya olmamak değil o O'nun bileceği iştir, ama bizim yapacağımız iş bize verilen gücü kullanmak, sonuna kadar iyi niyetle kullanmak iyi niyetli deyipte bir yerlere yan gelipte değil araştırarak araştırmak suretiyle, bakın dünyada yaşadığımız vaktimiz o kadar değerlidir ki, bu dünyadan giderken adeta onu tırnaklarımızla kazıyarak yani bugün buradan geçmek istiyor ya vakit geçmek istiyor biz o vakti tutarak kopararak göndermemeye çalışmamız gerekiyor.

Yani o dakikalardan anlardan çok faydalanmamız gerekiyor, dikkatle geçirmemiz gerekiyor. Biz istemesek de o geçiyor da o ayrı da biri var öylesine hemen geçirmek hemen meşgul olmadan gafletle geçirmek bir de üzerinde işte meşguliyetle geçirmek var, işte günler geçiyor hem de çok çabuk geçiyor. Hele ahır zaman da bu günlerde, öyle derler ya ahır zamanda seneler ay gibi olacak, aylar hafta gibi haftalar gün gibi günler saat gibi biz de öyle diyoruz çok seneler evveli işe geliyoruz Pazartesi, Cumartesi ne çabuk geçti, aradaki günler yok haftayı ikiye indirmiştim. Pazartesi Cumartesi aradaki günler yok, hafta geçmiş.

Bizim bazı arkadaşlar takıldılar bize yahu gene Âdem'den mi başladın gibilerde ama kurtulamazsın ki Âdemden, Âdem'siz bir şey olmuyor, 30 dan fazla kaset var 90 lık hep Âdem'den bahsediyor, bir tek Âdem'den bahsediyor, daha da konular bitmez, "*Ya Âdem şu ağaca yaklaşma yiyiniz içiniz dolaşınız ama şu ağaca yaklaşmayınız*" diyor. Biz şimdi düşünüyoruz tefsirlerde bir sürü yorumlar elma ağacı mıydı armut ağacı mıydı üzüm müydü buğday mıydı, incir miydi, orada sana meyvesini sormuyor ki Cenab-ı Hakk ağaca

yaklaşma diyor. Meyveli ağaç da var meyvesiz ağaç da var, orada kasıt ağaçtır. Ağacın meyvesi değildir. öyle olsaydı, Kur'an-ı Kerim'de cennetten bahsederken orada bir sürü şu meyveden bu meyveden üzümler var elmalar var diyor incirler var diyor, "vettini vezzeytunu.." bakın yemin ediyor ismi ile söylüyor, eğer gerekseydi orada veya bir meyve ismi söylemesi gerekseydi şu meyveye yaklaşma derdi, ağaca yaklaşma diyor. Biz sonra bir sürü yorum yapıyoruz, işte incir miydi armut muydu, elma mıydı, biz olmayan şeyleri tefsir içine sokuyoruz. Veya ayeti açıyoruz izah ediyoruz diye.

Kur'an'da iki ağaçtan bahsediyor, شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ 24/35 mübarek ağaç ve وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ 17/60 lanetlenmiş ağaç, Âdem (as) ın iblise o kadar büyük rahmeti oldu ki, iblis onu anlayamadı kendisini zahmete soktu, İblis daha evvelce Âdem yok iken meleklerin hocası idi.

05 MEVLÛD HAKKINDA

Mevlûd kitabında yazılanların hepsi bizim kendi üstümüzde tahakkuk etmesi lazımdır, orada bahsettiği aslında işte bizim Mevlûdumuz gecemizdir doğduğu saatte tarihte değil, Hakikat-i Muhammedi bizim varlığımızda doğduğu zaman bizdeki semavat ve zemin yani bedenimiz de ruhumuz da dışarısını bırakalım Nur'a gark olması yani nurlanması Hakikat-ı Muhammedinin Nur'u ile dolması lazımdır O'nu orada belirtiyor. Yoksa dışarıdaki semavat değildir. Tabi anlayan öyle de anlar o da doğrudur, ama dışarıdaki semavat Nur'a gark olsa ne olacak, olmasa ne olacak bir de bunun şuurla olması gerekir.

Bir kelami olarak duygusal duygu mertebesinde oluşması vardır, bir de ilim ile birlikte oluşması vardır, o o zaman yaşanması gerekiyor, işte o kişinin Mevlut gecesi oluyor, kişinin Mevlut kandili o zaman olmuş oluyor. Yoksa o tarihi

bekleyelim de Mevlut kandili olsun değildir herkesin Mevlut Kandili bir başka zamanda olur, işte onun mevlut gecesi o gecedir. Ama hiç dışarıda kutladığımız Mevlut gecesi ile ilgili olmayabilir. Hz Peygamberin Mevlut gecesi çünkü doğum gecesi. Bunun olması için Regaibin olması lazımdır, yani rağbetin olması lazımdır, rağbet olursa doğum olur, doğum olursa Berat olur, Berat olduktan sonra Miraç olur, sonra Kadir olur sonra bayramlar olur.

MUHTELİF MEVZULAR

(2001) Bu birin devamı 10' a kadar sürer, yani bir haneli sene on'a kadar sürer 11 de yani 2011 de rakam dört olur, 2011 de İslamiyet biraz daha anlaşılır İslamiyet üste çıkmaya başlar, bizler işi akışına bırakalım bizim bunları düzeltecek halimiz yoktur, eğer Cenab-ı Hakk bütün insanların gönüllerine "Hadi" ismini zuhura çıkartırsa o insanlar ne devlet dinler ne diyanet dinler alır başını giderler. Tarihte de olduğu gibi Osmanlı'nın şahlanması neden oldu, bir kişinin sebebiyle değildir, o anda bütün gönüllerde muhabbet meydana geldiğinden Avrupa'yı sildi süpürdü. Tabi bunun bir gerilemesi olacaktır, çıkışın bir de inişi olacaktır, biz iniş kaydetmekteyiz ama bu iniş tekrar bir çıkışı getirecektir dünyadaki tecelliler böyledir devam eder gider.

Cenab-ı Hakk'ın bütün bu olanlardan haberi yok mu, var onun için biz mülkünü O'na iade edelim biz kendi mülkümüzü kurtarmaya bakalım, bu bencillik olmaz kendi nefsini sadece düşünme olmaz tabi ilk fırsatta genele yardımcı olmamız gerekiyor, yaptığımız işler kendi bünyemizde dahi olsa yani bir faydalanmak yardımda bulunmak ama biz zahir şeklinde bir çalışma değil de batın şeklinde çalışma yapıyoruz, işte bu da hep alış veriştir, tabi kolay değil, herkes ile birlikte bir yere koşmak rahatdır ama herkes bir aksi istikamete koşuyorsa

koştuğu sebebin doğru olduğunu biliyorsanız tabi zorlayacaklar çelme takacaklar kendi istikametinde gidecek.

Kasabanın birinde bir ilan yapmışlar demişler ki, çok alim bir imam gelecek falan gün vaaz edecek ve bu vaazında da Cenab-ı Hakk'ı 1001 şekilde varlığını ispat edecek demişler, herkes ne büyük bir imammış ne büyük alimmiş, Cenab-ı Hakk'ın varlığını 1001 çeşit şekilde ispatlayacak diye, belirtilen tarihte saatte millet oluk, oluk oraya doğru gitmeye başlıyor, irfan ehlinden birisi de o gidenlerin ters istikametinde koşmaya başlamış kaçmaya başlamış O'nu tanıyanlar *"Dur nereye gidiyorsun bak biz vaaza gidiyoruz Allah'ın varlığını 1001 şekilde ispatlayacakmış"* ben de ondan kaçıyorum ya zaten demiş, peki neden kaçıyorsun, "*O'nun Allah'ın varlığından 1001 türlü şüphesi varmış ki ispatlamaya çalışıyor biz bunları geçtik"* diyor.

İşte millet turmuş bir tarafa doğru gidiyor, ama ne gittiği yeri biliyor, ne istikameti var. İrfan ehlinin güzel sözü vardır.

ARİFLRİN DÖRT TACI

Hesti tacı arifan ender cihan escarı terk,

Terki dünya, terki ukba, terki hesti, terki terk.

İrfan ehlinin genelde dört tane tacı vardır, padişahların bir tane tacı vardır, ama ehl-i İrfan'ın dört tane tacı vardır. "Ve kerremne beni ademe.." Allah'ın taktığı tac vardır, insanı kerem sahibi olarak halk etti, bu taçların bir tanesi terk-i dünya, dünyayı terk etmesi, dünyayı terk etmekle başına bir tac giymiş oluyor, terk-i Ukba, ahireti terk etmekle bir tac koymuş oluyor, Terk-i Hesti yani varlığını nefsini terk etmekle de bir tac giymiş oluyor, ve terk ettiklerini de terk etmek.

Şimdi biz aklımızda bir şeyi terk ettik deriz ben bu radyoyu terk ettim derim veririm birisine o daha kafamda ise ben onu

vermedim demektir, cisim olarak verdim de kafamdakini veremedim işte terk ettiğini de terk edecek onun için yapmamız lazım gelen şey eğer gerçekten sıratullah üzere gitmek istiyorsak sırat-ı mustakiym değil, iki yol var sırat-ı mustakıym ondan sonra sıratullah, eğer sıratullah Allah yolunun ehli isek bunları artık terk etmek lazımdır. Yapsınlar yapacaklarını eğer bize bir şey sorarlarsa o zaman söylemeye çalışırız. Sormazlarsa hadi Allah selamet versin deriz tak sepeti koluna herkes kendi yoluna.

Bu dünyada müşterek yaşıyoruz, hani ya elinle ya dilinle ya da buğuz ederek, olumsuzlukları kaldırmaya çalışacaksın, elinle kaldıramazsan lisanınla kaldıracaksın, onunla da kaldıramazsa buğuz edeceksin, daha başka yapacağımız iş yok hayatımızı oraya veripte onları düzeltmeye çalışırsak geriye kalan zaman bize yetmez kendimize yetmez, kendimizi kayıp ederiz, bir gerçek daha vardır, biz kendimizi tam yetiştirmedikten sonra yetiştiremeyiz de evvela kendimizin yetişmesi lazımdır, yani evvela kendimizi eğitmemiz lazımdır. İşte bildiğimiz birkaç şeylerle başkalarını eğitmeğe çalışıyorsak o zaten eksik olan bir şey olur.

Hani "*Küçük savaştan büyük savaşa gidiyoruz*" diyor ya, Bedir savaşından çıktıktan sonra eve giderlerken Efendimiz "*Şimdi küçük savaştan büyük savaşa gidiyoruz*" diyor. Sahabe-i Kiram soruyorlar nasıl bu savaş diye bizim şimdiye yaptığımız en büyük savaş değil mi, 300 500 kişi toplandı ki o güne kadar en büyük rakamdır düşmanların o sayıya ulaşması Efendimiz (sav) de diyor ki bu yaptığımız savaş üç gün sürer beş gün sürer, neyse ama nefsimizle savaşımız her an devam etmekte ömür boyu devam etmekte işte büyük savaş nefsimizle olan savaşımızdır.

Evvela bizim nefsimizin ne olduğunu kendimizin ne olduğunu bilmemiz lazımdır, evvela kendimizi eğitmemiz lazımdır. İşte bu da bir savaştır, hem bu savaş dışarıda yapılan savaştan çok daha ince ayarlı ve hassas olan bir savaştır. İnsanları gönüle, Hakk'a, Hakikate davet etmek onları

oraya götürmesine sebep olmak işte bu şeriat ehlinin verdiği gayret ama Tarikat ehli, Hakikat ehli, Marifet ehlinin savaşları başka başka bölümlerde yapılıyor. Dışarıda yapacağımız savaş süreli savaştır, bir zaman gelir biter, ancak nefis savaşı ise bir ömür boyu süren savaştır.

FİRAVN'IN RU'YA-SI

Yedi zayıf inek yedi semiz ineği yiyor, yedi dolgun başak yedi cılız başağı yiyorlar, burada yedi semiz ineğin çıkması nefs-i emarenin nefs-i Levvamenin ne kadar şişkin olduğunu gösteriyor ve yine nefs-i levamede bulunan nefs-i levamenin eğitilmiş yönü de zayıf ineklerdir. Eğer biz nefs-i emmareyi beslemiş olursak o zaman o zayıf inekler şişman inekleri yiyorlar. Bu sefer onlar da şişmanlamış oluyorlar, ama ne oluyor öndeki şişmanlar ortadan kalkmış oluyor. Yani nefs-i levvamenin 7+7 = 14 olan sayısı azalmış yediye inmiş oluyor.

Başaklar daha ileriki mertebeyi bildiriyor, ondaki hadise de yine aynıdır, yedi şişman başak yedi zayıf başak tarafından yenmiş oluyor. Yani orada yedi zayıf başak o mertebenin zayıf halini belirtiyor. Ama o zayıf haller dolu başakları yediği zaman onlar da güçlenmiş oluyor. Yani o kadar tür ilmin o kişide güçlenmesini gösteriyor. Levvamede ise yani hayvanlık mertebesinde ise 14 tane den yediye düşürülmüş oluyor. Sonra o yedi tanesinin de imha edilmesi gerekiyor ki onlar da aslında bakın şöyle oluyor, rüyada bu hayvan ve bitki olarak gözüküyor, ama tahakkukta bakın hayvanlar çıkmıyor, buğdaylar çıkıyor.

Yani görülen rüyanın ikinci kısmı sahaya geçiyor. Yani nefsi emmare, nefs-i levvame rüyada gözüktüğü halde batında gözükmüyor çünkü artık o izale edilmiş oluyor. Buğdaylık mertebesine çıkmış oluyor, ki o buğday mertebesi de şimdi söyleyemeyeceğim daha yukarılarda olan hadisedir. Bakın buğday üstünde duruyor bütün sistem, rüyada semiz inek, zayıf inek görüyor, semiz buğday zayıf buğday görüyor, ama

tahakkukta inek yetiştirilmiyor buğdayın çok olarak yetiştirildiği gibi, ineklerden bahsedilmiyor yani inek hasadı yapılmıyor, yani onların üretilmesi yapılmıyor.

Çünkü onların ürememesi lazımdır, onların o mertebede atılması lazımdır. Ama simge olması dolayısıyla orada belirtilmiş oluyor. Levvame mertebesinin kişide doğuşunu anlatıyor, nasıl imha edileceğini anlatıyor. Onu orada bırakıyor, çünkü o zaten o yolun ikinci mertebesindedir, onların terk edilmesi lazımdır, onun için buğdayla hep işaret ediliyor. Buğday da Ahadiyet Vahadiyet Mertebelerindeki hadiselerdir, onların bolluğu var onların dağıtımı vardır, bakın dışarılardan onların oradan rızık almak için gelenler var, işte bu uzak yerlerden dervişlerin o gönüldeki sermayeye talepleri vardır.

Bakın rüyada iki cins varlık var, fakat tahakkuk sahasında buğday var sadece, bitki var çünkü buğday insan gıdasıdır, hakikat gıdasıdır, yani ana gıdadır. Ama hayvanlar daha ikinci mertebededirler, insan yükseldikçe tabi onların geride kalması gerekiyor ve de onlar tabi olanlar hükmündedir.

YUSUF'UN KARDEŞLERİ

Yusuf'un kardeşi de sevgi idi, işte onlar sevgi ile gönül buluştular, sonra Yakup (as) onu yanında bıraktı ya, bakın sevgiyi artık yanından ayıramadı, yani artık muhabbetsiz yaşamak istemedi, diğer kardeşlerine siz gidin dedi. Ama kardeşlerinden bir tanesi dedi ki ben burada kalacağım ben bu işi kontrol edeceğim dedi siz gidin dedi diğer kardeşlerine, ben O'nu kurtarıncaya kadar burada kalacağım dedi o kalan kardeşi müslim olan kardeşidir, hani 11 kardeşinden birisi müslim olan kardeşidir.

Bünyamin olan sevgi idi, yani gönlün en büyük yardımcısı sevgidir, Yakup (as) da onların başında Akl-ı Kül dür. Akl-ı Kül dünya'ya bakın insanları gönderiyor, her birerlerimiz bu dünya zindanına atılıyoruz, Akl-ı Kül'den ayrılıyoruz, babamızdan ayrılıyoruz, işte Yakup orada ama o mertebenin Akl-ı Kül'üdür.

Hakikat-ı Muhammedi'deki Akl-ı Kül değildir. Her mertebenin kendi düzeyinde Akl-ı Kül'ü vardır. Ama bir de genel Akl-ı kül vardır. Yakub (as) ın işte oradaki baba rolü Akl-ı Kül'dür. Akl-ı Kül Nefs-i Kül'ü meydana getiriyor ya, yani Akl-ı Kül ile Nefs-i Kül'ün izdivacından bütün bu alemler meydana geliyor.

Dolayısıyla Akl-ı Kül'den ayrılan biz insanlar yani bu varlıklar Dünya'da gurbete düşmüş oluyoruz. Yani dünya hapishanesine girmiş oluyoruz, Akl-ı Kül de bizden ayrılmış oluyor. Veya biz Akl-ı Kül'den ayrılmış oluyoruz. O'nun üzüntüsü o dur, yani Yakub'un üzüntüsü odur. Ve Yakub kardeşleri vasıtasıyla bu ayrılığa sebep olduğu halde yani kendi oğulları ayrılığa sebep olduğu halde bakın onları hiç suçlamıyor. قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا 12/83 size bu işi nefsiniz yaptırttı diyor, şimdi insanların fiilleri iki türlü ortaya çıkıyor, bir tanesi Cenab-ı Hakk'ın iradesiyle oluşan fiiller, ona bağlanıyor ki burada bizim buna müdahalemiz yoktur buna mutlak kader deniyor, bir tanesi de yani bizden çıkan fiillerin bir kısmını da bizim nefsimizden kaynaklanıyor, neticede nefsimize bağlanıyor. Nezaketen şöyle diyelim, güzel fiiller, Allah'ın hükmüyle bizden çıkıyor, eksi dediğimiz fiiller de nefsimizden çıkıyor yani kaynağı nefsimize bağlanıyor. İşte her ne kadar Allah'ın fiili de bizim fiilimizde neticede Allah'ın fiili olduğundan hepsi Allah'a bağlanır aslında وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ 4/78 hepsi Allahtandır. Ama bizim varlığımız da bir gerçek olduğundan yani nefsi varlığımız da bir gerçek olduğundan eksi çıkan fiilleri biz nefsimize bağlıyoruz. Kur'an-ı Kerim de de öyle bildiriliyor. مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ

فَمِنَ اللَّهِ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ 4/79 “Sana bir iyilik isabet ederse o Allah’tandır bir kötülük isabet ederse nefsindendir” gerçi bunların hepsi Allah’tandır 4/78 ama nezaket olarak sen bunu kendine bağla. İşte yakub (as) da bu sırrı bildiği için Allah’a değil, bunu çocuklarının nefsine bağlıyor. Çocuklarının üzerinde Allah’ın tecellisine değil, nefsinin tecellisine bağlıyor. Nefsinden kaynaklandığına bağlıyor. Onların Zat’larına hiçbir suçlamada bulunmuyor. Aynı şekilde kardeşleri Yusuf (as) ın yanlarına geldiklerinde de Yusuf (as) onlara aynı yönde muamele ediyor, قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ 12/92 bu gün size kötülenme yoktur, sizi alçaltıcı sizi küçük düşürücü tahkir edici haller yoktur” aynı şeyi O da söylüyor, nefsiniz size bu işi yaptırttı diyor. bakın kardeşleri ona o kadar büyük kötülük yaptığı halde onların Zat’i yönlerini mazur görüyor ve o suçu nefslerine yüklüyor.

Nihayet Akl-ı Kül belirli süre bekledikten sonra Yani Yusuf (as) ın Akl-ı Kül’ü, babası yani belirli bir süre bekledikten sonra yani program neticeye erdikten sonra tahakkuk ettikten sonra program Yusuf (as) Mısır’a aziz olunca yani beden mülkünün mutlak sahibi olunca ve sevgi olan kardeşi ile birleşince hayatlarını muhabbet ve sevgi gönül olarak devam ettirmeye başladıkları zaman o mülke de sahip olduklarından bakın Yusuf (as) gönül olarak hem kendi beden mülküne sahip olmuş oluyor, hem de Dünya mülküne sahip olmuş oluyor, iki mülke birden sahip olmuş oluyor.

İşte o zaman Akl-ı Kül’ün orada yaşayacağı yeri hazırlamış oluyor. Yani babalarının yerini hazırlamış oluyor. Akl-ı Kül’den zuhura geldiği halde Yusuf (as) Cenab-ı Hakk ona kendi vücudunda kendi varlığında ve de dünya meydanında dünya sahasında bir mülk verdiğinden yani eski babalarının mülkünden daha bereketli bir mülke sahip olduğundan babalarını ve ailesini annesini kardeşlerini torunları gelinlerini

kimleri varsa akrabaları da dahil 72 kadar aile efradı var o gün itibariyle işte 12 tane çocuğundan bu kadar kişi oluşmuş. Bunların hepsi bütün ailesi Beni İsrail olarak birlikte geliyorlar.

Yusuf (as) ile birlikte Mısır'a dahil oluyorlar, orada 400 sene kadar kalıyorlar, bu dört yüz sene içerisinde 400 bin kişiye ulaşıyorlar. Yalnız Yusuf (as) dan sonra Mısır'da onların dereceleri düşüyor, Yusuf (as) da hep amirken, belirli mertebelerde iken kendi ve akrabaları Yusuf (as) hayattan geçtikten sonra yavaş yavaş onları köle hükmüne düşüyorlar, ikinci sıra vatandaş olarak görmeye başlıyorlar, çocuklarını öldürüyorlar, doğan erkek çocukları öldürüyorlar Firavun kuvvetleri sadece kızlarını bırakıyorlar, onları da köle hizmetçi olarak evlerde kullanıyorlar.

İşte Musa (as) devri gelince Musa (as) İsrail oğullarını oradan çıkartıyor, Yakub (as) ın memleketine götürüyor. Şimdi gelelim tekrar Yusuf (as) ın haline Yusuf (as) oraya gidince yani Gönül bu dünya hanesinde kendisine güzel bir yer hazırlamış oluyor, bu sefer Akl-ı Kül'ü de yanına davet ediyor. Yani Gönül ile Akl-ı Kül yine orada birleşmiş oluyor. İşte bizler de aynen böyle bu dervişlik serüvenini yaşamadan evvel Akl-ı Kül den ayrılmış durumdayız. Yani baba olan Akl-ı Kül'den yeryüzünde bir zindana girmek suretiyle yani bir cesedin içine girmek suretiyle Akl-ı Kül'den ayrılmış durumdayız.

Tabi Akl-ı Kül de bu işte muzdarib, Yusuf da muzdarib ama işte Yusuf'un kendini başka türlü bulması mümkün değildir. Eğer kardeşleri ile birlikte Yusuf Kenan da kalmış olsaydı, Yusuf ne olacaktı, onlar gibi ya çobanlık yapacaktı, çiftçilik yapacaktı, onlardan ayrı rolü olmayacaktı, bakın bu kadar zindan hayatı bir sürü imtihanlar geçirmesi seyr-i sulukta bir dervişin yahut Hakk yolcusunun neler kazandığını neticede gösteriyor. Eğer biz derviş olmasaydık kardeşlerimiz gibi kendi köyümüzde kalacaktık, ama derviş olmak suretiyle kervana iltihak etmek suretiyle Mısır mülküne yani baş şehre ve oranın baş şehrinin de başına yani dünya mülkümüzün beden mülkümüzün başına geçiyor, oranın amiri oluyor, Kral oluyor.

Sonra Akl-ı Kül bizi ziyarete geliyor tekrar, yani bizim varlığımızda Akl-ı Kül ile birleşmiş oluyoruz, eğer bu seyiri yapmamış olsak Akl-ı Kül'den ebedi ayrı kalmış olacağız. Hakikatimizi bu seyir içerisinde yapıyoruz eğer bu seyiri yapmasak Akl-ı Kül bir tarafta biz bir tarafta zindanda ayrı firak içinde kalmış olacağız. Ne dünyada ne ahirette ne de Akl-ı Kül yani Hakikat-ı İlahiyi bulmamız mümkün değildir. İşte bu kadar kıssayı bu kadar hikayeyi Cenab-ı Hakk bizlere boşuna anlatmıyor.

Şimdi orada mühim olan Yusuf (as) ın daha çocukluk devresinde 7-8 yaşlarında gördüğü rüyanın seneler sonra zuhura çıkması hakikat olarak sahnede oynaması tahakkuk etmesidir, diyor ki "ben on bir tane yıldız Ay ve Güneşi bana secde eder halde gördüm" diyor. Demek ki gönül Ay'dan da Güneş'den de Yıldızlardan da üstün bir varlıktır. Hani Cenab-ı Hakk melaike-i Kirama nasıl dedi, وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

2/34 Âdem'e secde edin dedi, onlarda secde ettiler, ancak iblis secde etmedi ve inkar edicilerden oldu. İşte o secde etmeyen bizim içimizdeki nefs-i emmaredir. Biz onun başından tutup zorla secde ettirmek durumundayız. O secdeyi yaptırmazsak zaten bu derslerle hiç ilgimiz olmaz. İlk yapılacak iş onun üzerimizde olan ağırlığını tasarrufunu ortadan kaldırmaktır. Çünkü o bizi hep prangalamış hep ayaklarımızdan bizi hep geriye çekiyor, biz ileri gittiğimizi zannediyoruz ama o bizi hep geriye çekiyor. Neden, dünya altımızdan dönüyor ya palet kayıyor, ileriye de gittiğimizi zannetsek palet bizi geriye ittiriyor, farkında olmadan.

Çünkü ömrümüz gidiyor, zaman kayıp oluyor. Bunu aşmak için kişinin kendini tanıması lazım geliyor. "ben kimim, ben neyim, buraya nereden geldim, buraya bizi ne diye getirdiler,

buradaki işimiz, görevimiz nedir, bunu daha gerçekçi anlayabilmek için kendimize dışarıdan bakmamız gerekiyor, içimizden değil de dışarıdan başka birisinin gözü ile kendisini kontrol etmesi gerekiyor. Bakıyorsun bu Mehmet ne yapıyor bu Mehmet, çık biraz Mehmet'in dışına, Mehmet'i seyretsin yahut Ali'yi, Veli'yi seyretsin seyret bakalım işte bugün şu saatte yattı bu saatte kalktı şu saatte işe gitti bu saatte araba kullandı.

Böyle kendimize dışarıdan bakarsak daha gerçekçi tesbitler yapmış oluruz, yalnız bu tesbitleri gerçekten açık kalplilikle yaptığımız aleyhimize de olsa yaptığımız bu tesbit bunu gerçek olarak kabul etmemiz lazımdır. Bakıyorsun ki burada yanlışı var, Mehmet'i dışarıdan seyrediyorsun Mehmet'in burada yanlışı var, olsun o Mehmet'tir, kaydır gitsin, öyle şey yok. İşte bakın bu arada Yusuf (as) ın zindan arkadaşlarına söylediği söz çok mühimdir, وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ 12/53 biz kendimizi haklı gördüğümüz yerde aynı hataya düşmüş oluruz. Bu hataya düşmeyelim diye o ayeti oraya koyuyorlar, yoksa Yusuf (as) kendisini çoktan kurtarmış, biz bakalım bu Yusuf'ları kurtarmaya, yani bu gönülleri kurtarmaya, bu dünya zindanından.

Yusuf (as) yani gönül, belirli bir kemalata ulaştıktan sonra hani denildi ya güzelliğin onda dokuzu onun üstünde işte o güzellik sadece kendinde çehre güzelliği değildir, genel alemdeki gönül tecellisinin güzelliğidir. Sadece bir mahalde değildir bütün alem böyledir. Biz bu alemin hakikatini gönül mertebesinden bakar görürsek o güzellikle ve hakikaten yer yüzünde çirkinlik diye bir şey çok az bir şey bulabiliriz. O çirkinliği de iyi niyetimizle onun hakikatine duhul ederek onu da oradan kaldırırız bütün alemi %100 güzellik olarak görürüz.

Çünkü zaten aslında bütün alem güzeldir, neden Allah'ın varlığı ile ortada olduğu için güzeldir. "*Allah güzeldir güzeli sever*" Bu alemde çirkin diye bir şey yoktur. Çirkin dediğimiz şeylerin hepsi izafidir. Hani hep tasavvuf kitaplarında misal verirler, pis koku, temiz koku gibi, o pislik içinde böcekler vardır, alır oradan bir topaç yuvarlanır yuvarlanır götürür sonra onu saklar yemek için, hayatı onun içerisinde ona göre orası cennettir, bize göre kerih ama onun Cenneti orasıdır, rızkı da o yediği de odur, her şeyi de odur. işte orası onun Cennetidir. Demek ki bu şeyler göreceli oluyor, mutlak değildir.

Yani her yönüyle mutlak değildir, görecelidir. Mesela domuz, pislik yiyor her şeyi yiyor, ona göre o onun rızkıdır, onun doğrusu odur, bizim eğrimiz ayrı işte o, o zaman görece oluyor, eğer o pislik dediğimiz şey domuza da pislik olsa o böceğe de pislik olsa biz onları ağaçların altına gübre olarak kullanmasak da mutlak pislik olsa o zaman o mutlak eksidir. Ama bir taraftan kötü ama bir taraftan da onu sevenler var onlara göre de iyidir. O kerih gördüğümüz şeyler neticede bize elma tertemiz gıda maddesi olarak dönüşüm yapıyor. Eğer onun özünde o armut portakal olmasa o portakalı vermez, kerih dediğimiz şeyin özünde bütün yiyeceklerin hepsi gizlidir.

Gizli olduğu için belirli istihaleden sonra belirli süreden sonra belirli karışımlardan sonra batınında olan portakal zahirine çıkmış oluyor. Batınında olmasa zahirine çıkar mıydı, şu lambanın batınında yani içinde cereyan olmasa ışık oluşur mu, istediğin kadar buraya ampul doldur, batında bir şey yoksa ışık vermez. İşte Akl-ı Kül'ün, annesi Nefs-i Kül'ün ve diğer yıldızların, yani kardeşi olan yıldızların bakın yıldızlar Ay ve Güneş, ne demektir, bunlar gök cisimleridir, gökyüzünün malzemesidir. Yani gönlün malzemesidir. İşte Yusuf da bu gönlün kralı olduğuna göre, bu gönülde ne varsa yani gökyüzünde ne varsa hepsi ona boyun bükerler, O'nun emrine tabi olurlar.

Yalnız burada baba oğula secde eder mi, o meselenin çözülmesi lazımdır. Bir oğlan yani bir çocuk veya bir kız ne kadar ileri derecede olursa olsun, babasına hürmet etmek zorundadır. Babanın yine de bir babalık yönü vardır. Ama bu beşeriyet kuralları içerisinde olan bir hükümdür, Adem (as) nasıl ki bütün insanların babası olması suretiyle en büyüğü olması gerekiyorken, O'ndan en sonda gelen Peygamber O'nun torunu olduğu halde Adem (as) da büyüktür. İşte o zaman işin içine mertebeler giriyor, beşeriyet anlamında fiziksel büyüklük değil mana anlamındaki hakiki büyüklük söz konusudur.

İşte Yusuf (as) her ne kadar fizik olarak Yakub (as) ın küçüğü ise de yani Yakub (as) dan meydana gelmiş ise de ama Yusuf'luk mertebesi Yakub'luk mertebesinden üstündür. İşte babası da bunu bildiği için oğluna geldiğinde kardeşleri ile birlikte secde etmiştir. Peygamberan silsilesinde son gelen peygamber hepsinin üstünde bir mertebe ile geliyor. İşte efendimiz en son geldiği halde yani en küçük olması gerekiyorken tam tersine çevriliyor, en son geldiği halde büyükleri oluyor, işte Yusuf (as) ın babasının ona secde etmesi bu hükme, bu hakikate dayanıyor.

Babası peygamber olduğundan O'nda da peygamberlik kemalatı ve bilgisi olduğundan oğluna secde etmeden imtina etmiyor. Ama bu dünyalık baba oğul şeklinde olduğundan bu iş mümkün olmaz. Ama onlar fizik babalıktan öteye gerçek hakikat-ı İlahiyeyi idrak ettikleri için ayetin ifadesi ile 11 tane yıldız, Ay ve Güneş gönlün önüne secde ettiler. Yani O'nun büyüklüğünü kabul ettiler. O da O'nları yanına çıkardı, burası da bir hayli mühimdir, bazı şeylerin de bilinmesi lazımdır, siz burada artık emin olarak kalın diyerek gönül onları himayesi altına almış oldu.

PAPAZ İLE Hz. MEVLÂNA'NIN KARŞILAŞMASI

Mevlananın mertebesi daha ileridedir çünkü Hakikat-ı Muhammedi'nin zuhuru vardır, Papazda İseviyet mertebesinin zuhuru vardır, ama Mevlana daki zuhur tabi Papazdaki zuhurdan daha üsttedir. Çünkü Papaz İseviyet mertebesi Mevlana Muhammediyet mertebesinin temsilcisidir. Papaz ile karşılaştıkları zaman Papaz O'nun önünde eğiliyor yani ona bir hürmet gösteriyor çünkü O Muhammedi mertebesi nedeniyle evvela Papazın ona selam vermesi gerekiyor. Papaz ile Mevlana yolda karşılaşmışlar papaz eğilerek selam veriyor hürmet gösteriyor.

Mevlana Hz leri O'nun eğilişinden daha fazla eğiliyor, O da O'na hürmet ederek İseviyet mertebesine hürmet ederek fakat Papaz daha eğildiğini görünce Mevlana'ya hürmetinden biraz daha fazla eğiliyor yani Mevlana mertebesi daha üstte olduğu halde tevazu göstererek papazın eğilmesinden daha fazla eğilince Papaz bakıyor ki bizden daha üstün olduğu halde nasıl tevazu gösterdi diye papaz da arif insanmış, sıradan bir papaz değilmiş. Sıradan bir papaz olsa zaten çeker giderdi, papaz bu sefer Mevlana'dan daha fazla eğiliyor, Mevlana hz. Leri bunu görünce kalır mı, O daha çok eğiliyor.

Eğilmeler böyle devam ediyor, artık o hale geliyor ki eğilecek yer kalmıyor, Mevlana Papazın karşısında secde ediyor, yere secde ediyor, papazın yapacak bir şeyi yok ve kalktıktan sonra "*elhamdülillah tevazuda da Papazı geçtik*" diyor, bakın ne ince mesele. İşte buradaki secde oradaki secdeden daha farklıdır, oradaki secde o mertebeye göre bir secdenin hakikatini gösteriyor, buradaki secde Muhammediye mertebesinin hem nezaketini hem hakikatini tevazuunu gösteriyor.

Bizim Akl-ı Kül'ümüz yukarıda kaldı biz Akl-ı Kül'den ayrıldık, yani babamızdan aslımızdan ayrıldık burada gurbetteyiz, dervişlikten gaye yani İslam dininin hakikatinden gaye ayrıca dervişlik diye kendi başına bir şey yoktur. İslam dininin bir sistemi içinde özünde bir sistem olan bu eğitim peygamberimizden itibaren doğal olarak devam etmekte idi

sonra görülen lüzumlar üzerine bazı isimler içerisinde makamlaştırıldılar.

TERZİ BABADAN ŞİİRLER

BOŞ ÇEVİRME ELLERİMİ YÂ RASÛLÛLLAH

Yüzüm yok iken geldim kapına,
Gönül rüzgarı savurdu katına,
Binmiş idim ben sevgi atına,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Senin ismin ile çarpar kalbim,
Gözetmezsen nolur benim hâlim,
İsmini anmadan durursa kalbim,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Ravzana aldın bu günahkârı,
Yitirmişim ben ezelden arı,
Günahımı yüzüme vurma bari,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Sana lâyık olamadım bir türlü,
Ağlar gözlerim geceli gündüzlü,
Kalbim temizlenmedi pürüzlü,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık,
Ben sana belki ezelden aşık,
Sensin bütün cihanda tek maşuk,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

İsmini anmadan geçmez anım,
Sana kendimden daha yakınım,

Gönülden gönüllere akanım,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Sevgin kalbimde yanıyor her an,
Gözlerimden akan yaş değil kan,
Cemâlini gösterdiğin zaman,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Senin çün bu âlemde cümbüş var,
Cümleler dosttur kalmamış ağyar,
Sana kâinat olur hep bahar,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Huzuruna vardım girdim ravzana,
Anlayamazsam seni vah bana,
Feda olsun varlığım hep sana,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Gafletle geçiyor şamu seher,
Seni bilmek ne zormuş meğer,
Seni anlamadan gidersem eğer,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Hicret ettin Mekke'den Medine'ye
Ben de ederim hicret içeriye,
Kazancımız kalmazsa geriye,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Başımı koydum ezelde önüne,
Hesabım kalmasın mahşer gününe,
Yüzümü tuttum hep senin yönüne,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Kölen olsam hep kapında kalsam,
Lûtfundan mânâ gülleri alsam,
Varlığımla seni anamazsam,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Aciz ve de naçiz biçareyim,
Baştan aşağı harab, yareyim,
Ciğerim delik pare pareyim,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Lütfetmezsen nolur benim hâlim,
Yalvaracak güçte değil kalim,
Geçiyor günler gafletle daim,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Görüp de cemâlin veririm can,
Sana salât-u selâmlar her an,
Aşkındır yine gönlümde yanan,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Bir nefes ayrılsam ona yanarım,
Mecnunum yine kalmadı kararım,
Gönlümdesin de neden ararım?
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Seni anmak hayat verir bana,
İçeyim aşkını kana kana,
Eylerim niyaz kalmasın sona,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Davetin ile ravzana geldim,
Lâyık değil iken selâm verdim,
Zahir de olsa lûtfuna erdim,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Sensin âlemde varlığa sebep,
Ey gönül darılma; edeb, edeb,
Düşersem de bir gün gaflet edip,
Boş çevirme ellerimi **yâ Rasûlûllah.**

Medine-İ Münevvere   04/10/1982

HOŞÇA KAL YA RASULULLAH

Duyura bildikse sesimizi, Kıyamette arat izimizi,
Nurunla aç gözümüzü, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Hoş gör gafletlerimizi, Coştu içimizde aşk denizi,
Bağışla sen bu çaresizi, Hoşça kal ya **Rasulellah**.

Gafletle geçti gündüzler, Uykuyla geçti geceler,
Gönül ismini heceler, Hoşça kal ya **Rasulellah.**
Ayrılmak istemez gönül yardan,Vakti firaktır ne gelir elden,
Hasret başladı daha bu günden, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Uzağında bulunsak bile, Bize her dem himmet eyle,
Bizleri zaman zaman yadeyle, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Boşalıyor Ravza yavaş yavaş Nasıl kalabalık müslim kardaş
Hepsi'de Muhammed'i yoldaş, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Oturdum seyr için son def'a, Suçum oldu ise bağışla,
Biraz geri kaldım yarışta, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Günahım çok yüzüm kara, Hatırla ben'i ara sıra,
Hoş gör bizi bakma kusura, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Son def'a yine geçtim önünden, Göz yaşı sel oldu gözümden,
Ayrılamadım huzurundan, Hoşça kal ya **Rasulellah.**

Sanki Ravza geldi benimlen, Belki ben kaldım onunlan,
Ayrılamadım huzurundan, Hoşça kal ya **Rasulellah.**
Hoşça kal ya **Rasulellah.**

22/6/1990

Cuma Medine Harem

BİN VECD İLE DÖNER TAVAF

Görmek istersen bir harika, Kâ'be'de hemen çık terasa,
Görürsün alemde ne varsa, Bin vecd ile döner tavaf derler
Yarab af af.

Bir harika'yı mihverdir o, Azameti Kibriya'dır o,
Saltanat'ı ilahi'dir o, Bin vecd ile döner tavaf derler
Yarab af af.

Nasıl neden başladı bu iş, Nerden nereye'dir bu dönüş,
Niye nereye bu sonsuz gidiş,Bin vecd ile döner tavaf derler
Yarab af af.

Görmeyenler onu bilemez, Varmayanlar ona dönemez,
Bilmeyenler'de söz edemez, Bin vecd ile döner tavaf derler
Yarab af af.

Öyle sonsuz kaç milyar dönüş, Nelere değer bunu görüş,
Fezalara erer bu gidiş, Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af
af.

Bir sahne var büyük ortada, Bir maşuk nazlı en ortada,
Siyah giymiş durur ayakta, Bin vecd ile döner tavaf derler
Yarab af af.

Yavaş yavaş dönüşe doğru, Girenlerin hep yanık bağrı,
Sanki herkes bir, kalmaz gayrı, Bin vecd ile döner tavaf derler
Yarab af af.

Nasıl müdhiş bir dönen seldir,Sanki döndüren hep bir eldir,
Dalga dalga esen yeldir, Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab
af af.

Başlangıçtan beri bu dönüş, Olmamıştır onda hiç duruş, Gece gündüz su gibi akış, Bin vecd ile döner tavaf derler Yarab af af.

6/7/1990

Cuma MEKKE

KABE’DE SEYİR

Kabe’yi seyrettim bir nice zaman
Zuhur eden hakikatler çok yaman
Can mıdır yoksa canan mıdır yanan
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Eskin bir bak kapı yönünden
Haber verir sırrın ama halinden
Her şey konuşur Rabbın dilinden
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Salınır beyaz giymiş gelinler gibi
Örtüsü yazılmış inciler gibi
Seni gören göz olur sevgili
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Tavaf başlar Hacer-ul esvadden
Yavaş yavaş geçilir makam-ı İbrahmden
Durulmaz orada insan selinden
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Belirir rük-ü Iraki kuzey köşede
Gelinir rükn-ü Şamiye batı köşede
Daha sonra rükn-ü Yemani güney köşede
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Dört köşededir dört işaret
Şeriat, Tarikat, hakikattır, Marifet

Boşa geçirme vaktini kendini arif et
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Yedi tavaf derler etvar-ı seba dır
Menziline varma Hakikat yoludur
İnsan mihverinde dönmeye koyulur
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Birinci tur nefs-i emareden geçilir
İkinci tur nefs-i levvameden geçilir
Üçüncü tur nefs-i mülhimeden geçilir
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Dördüncü turda başlar mutmaine hali
Beşinci turda radiyeye denir beli
Altıncı turda olursun merdiyeli
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Yedinci turda safiye zuhur eder
Kalmaz gönülde üzüntü keder
Rabbin seni de örtüde gizler
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Hücca döner tam bir vecd ile
Beyazlar giymiş kefenler ile
Bu hale hayret eder melekler bile
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Bir zaman ezan okunur durur tavaf
Az sonra sakinleşir etraf
Fevellu vecheke şetrel Mescid-el Haram
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Namazda bütün Kabe'ye döner hacılar
Kalmaz hatırda akraba dost ana bacılar
Kendi varlıklarından yeni doğanlar
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Sen de gir o örtünün hemen içine
Seyret alemi koy biçimden biçime
Mahrem ol seni nefsinden çekene

Siyah örtü neyi örter bilir misin

Kabe'dedir insan hakikati Vahdet sırrı
Bu öyle bir duygudur zahirden ayrı
Nasıl açılır sırrı bundan gayrı
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Kabe'nin baş harfi Kef dir ortası ayn
Sonunda ba vardır iyi anlayın
Dikkat edin gaflete dalmayın
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Kef kün den gelir kelim den gelir
Ayn aynından gelir, gözden gelir
Ba ise birlikten beraberlikten gelir
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Vahidiyetten kudrete geçti hem ol dedi
Hemen ayn oldu göz le gördü
Ba ile de hemen birliğini anladı
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Kimi ağızdan ağlar kimi gözden bakar
Gönüllerin hepsinden coşarak akar
Kimi aşık kimi maşuk rol yapar
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Ortada durmuş naz eder sevgili
Bu iş yeni değildir ezelidir ezeli
Kendi varlığımızı bildik bileli
Siyah örtü neyi örter bilir misin

Mekke-i Mükerreme
16/09/1982

Nusret Babamın şiiri

EY ADEM OĞLU

Ey Âdem oğlu nereden gelirsin
Geçmekte ömrün her dem erirsin
İdrak edersen sen bir emirsin
Durmaz gidersin kemale doğru

Sahilde bir gün sabah edersen
Gafil görünme mihrabdasın sen
Dağlar denizler tekbir okurken
Tut şeyhin elinden git Hakk'a doğru

Yokluktur evvelşart-ı kemalin
Elbet gizler dilber cemalin
Bir gün tadarsın zevkin misalin
Sanma gidersin hevaya doğru

Kendin mi mahsun yârin mi bilmem
Kalbin okur hu ey nur-u didem
Alem kema kan devrinde her dem
Çık Arş'a br an bak ferşe doğru

Dalma derinden bahr-ı sıfata
Düşsen mukabil mir'at-ı Zat'a
Hakk görbakarken şeh-ü gedayı
Gönlün açılsın Mevlaya doğru

Her nokta cevval her zerre raksan
Her katre-i can aşkı ile handan
Cennet m, bilmem her babe bostan
Meydan senindir devrane doğru

İdrakın noksan olduysa merdin
Kemale seyrini bilmezse ferdin
Koşup dururlar peşinde dehrin
Elbet giderler hayele doğru

İnsan isen gel maşuku seyret
Fani vucud-u bakiye devret

Mahbub-u Hakk'sın ilminde zevket
Yorulma gitme Celal'e doğru

Coştum giyindim meydana geldim
Uşşaki dilden seyrana geldim
Ey dertli etfal dermane geldim
Mert ol soyun ummana doğru

Ey vech-i baki maşuk-u canan
Bak cismi fani hasretle nalan
Âdem ile Havva gurbette giryan
Elbet giderler misale doğru

Manen büyüksün yoktur sana eş
Gönülde durma boş durma eş
Ufk-u ezelden doğan bir güneş
Gider mi aceb zevale doğru

Ölmezden evvel ölmek gerekmiş
Canana can-ı kurban gerekmiş
Uşşak içinde Nusret bilinmiş
Çevir yüzünü cemale doğru

GAYB VE GAYB-I MUTLAK.

Mutlak gayb ile gayb alemi başka şeylerdir, gayb alemi bir bakıma yakaza halinde rüyada gördüğümüz görüntülerdir. عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ 59/22 bunlar bir alemdir, zuhuruda olan suretlerin içinde özünde olan manalardır. Kendimizde bunu müşahede etmeye çalışalım. Nasılki her birerlerimizin görünmeyen, aklımız fikrimiz ruhumuz nurumuz nefsimiz var bunları göremiyoruz ancak varlıklarını faaliyetlerinden müşahedeli olarak görüp anlayabiliyoruz, işte bu gayb görülmeyen ancak zahirde faaliyetleri olan kısımlarımız olduğundan varlıkları açık olarak tesbit edilebilmektedir. Ama

mutlak gayb zuhurda değildir, bilinmez. A'maiyette hiçbir kelam yoktur, yani hiçbir ifade yoktur, tam meçhuldür. Ne diyorlar Zat-ül Baht, Sevad-ül Azam diyorlar, Mutlak gayb dendiği zaman bir ifade çıkıyor gene ortaya, ama ne olduğu bilinmiyor.

Muhalefetün lilhavadis: bu alemde bu alemdeki varlıkların hiç birinin kendisine benzememesi, misallendirilememesi, bu Zat-ı Mutlak, denilen Mutlak Zat bir bakıma gayb-ı mutlakta ama Zat dendiği zaman gene de bir belirginlik çıkmış oluyor, Zat'i bir varlık anlaşılıyor. Mutlak Gayb'da hiçbir ifade yoktur. Bunlar aynı mertebenin kendi içinde bulunan metebeleridir. Mesela bir binada ikinci katın sınırları zeminden ikinci kata kadardır, ama katların içinde de kendi mertebeleri vardır ayrı ayrı, sadece yüzeysel milimetre kalınlığında değildir. Ama bunun tamamı ikinci kat olarak geçiyor. İşte bazı kelam terimler vardır, onlar da aynı mertebenin içerisinde ama bulunduğu yer itibariyle farklılıkları vardır.

EHLİ BEYT. SÜNNİLİK VE ALEVİLİK

Bu akşam 24/10/ 2002 Perşembe akşamı İzmir Bahçeli Evler üç yol'dayız, Hani daha evvel Ehl-i Beyt mevzuunu konuşuyorduk hani Cenab-ı Hakk aciz miydi ki Ehl-i Beyt'in hepsi şehid olarak vefat ettiler. Ondan sonra da Hz Hüseyin Efendimize bin bir türlü ağıtlar yakılarak o Caferiler o yüzden sırtlarına zincirlerle vurarak o şehadet günlerinde kendilerine eziyet etmeleri bu arada Aleviliğin oluşması, karşıtı Sünniliğin oluşması gibi meseleler neden diye düşünüyorduk o bölüm yarım kalmıştı.

Alevilik ve Sünnilik mevzuu Müslümanların büyük bir iç sıkıntısı senelerden ve asırlardan beri sürüp giden yarasıdır, daha bunu halletmiş değiliz, bakın islam müntesibleri yani bizler olarak bizler de içindeyiz kendimizi ayıramayız, daha nerelerde nelerle uğraşıyoruz. Aradan 1400 küsur sene

geçmiş daha hala bunun çekişmesini yapıyoruz. Bu hadiseler geçmiş bunların iki tarafının ulemaları birleşip bir noktada bir yere gelip bunları kapatmamız gerekiyor ki ileriye gidebilelim.

Bunlar hep arada faaliyette olduğu sürece, siz haklıydınız biz haklıydık, az önce dediğimiz gibi kalemlerini koyarken sen orada mıydın neden çekişiyorsun, bu mesele hakkında şimdi de aynen bize diyorlar, bunlar olan olmuş bu gün yaşayan yüz sene bin sene evvel yaşayan insanlar bile orada değillerdi ki, o hadiseler oluyorken Hz Hasan, Hz Hüseyin Efendilerimiz şehid ediliyorken onlar orada değillerdi ki, biz de orada değildik ki görmediğimiz mesele hakkında neden çekişiyoruz ki, buna gerek var mıdır, efendim onlar bizim dedelerimiz, be kardeşim iki komşu olsa 1400 sene evvel iki dede arasında bir hal olmuş olsa o onu yaptı bu bunu yaptı senin deden şöyle etti benim dedem böyle etti bunun iki komşuyu çekiştirmeye gereği varmıdır.

İki komşu sürdürdüğü ne oluyor bir türlü ilerleyemiyorlar bir birlerine güven duyamıyorlar o çekişme huzursuzluk güvensizlik devam ediyor, onlar kendi kendilerine çekişiyorken çevreden gelen diğer başka güçler onların zayıflığından istifade edip onları hükümleri altına alıyor, bu Türkiyenin hali budur. Biz birbirimizle çekişmekten dışarıya bakacak halimiz yok dışarıda öyle oyunlar oynanıyor ki, ama biz bu yaşanmış hadiseleri halen daha nedenini niçinini anlayamamışız, bunun nedenini niçinini arıyoruz yok işte Fedik Hurmalığı şuna verilmeliydi, yok Ayşe Anne şunu yaptı yok Ebubekir (ra) zorla aldı, hilafeti. Hz Peygamberin defin hadiseleriyle uğraşıyorken Hz Ali efendimiz onlar hemen baskın yapar gibi kendi aralarında Ebubekir'i seçtiler de, işte O'nu halife yaptılar, işte Hak Hz Ali (ra) ın idi, hilafet hakkı, işte elinden aldılar da O'nu Hakk'ını arıyoruz diye kimin hakkını kimden arıyorsun.

Ne o günün insanları var, ne sen onların zamanında orada yaşadın. Orada yaşayanlar sanki, şimdi senin karşındadırlar, ne kadar basit ayrıca gereksiz şeylerle uğraşıyoruz. Ama bunu kim yapıyor, hep iki taraf diye olanın cahilleri yapıyor. Akıllı

insanlar bu kavgayı sürdürmez. Ama alt tabakada yapılan bu kavga ne yazık ki yukarıya akıllı diye geçinen başlarına da tesir ediyor. Neden çünkü yerini öyle koruyor. Alevi dedesi bilmem Alevi büyüğü diye o fikri kendisi de takip ettirdiğinden yerini korumuş oluyor.

Sünni de öyle o da sünni fikrini korumuş olduğundan yerini böyle koruyor. Bilindiği gibi bizim dinimizde alevi diye bir sistem yoktur. Sünni diye de bir sistem yoktur, bunlar birer partiden ibarettir. O günün siyasal çekişmeleri idareye hakim olma yolunda o gün öylece kurulan yakıştırılan bazı tezlerdir. Bir mü'minin lisanen söylenmeden yani ben sünniyim diye lisanen söylemeden ben aleviyim diye lisanen söylemeden zaten hem alevi hem sünnidir. Tatbikatıdır bunu lisana getirmeye gerek yoktur.

Şimdi biz Türk'üz dediğimiz zaman diğeri Yahudi dediği zaman diğeri ben Almanım dediği zaman bunu her gün her gün dile getirmeye gerek var mıdır, zaten bu yaşanıyor, faaliyettedir, kaynağın budur seni kimse koparamaz ki Türklükten başka tarafa bizi değiştirebilir mi her hangi bir sistem, biz Türk'üz bilsek de bilmesek de Türk'üz biz böyle Türk olduğumuz gibi aynı zamanda Müslümanız, bilsek de Müslümanız bilmesek de Müslümanız, işte ben sünni müslimanım ben de alevi Müslümanım diyor bunu dile getirmeye gerek yoktur. Yani böyle ayırmaya gerek yoktur. Biz sadece Müslümanız ismimiz budur, Allah bize demedi siz sünni Müslümanlarsınız, diğerlerine de Alevi Müslümanlarsınız veya benim dinim böyledir, Alevilik vardı benim dinimde Sünnilik vardır diye Efendimiz de böyle bir şey söylemedi.

İşte arkadan gelen çıkar gurupları menfaat gurupları ben idareyi ele alacağım yok o idareyi ele alacak yok kumanda bende olacak yok bizim gurup daha peygambere yakın biz daha güzel islamiyeti yaşıyoruz diye hiç gereksiz olan çekişmeler oldu. Muaviye Hz leri münakaşasını yapıyorlar, Muaviye Rahmetullah mı diyeceğiz Muaviye lanetullah mı diyeceğiz, birçokları böyle diyorlar hepimizi Allah af etsin

Muaviye lanetullah diye lanet okuyorlar. Hz Rasulullah'tan sonra sahabe-i Kiram hakkında söz söyleyecek hiçbir cengaver yoktur bu alemde. Gerek Müslümanlardan gerek hıristiyanlardan gerekse ilim adamlarından onlar hakkında şu veya bu şekilde karar verecek kimse yoktur. Zaten olamaz da bundan büyük iftira ve cüret de olamaz.

Hz Rasulullah'ın sahabesi hakkında kim ne diyebilir ki, kim eleştiri yapabilir ki, eksisi varsa kendisi bilir biz onu değerlendiremeyiz ki onun yaşadığı hal gerçekten eksi mi, bilemeyiz ki işin içindeki hikmetleri. Yani yapılan bu işler o kadar yersiz işer ki hem ilmi hem dünyevi manada bizleri hep geriye bırakıyor, islamiyetin geriye kalması bu sebeptendir. 1400 sene evvelki hayatı devam ettirip gidiyoruz, bizim kafamız hep orada Kerbela, Hüseyin, Kerbela Hasan, Kerbela Hüseyin, Muaviye Kerbela, bunlar tarihi hadiselerdir.

Bırakın bunları bir tarafa araştırın islamiyeti içerisinde daha neler var, ortaya çıkmamış ne özellikler var, sonsuz bilgiler vardır Kur'an-ı Kerim içerisinde. Muaviye Şam'a Hz Ömer tarafından vali olarak gönderildi, orada kendisine küçük bir koruma ordusu kuruyor, bu ordu yavaş yavaş gelişiyor. Muaviye Hz leri Emeviye zaten o Ümmiye gurubunun başıydı zaten onlar bir kavimdi o zaman ne diyorlar Kureyş Kavmi, yani onlar Arab ırkının faziletli bir kavmi idi söz sahibi olan bir gurubu idi başlarında da o vardı. Daha evvelce de babası vardı.

Bunlar beylik sülalesi olarak geldiğinden idari güçleri Arab'ın daha eski yıllarına dayanıyordu. Yani idare vasfına sahip oldukları eğitici olmaları baş olmaları buraya dayanıyordu daha eskiden geliyordu. Müslüman olmazdan evvel. Müslüman olunca yine yerlerini korudular ve Hz Rasulullah'a büyük faydası oldu, Muaviye Hz Peygamber'in yanında sır katipliği yapmış Kur'an-ı Kerim geldiği zaman sır katibi on, on beş kişiden bir tanesi idi. Sır katibi demek çok kendisine güvenilen kimse demektir. Kur'an-ı Kerim'i yazıyorlardı, ezberliyorlardı, hep birlikte karşılaştırıyorlardı, ki

birinin unuttuğunu birisi kayıt etmiş olsun, ve eksik bir şey kalmasın. Tam kesin hatları ile tesbit edilmiş olsun.

Muaviyenin böyle hizmeti vardır. O'nun zamanında üç kıtaya yayıldı, Muaviye zamanında İslam orduları, ama bazı Sahabe-i Kiram'a bazı eziyetleri de olmuştur, ama onlarda tek bir halife değil onun soyundan bir sürü torunları evlatları bir sürü kimseler gelmiş, tabi içlerinde bazı daha yeterli olanları da olmuş daha güçsüz olanları da olmuş, mesela Harun Reşit onun neslinden gelen yüce bir şahsiyeti vardır, bir başka neslinden birisi var, aynen Hz Ömer gibi adaletini sürdürmüş o sadelik safiyetle doğruluk içerisinde şimdi artık bunların eleştirilmesine gerek yoktur, bunlar tarihi birer vakıadır, geçmiş olması lazımdır.

O gün Hz Ali Efendimiz hançer ile şehit edildikten sonra Hz Hasan Medine tarafında Irak tarafında kalan Müslümanlarca Hz Hasan-ı (ra) altı ay kadar hilafet makamına getirdiler, fakat Hz hasan Efendimiz daha ziyade batıni bir hayat yaşadığından pek siyaset ile uğraşmak istemedi, işte bu arada Muaviye de Şam'da kendini daha fazla güçlendirdi, tesiri daha fazla yayılmaya başladı ve çevresine de çok itibarda bulunuyor, ordusuna memurlarına kumandanlarına çok değer veriyor, yani çok ilgileniyormuş, ve muhitinde de çok seviliyormuş.

Çevresi de biraz onu pompalıyor, işte senin bir merkezin var kurulmuş bir idari merkezin var Valilik aynen krallık gibi yani bu günün halleri ile elinde belirli de güç var, imkan da var her şey var, sen de zaten layıksın Arab'ın asil soyundan geliyorsun diye kışkırtarak Halife ol diye o da tabi bu debdebe içerisinde bunu reddedemiyor bakıyor ki kendinden başka da bu işi götürecek kimseyi göremiyor, Sahabe-i Kiram içerisinde çok kabiliyetli nadide müstesna insanlar vardır, ama kimisinin fakirliği vardır, kimisinin iradi yaptırım gücü rahmet gücü daha ağır basıyor, ceza verme gücü bulunamıyor, işte onun da arkasında büyük kalabalık vardır.

Ama Hz Ali'den sonra O'nun tarafları da işte intikam intikam diye kendi adamlarını yine hilafette görmek istiyorlar dolayısıyla Hz Hasan (ra) ı seçiyorlar altı ay kadar o halifelik yapıyor, fakat bakıyor ki kendi mizacına uygun değil bu işler çünkü efendimizin sözü var yani bir hadis-i şerif var "benden sonra hilafet 30 senedir " diyor, gerçek hilafet, ondan sonra hükümdarlığa dönüşecek. 30 sene yani Hz Ebubekir, Hz Ömer, Hz Osman, Hz Ali bunların hilafet süreleri toplandığında 30 sene yapıyor, yani Hz Ali Efendimizle riyaset hilafet bitmiş riyaset başlamış oluyor ondan sonra yani reislik başlıyor bu da bir gerçektir.

Hz Hasan belirli belki aracılarla veya kendisi ile karşılaşarak Muaviye ile görüşerek diyor ki ben hilafet hakkımdan vaz geçiyorum diyor, feragat ediyorum diyor, sana bırakıyorum ama bir şartla diyor, bana söz vereceksin ki Kur'an'a uyacağına Hadislere uyacağına söz vereceksin diyor. Milleti hiçbir şekilde zorlamayacaksın adaletle hareket edeceksin, diye bana yeminli teminat vereceksin ben o zaman çekilirim diyor, Muaviye de tamam diyor, aynen o sözleri veriyor bunun üzerine Hz Hasan (ra) hilafeten istifa ediyor, çekiliyor gidiyor Medine'de kendi sakin hayatını sürdürüyor.

Hz Ali Efendimiz o güne kadar Medine'de olan hilafet merkezini islam idari merkezini Kufe'ye alıyor, ırak'ta' Bağdat yakınlarında 30 Km kadar bir yerde oraya naklediyor, neden, bakıyor ki siyasette biraz karışıklık var, Hz Rasulullah'ın maneviyatı siyaset ile kirlenmesin diye oranın havası tertemiz geldiği günkü gibi kalsın diye idari merkezi oradan alıyor, Kufe'ye getiriyor, diğer tarafta da yani Irak hudutlari içerisinde diğer tarafta bu gün suriye hududları içerisinde Şam'da da bir riyast kurulmuş durumda Hz Hasan (ra) Medine'ye gittikten sonra bu sefer Kufe halkı Medine'ye elçiler göndererek Hz Hüseyin'i davet ediyorlar, Ya Hüseyin biz başsız kaldık gel sen bizlere baş ol diye, ama bu hususta tarihi vakıa çok oldukça geniş bir hali var, çok geniş bir yaşam gelişmeleri vardır.

Ben kısaca anlatıyorum, bunun için İslam tarihi okumak lazımdır, daha iyi şekilde anlamak için ama biz özet olarak anlatıyoruz, Hz Hüseyin (ra)ı ısrarla Kufe'ye çağırıyorlar, yani Irak bölgesine çağırıyorlar, kendisi o zaman Medine'de idi, bu ısrarlara dayanamıyor, kendisinin çok yakın bir arkadaşı Müslim bin Akil isminde çok yakın bir arkadaşını gönderiyor, istihbarat almak için gidin bakalım oralarda neler var diyor, oraya geldiğinde O'nu öldürüyorlar, onu şehit ediyorlar oranın halkı ama O'nun haberini almadan Hz Hüseyin (ra) yola çıkmış, mahiyeti ile birlikte nihayet yakınlardaki "Kerbela" sahrasına gelmişler akşam üstü gece yollarına devam ediyorlar gibi gece sabaha kadar o Kerbela sahrasında dönüp durmuşlar.

Gidiyoruz zannederek sahrada Kerbela'da dolaşıp durmuşlar. İşte O'nun Medine'den yola çıktığını haber alan kumandanlar yani Muaviyenin kumandanları ama Muaviyenin emri ile mi hareket ettiler kendi bireysel kararları ile mi hareket ettiler, onlara doğru bir müfreze yola çıkmış sabahleyin uyandıklarında bakıyorlar ki akşam hep aynı yerlerde dönmüşler yol alamamışlar. Burada bir hikmet var diye sabah otağını oraya kurmuşlar. Bir müddet sonra bakmışlar ki karşı tarafta da Muaviyenin öncü askerleri tabi savaş kaçınılmaz olmuş, Hz Hüseyin efendimizin teslim olmasını istemişler, biz teslim olmayız demişler ya ölür şehit oluruz, veya boyun eğmeyiz, demişler.

İşte böylece İslam içinde iki başlı bir hadise ve savaşa sebep oluyor. Nihayet savaş başlıyor, bilinen hadise bu savaş üzerine Aleviler ne kadar çok ağıtlar yakıyorlar işte hep ilahilerini okuyorlar, bir alevi dergahına giderseniz hep okunan ilahiler odur, bir gün biz de rastlamıştık Eyüp'te Ümmi Sinan dergahı diye bir dergah var, bir gittik aşure varmış, aşure yedirdiler, bir başladılar ilahilere hep Hüseyin üzerine ağıtlar anlatmak istediğim hep bunlar bizde takıntı kalmış duygusal bir halde kalmış, onu öyle uzun uzadıya diyeceğine ilahi okursun üç ihlas bir fatiha okursun ruhuna ama bu gün sen neredesin araştırman lazım gelen şey odur. bulunduğun camia nerede,

bu sistemi kullanarak bu sistem onu nereye getirmiş ne kazanmış, ne kazandırmış, sadece göz yaşı ağlamaktan başka ne kazandırmıştır.

Bakın Japonlara Amerika'lılar iki tane bomba attılar, ağladılar ama sonra da ne yapabiliriz diye düşündüler bunun intikamını almak için neler ürettiler dünyada. Dediler ki biz onlar gibi olmayız, bomba üretsek de biz onlara atmayız, yani bu cahilliği bu canavarlığı yapmayız ama onları yeneceğiz bir program yapıyorlar ileri dönük devamlılık arzeden bir program ucuz yapıyorlar kaliteli yapıyorlar Amerika'yı böyle vuracağız böyle yeneceğiz diyorlar. Her gün Hiroşima, Hiroşima diye ağlasalardı ne olacaktı onlara ne getirecekti, göz yaşından başka bir şey olmayacaktı, eski hallerinde kalacaklardı.

Belki o Hiroşima'ya atılan bomba onlara rahmet oldu neticede. O gün binlerce kişi kayıp ettiler ama bu gün ekonomide dünya üzerinde söz sahibidirler. O bomba atılmasaydı, belki bu hale ulaşamayacaklardı, çünkü o itici bir güç oldu, Almanya yıkılmasaydı kendileri diyor, biz bu hale gelemezdik, çünkü biz o fabrikaları kendimiz yıkamazdık yani ilkel manada kurulan fabrikaları biz kendi kendimize yıkamazdık kıyamazdık ve yerine yeni modernlerini kuramazdık yani daha seri üretim yapan makineleri yapamazdık, fabrikalarını kuramazdık diyorlar.

İçlerine attılar ama gereğini yaptılar biz ne yapıyoruz 1400 sene evvelden beri Hasan, Hüseyin diye ağla sonuç yok bir gaye yok bir inkişaf yok aynı yerde dön dolaş sonu boş. Sonra millet bizim halimize gülüyor biz ağlıyoruz diye, bu kadar uzun geçmişi olan bir milletin bu gün ne hale düştüğümüz meydan da tabi bunlar olmuş hadise eleştirecek ne hakkımız var ne bir şey var ama bazı hususları da bilmemiz lazımdır.

İşte o Kerbela sahasında bir hafta on gün kadar savaş ediyorlar, 72 kişi civarında ehl-i Beyt Hz Hüseyin Efendimizin çocukları arkadaşları dostları akrabaları yakınları Hz Ali (ra) Efendimiz Hz Hüseyin Efendimize 700 türlü kılıç oyunu öğretmiş ve kimse önünde dayanamıyormuş, kim gelirse

gidiyor, en sonunda gaibden bir ses geliyor, “ya hüseyin bu gün şeceat günü değil feragat günüdür” bunu duyduktan sonra kılıcını bırakıyor ondan sonra O’nu esir alıyorlar. Yoksa esir almaları da mümkün değildir.

Şimdi bütün bu hadiseler neden böyle oldu baştan beri baktığımızda (sav) Efendimizin zehir ile şehid edildiği yani ölümünün en büyük sebeplerinden bir tanesi Hayber kalesinde kendisine yedirilen zehirli etten olduğu rivayet ediliyor. Yani ölümünün büyük sebeplerinden birisi odur. orada bir aşçı kadın varmış, otlarla köklerle ilgilenen tesiri daha sonra görülecek zehirli bir ot terkibi yaparak et yemeğinde yedirmiş.

Ehlibeyt hazaratının diğer fertleride islâmın güzide şahsiyetlerinin bir çoğu da değişik şekillerde şehid edilmişlerdir bu şehadetler onların acizliği değil makamlarının daha çok yüceltilmeleri içindir.

4.69 – *“Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, sıddîklarla, şehidlerle ve iyi Salih/kimselerle birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır.”*

Maide suresinde bahsi geçen bu ayet-i kerime de ifade edilen bu dört makamın hepsinin bu âli zatlarda olması lazımdır, bunlardan birinin eksik olması bu zevat-i âli için eksiklik olacağından onların dünyadan ayrılmaları da şehadetleri yoluyla olmuştur bu husus kendileri hakkında büyük lütuftur. Onları bu durumdan korumaya Allah-ın gücü yetmezmi idi! Bu sahada fazla ileriye gitmeden, vardır bir hikmeti diyerek en azından tedbirli bir düşünce sahası içinde hadiseleri tarafsız olarak değerlendirmek, daha sonra kişiler için mes’uliyetlerinden kısmen de olsa kurtulmuş olurlar.

Bu konuda çok sohbetler yapılmış burada bu kadarla bırakalım.

07-KENDİNİ TANIMA

Bütün bu yapılan çalışmalar Akl-ı Kül'e ulaşmamız içindir, aslımıza ulaşmamız içindir. Biz burada garib ayrılıktayız, Mevlana Hz bakın bu hadiseyi çok güzel anlatıyor, Mesnevi-i Şerif'in başı bunla başlıyor, "Bişnev" yani dinle diyor bakın Mevlana Hz lerinin ilk kelamı Mesnevi-i Şerif'te kulağa hitab ediyor. Bu çok mühim bir hadisedir, eğitim yönünden evvela bizim dinlemeyi öğrenmemiz lazımdır. Dinlemeyi bilmemiz lazımdır. Bunun arkasından da okumayı öğrenmemiz lazımdır, efendim ben üniversiteyi bitirdim bunları ben su gibi okuyorum, tabi su gibi okuyorsun o da su gibi akıp gidiyor.

Su gibi okuyorsan bir havuz yapman lazımdır, ki o suları toplayabilesin. Yani onlara zemzem demen lazım, yani dur dur demen lazımdır. Bir bilgi gelirken hani genelde derler ya bir kulağından girdi bir kulağından çıktı, işte ilgilenmediğimiz için bir kulaktan giriyor bir kulaktan çıkıyor. Aslında bir kulaktan girip bir kulaktan çıkmıyor, hiç girmiyor da onun için kalmıyor aklımızda. Bir kulaktan girse de öteki kulaktan çıksa çıkarken gene bir sürtünme olur bir hal olur. Yine birer parça bir şey kalır insanın aklında, kenarında köşesinde kalır. İşte Mevlana hz leri Mesnev-ii şerifine, "Bişnev" diye başlıyor ve devam ediyor.

Dinle neyi çün şikayet etmede
Ayrılıkdan fiarg etmede
Beni kamışlıktan kestiler
Gözüm başım deldiler
Vatanımdan ayırdılar
Ben bunun figanı içerisindeyim
İşte bu özlem ile benim içimden çıkan heva
Senin anladığın manada hevayı heves değil
Ateştir ateş kimde bu ateş yoksa yok olsun.

Ateştir bu ateş yani muhabbetullah ateşiyle sevgi ateşiyle üfleniyor ki o şekilde çıkıyor bunların hepsi gönülden çıkıyor.

Yani bir varlığın içerisinde Allah'ın muhabbeti Peygamber sevgisi ehlullah sevgisi yok ise, o yaşamasın demek istiyor. Çünkü bunlar için yer yüzüne getirildi, yani muhabbetulah için peygamberimiz sevgisi için getirildi. Yani bu değerler için biz var edildik. Ve değerli bir varlık haline getirildik. İşte onun anlattığı şey insanı "Ney" e benzetiyor, ilk 18 lik beyitinde baş tarafında insanı "Ney" e benzetiyor. Hani sılayı rahim derler, sılayı vatan yani vatan ziyaretleri zahirde yani şeriat mertebesi itibariyle köyümüzü ziyaret etmek şehirimizi ziyaret etmek memleketimizden ayrılıp bir başka yere yerleşmişsek doğduğumuz yeri ziyaret etmek akraba-ı taallukatı ziyaret etmek sılayı rahim deniyor zahir itibariyle.

Ama hakikatı ise işte Mevlana Hz lerinin bahsettiği gibi o kamışlıktan kesildi kamışlık tarlasından işte biz ruhlar aleminden buraya geldik kamışlık dediği ruhlar alemindeki bizim asli vatanımızdan bahsediyor, misal vererek. Akl-ı Külden işte biz bu dünya alemine yani Nefs-i Kül'e ithal edildik. 18 mertebeyi geçerek nihayet yeryüzünde zuhura geldik bireysel varlık olarak. Akl-ı Kül'den, nefs-i Kül'den Arş'tan, Kürsi'den yedi kat semadan, üç mevalid dört anasır yani maden nebat hayvan türünden anasır-ı erbaadan yani toprak su, hava, ateş, den geçerek bunların sayısı 18 edecek, çokluktan kinayeden bin demişler 18 için çokluk olarak 18 bin alem demişlerdir.

İşte biz binini bırakalım 18 alemden geçerek nihayet Ay'dan ve Yer yüzünden yani Arz'dan zuhura çıkmışız. Bir anadan bir babadan dünyaya gelmişiz. Bakın Cenab-ı Hakk bizi ruhlar aleminde var etmiş olduğu hakikatimizi programımızı ayan-ı sabitemizi belirli yollar kat ettirerek yer yüzünde zuhura getirmiştir. إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ 7/40 “Bizim ayetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmayıp tenezzül etmeyenler var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar onlar cennete giremeyeceklerdir.” Biz iğne deliğinden geçip buraya geliyoruz sonra deve gibi oluyoruz afedersiniz. O büyüklüğe ulaşıyoruz. İşte gidiyorken de bu küçüklüğe ulaşarak oradan dönmemiz gerekmektedir. Ya Ruh olarak ya Nur olarak o iğne deliğinden başka türlü geçilemez.

İşte Sıla-ı Rahim, ruhlar alemini Akl-ı Kül dediğimiz babayı ana vatanı baba ocağını özlemektir. Sıla-ı Rahim bizim Akl-ı Kül baba ocağı dediğimiz bizim esas vatanımız orasıdır ruhlar alemidir, işte biz buraya geldik hep gurbetteyiz Yusuf'un hapishaneye atıldığı gibi siccin içerisindeyiz, ne vakit bir kervan gelecek o vakit kovasını indirecek biz de o kovaya tutunacağız bizi oradan çıkaracak dışarıya alacak Mısır’a götürecek orada bu beden mülküne sultan olacağız. Akl-ı Kül de seni ziyarete gelecek sonra yani baban da seni sonra ziyaretine gelecek ziyaretten kasıt Akl-ı Kül hakikatını idrak ettiğimiz zaman babamız bize nazil olacak.

Veya bunun tam tersi bunun aynı şekilde biz oraya uruc etmiş olacağız yani miraç etmiş olacağız. Aslımıza ulaşmış olacağız. İşte Gönül mülküne sultan olmak gerekiyor, Mevlana Hz lerinin bir şiirinde öyle diyor, kapımıza gelen geda (köle) ise bay olur bay ise sultan olur. Yani kapımıza kim gelirse gelsin mutlaka bir aşama üste çıkar diyor. Köle olarak gelen bey olur kapımızda eğer gelen bey ise sultan olur kapımızda diyor. Ne demek yani biz onların hakikatini onlara anlatırız o zaten sultan ama kendisini köle olarak zannetmiş o hayatı yaşamış şartlanmış ben köleyim diye halbuki köle değil herkes sultandır.

Yani herkesin bir kölelik bir sultanlık tarafı vardır, bir başka tabirle, ama biz kölelik tarafımızda kalır da nefs-i emarenin emri altında yaşarsak biz ebedi olarak köle kalırız. Nefsimiz o

zaman bize amir olur. İsmi üzerinde “emmare” yani çok emredici amir olan demektir. İşte bize bu yakışmaz nefsin emri altına girmek hakikat-ı ilahiye mevcut olan bir varlığa yakışmaz. Nefsimizi bize biz kullanalım diye veriyorlar, o bizi kullansın diye değildir. ne kadar acayip bir hayat yaşıyoruz. Hele günümüz bakın şu bir gerçektir ki bu gün artık yeryüzünü nefs-i emmare denen güç yönetiyor. Ne Demirel ne Cliton ne İngiltere Kraliçesi, hepsinin içinde mevcut olan nefs-i emmare gücü dünyayı yönetmektedir.

İsmi ne olursa olsun işte nefs-i emmare düşüncesi olmazsa oraya zaten gelemiyor, getirmiyorlar, nefs-i emmare düşüncesinde olan amirlerde nefs-i emmare vardır, o emredicidir. İşte kendilerine benzer idareci olmazsa aralarına sokmuyorlar işte sen iyi niyetinle istediğin kadar bir yere geleyim diye düşün gelirsin, gelirsin ama bir yerlerde gene tıkanırsın yaşatmazlar çünkü bu top nefs-i emarenin elinde oynanmaktadır bu dünya topu. Dünya saltanatı onların elindedir, yapılacak iş iblisliği secde ettirmek lazımdır.

İnsanın bundan başka çıkar yolu yoktur, yani her birerlerimizin içinde emmare nefs dediğimiz nefs-i emmare başka bir ismi ile iblis ki onu tam karşılığı odur, başını bir sürtmedikçe bize hayat hakkı yoktur. Onun bize hayat hakkı tanıması mümkün değildir. O da bize boşu boşuna verilmiş değildir, bizim için o bir rahmettir, ama biz onun hükmü altında kaldığımız zaman bize zahmet oluyor. İşte bu bir ilim ile aşılabiliyor, her şeyin nasıl bir sistemi vardır, bir çamaşır makinesi var iki düğmeye basıyorsun o faaliyete geçiyor, yapılacak iş iki düğmeye basmaktır.

Biz de akıl düğmemize basacağız, başkasının düğmesine değil kendi düğmemize basacağız. İşte o düğmelerin birer tanesi o zikirlerdir, o düğmeye basıyorsun, sende o çamaşır makinesi çalışmaya başlıyor. Öteki düğmeye basıyorsun makinenin bir devresi daha faaliyete geçiyor, öteki düğmeye basıyorsun bir devresi daha faaliyete geçiyor, bu sistem yerine

oturduktan sonra artık o zaten kendiliğinden çalışıyor, çamaşırlar temizleniyor.

Bizim sistemimizde öyle büyüklük küçüklük amirlik memurluk gibi şeyler yoktur, biz dost olarak bakarız herkese, ama bazıları korkutuyorlar yok cehenneme girersin yok şöyle böyle gönülden düşersen parçan bulunmaz, sana ne düşerse düşer, bırak yolunu kapatma bırak geldiği kadar gelsin, zaten size reçete veriliyorsa size onun gücü de veriliyor demektir, bu konuda hiç üzülmeyin. Bu konuda aksasa da bir şey lazım gelmez, bunun bir mesuliyeti yoktur, bakın burada mühim olan iyi niyettir, samimiyet mühimdir, baktınız ki o gün misafiriniz geldi bir telaş oldu yapamasanız da hiç mesuliyetiniz yoktur.

İsterse tamamı kalsın yalnız bu hal edinilirse orası tehlikelidir. Vaktiniz olduğu halde biraz sonra biraz sonra yarın yaparım biraz keyife bakayım derseniz orası sizi yanıltır bu düşünce nefsten gelir, zaten nefsin en büyük sıkıntısı bu derslerin yapılmasıdır yani bu dersler ona sıkıntı verir, neden çünkü bu dersten kasdım faaliyet demektir. Bu dersler bir okul dersi gibi değildir, ders de değil de yani öyle ifade ediliyor bu bir sistemdir. Ne sistemi insanın kendini bilme sistemidir. Evvela kendini tanıma sistemidir, sonra rabbını tanıma sistemidir, sonra Allah'ını tanıma sistemidir. Dolayısıyla Kur'an-ı keriymi tanıma sistemidir. Alemi tanıma sistemidir.

Bizim en büyük görevimiz budur ve bunun için geldik yer yüzüne yoksa sadece çoluk çocuk büyütmek için dünyaya çalışmak için gelmedik, en birinci görevimiz Âdemliğimizi idrak etmektir, bunun dışındakiler hep ikinci üçüncü derece olan görevlerimizdir. Hepsi görevdir ama asli görevimiz Âdem olmaklığımızı idrak etmemizdir. Nasıl döneceğiz rabbımızın huzuruna bu işleri anlamadıktan sonra gözümüzü kapattık ahirette karşımıza bir varlık çıktı ben senin rabbınım dedi ya bir başka bir şey geldi de söyledi ise ya bizi aldatıyorsa nasıl bileceğiz rabbımızın ne olduğunu kendimizin ne olduğunu işte onun için daha evvel bu yollardan geçmiş veya geçen bir

kervana iteat etmeden o Yusuf'un kuyusundan çıkmak mümkün değildir.

Nasıl okula gidiliyor ilköğretime gitmeden okuma yazma işte belirli hesap kitap öğrenilebiliyor mu, insan istediği kadar zeki olsun tabi kendi kendine de gayret ederse bir iki bir şeyler yazar öğrenir ama ihtisas sahibi olamaz. Mutlaka her işte olduğu gibi bu işlerde de tabi biraz eğitim gerekiyor. Bunda da korkulacak hiçbir şey yoktur, bakın insanda irade gücü vardır, kudret gücü vardır bunların faaliyete geçirilmesi lazımdır. İşte bizde atıl olarak kalmış olan güçlerin ortaya çıkmasını sağlamak zorundayız. Biz derken her birerlerimiz, içimizde o kadar büyük güçler var ki Cenab-ı Hakk bize o kadar büyük güzellikler imkanlar nimetler vermiş ki ama bunlar basılı kalmış altta kalmış günlük kullandığımız bazı isimleri ortaya çıkarmışız yani bazı faaliyet sahalarını kullanıyoruz onun dışında batınımızda o kadar çok özellikler güzellikler var ki bunları kullanmıyoruz atıl olarak kalıyor.

İşte sistemden gaye mesela bir telefon alıyoruz küşük cep telefonu biz onu sadece tek konuşmasını kullanıyoruz, o kadarını halbuki onun içerisinde o kadar daha çok kullanılacak şeyler vardır ki atıl kalıyor o boşta kalıyor ve onu randımansız çalıştırıyoruz. Kapasitesiz çalıştırıyoruz bu da zararımıza oluyor. Bir avuç içi kadar telefon o kadar maharetler ortaya getiriyorken Cenab-ı Hakk'ın yapmış olduğu bu telefonda ne maharetler var ne alışlar ne verişler var, ama dışarıdan baktığımızda onu et kemik olarak görüyoruz. Biz de kendimizi et kemik zannediyoruz.

İyi bilin ki şu sizin varlığınız vücudunuz siz değilsiniz bunu meydana getiren bunun oluşumunu sağlayan sizde bir öz var bir hakikat var, bir hakikat-ı İlahiye vardır. İşte sizin gerçek kimliğiniz odur. Ama bu balçık üzerimize sıvanmış çamur onun üstüne sıvanmış içeridekini kapatmış gölge yapmış onu zilde bırakmış karanlıkta bırakmış onu görecek dürbün de yok elimizde veya içe dönük bir faaliyetimiz de yok, dışarıdakini görerek ben buyum deyip onunla perdelenmişiz. Eğer biz

gerçekten bu beden isek toprağa girdiğimiz zaman biz bitmiş oluruz. Yani hayatımız ahiretimiz hiçbir şeyimiz kalmamış olur.

Ama inanıyoruz ki bundan sonra bir hayatımız var, ona göre de kendimizi hazırlıyoruz. Bu beden toprak altına gidip çözülüyorsa ufalanıp dağılıyor bitiyorsa o zaman biz bu değiliz, o kadar açık bir ifade bu bizim elbisemiz, zaten Cenab-ı Hakk Kur'an-ı Kerim'de zannediyorum A'Raf Suresinde ; يَا بَنِي آدَمَ

قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى

ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ 7/26 size etten kemikten birer elbise verdik bir de güzelleştirici elbise verdik yani pamuklu yünlü elbise verdik ama bir elbise daha verdik ki o da takva elbisesidir bu hepsinden güzeldir diyor. İşte buradaki takva kelimesini de şeriat mertebesinde olanlar başka türlü izahını yapıyorlar tarikat hakikat marifet mertebesinde olanlar daha başka türlü yapıyorlar.

Takva ittika demektir, yani sakınmak demektir, işte gönül ehli de diyor ki takva için sakınma için varlığının hakikatinin İlahi varlığın hakikati olduğunu unutmaktan sakınmak yani gaflete düşmekten sakınmak takvanın batını yönündeki ifadsi budur. Yoksa bunu örtmek kapatmak efendim şüphelilerden sakınmak işte günahlardan sakınmak o şeriat mertebesinde o da doğru ama orada geçerlidir. Ama mana alemindeki takva gafletten sakınmak kendi varlığındakini unutmaktan sakınmaktır. Bundan büyük de mesulyet olmaz.

Yusuf Kıssasında Zeliha nefsi ifade ediyor, bizim şiirlerimizin birinde "*Ruh ile nefsini ediver kardaş*" diye geçer bir de "*Nefs-i Meryemde Ruh-u İsa'yı meydana getir bu harikayı*" diye şiirlerimizde geçer. Şimdi daha evvelce nefs ile vasf ettiğimiz Zeliha ana neden uzaklaştırıldı Yusuf (as) dan sonra neden evlendi. Çünkü o nefs başkasıyla evliydi yani şer'an o işin olması mümkün değildi, bir başka ifade ile daha

henüz o zamanda Yusuf fiziksel buluğa da ermemişti, ermiş olsa idi bile işte o nefis başkasına yönelik olduğundan Yusuf ile birlikte olması mümkün değildi uzaklaştırıldı.

Hatta Yusuf'un da ona bir meyili oldu ama rabbı ona bir burhan yani delil gösterdi sonra o yanlış bir yönde olduğunu anlayınca oradan kaçtı uzaklaştı. Gömleği de arkasından yırtıldı. Ondan sonra Yusuf (as) tövbe ederek bu işi gönlünden tamamen sildi, yanlış bir iş olduğunu biliyordu, daha o devrede o işin oluşması mümkün değildi. Vaktaki aradan seneler geçti Yusuf (as) zindandan çıktı bu arada Zeliha hanımın da beyi eski aziz öldü, Rahmetlik oldu bu sefer Zeliha hanım boşta kaldı, yani hür kaldı, aralarında bir mani kalmadı, yani Yusuf (as) ı Ruh olarak düşünürsek zaten gönül de Ruh'un bir başka ifadesidir, Zeliha'yı da dediğimiz gibi nefs olarak düşünürsek kişinin kendi benliğinde ruhu ile nefsini birleştirmesi gerekiyor.

İşte o zaman kişide gerçek hürriyet hürlük ve reislik nefsi ile izdivaç ettikten sonra nefsi artık ona tamamen tabi oluyor, ruh ile nefsinin birleşmesinden yeni çocuklar yani yeni üretimler yeni bilgiler meydana geliyor. İşte diğer şekliyle düşünelim Yusuf (as) ın gönlü aklı yani gönlü ve hakikatı ruhu Akl-ı Kül, Zeliha da nefs-i Kül hükmüne giriyor. İşte ondan sonra da onların çocukları meydana geliyor yani üretim başlıyor. Yusuf sadece Yusuf olarak kalsaydı Âdem (as) gibi Havva valide gelmezden evvelki hali ile hiçbir şey olmazdı. Yani Havva ile Âdem yani Akl-ı Kül ile Nefs-i Kül birlikte olacak ki bütün bu alemler Akl-ı Kül ile Nefs-i Kül'ün varlığından birliğinden izdivacından meydana geldi.

Zeliha anamız Yusuf (as) ı gerçekten çok büyük bir muhabbet ile sevmiş muhabbetle sevmiş. Fakat böyle hadiseler olunca Onun eşi de öldükten sonra sokaklara düşmüş Zeliha Yusuf'un muhabbetinden sevgisinden. İşte böyle bir burhan gördüğü için Yusuf (as) kesinlikle ondan uzaklaşıyor, ilgilenmiyor, hapishaneden çıktıktan sonra bir gün o görevli olduğu zamanlarda işte her şehirde bir evi vardı ya Cenab-ı Hakk yerleştirdi O'nu, gönlün her şehirde bir evi

olması demek beden mülkünün her varlığında hükümran olması bütün azalarına hakim olması demek, bütün Esma-ı ilahiyeye de hakim olması demek.

Mısır mülkünde geziyorken bir gün elinden kamçısını düşürmüş, atına vurduğu kamçısı kamçının tutma yeri yani kabzası metalden yapılmış, yere düşünce hemen öyle hırpani yaşlı bir kadın geliyor alıyor kamçının kabzasına “huuu” diye üflüyor buyur sultanım diye uzatıyor kamçıyı Yusuf (as) a Yusuf (as) kamçının kabzasından tuttuğu zaman kamçı elinden yere düşüyor. Elim yandı diyor, o zaman diyor ki sultanım eliniz mi yandı, evet elim yandı diyor, ben o ateşi 20 yıldır kalbimde taşıyorum diyor.

O zaman anlıyor ki o Zeliha imiş, işte sonra cenab-ı Hakk O Mısır’a sultan olduktan sonra O hapisanede Zeliha hanım da gelip ikrar ettikten sonra suçsuz olduğunu söyledikten sonra kendisi de pişman olduktan sonra aralarında geçen bu muhabbeti de öğrenen işte o zamanki Melik onları evlendiriyor, Zeliha’nın daha genç kız olarak Cenab-ı Hakk iade ediyor eski gençliğini eski güzelliğini ve bekar olarak Yusuf (as) ile evleniyor. Yani bu ne demek oluyor, Nefs yani kişinin nefsi ne kadar değerli bir şey kıymeti bilindiği zaman çünkü Cenab-ı Hakk zaten değersiz bir şeyi insanın varlığına koymaz, yani gereksiz olan bir şeyi koymaz, nasıl bir araba yapılıyor onun bütün üzerindeki sistem gerek görüntü olarak göze güzel göründüğü için gerek içerisindeki bir tek vidası dahi fazladan ve boşuna değildir. Hepsinin bir görevi vardır.

Paspasından tutun yan aynasına kadar, işte direksiyonuna vitesine frenine kadar, insan öyle bir makine ki üstünde hiçbir değersiz boşuna abes bir şey yoktur. Hani Tebareke Suresinde de Kur’an-ı Kerim’de buyuruyor ya Cenab-ı Hakk ثُمَّ

ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

67/3 “ Bir aksaklık bulmak için gözünü tekrar, tekrar çevir bak;

ama göz umduğunu bulamayıp bitkin ve yorgun düşer." Böylece ihtarda bulunuyor. Bir tarafı bir tarafından ayrılmaz ama belirli bazı özellikleri için böyle kelam ayırıcı kelam kullanıyor yoksa mutlak manada değildir.

Yasin Suresi Kur'an'ın kalbidir, gecenin bir vaktinde üç kalbin iştiması var, bunun bir tanesi "Ya Sin" Kur'an'ın kalbi, zaman olarak gecenin son üçte biri gecenin kalbi, yani sabah namazından bir saat ya da yarım saat evveli, bir de insanın kalbi. Gece insan uyanık olduğu zaman Yasi-i Şerif okuduğu zaman ve o üçüncü bölümde olduğu zaman üç kalp içtima ediyor bakın, üç kalbin içtiması ile red edilmeyecek hiçbir mertebe kalmaz. Ama bir akşam kalkabilir bir akşam kalkamaz insan o ayrıdır, burada niyet mühimdir, yani kesin niyet mühimdir.

Olmayacak hiçbir şey yok Cenab-ı Hakk hepsini halk eder, sebeplerini halk eder, bir insan tuttu mu nasıl dünya işi için kendinimizi yırtıyoruz şunu yapalım bunu yapalım diye işte bu da bizim işimiz ben zikir yaparsam başkası bundan faydalanacak değildir ki, tabi başkaları da fayda sağlıyor, anamız babamız çevremiz o ayrı o da bir getirinin bir başka tarafıdır, tabi hepsi memnun oluyorlar ayrıca bu bizim halimizden çünkü onlara da nasib çıkıyor, hani ne diyorlar sadaka-ı cariye diyorlar, babalarımız öldükten sonra dahi yetiştirmiş oldukları evlatları yani bizler ibadet ettiğimiz zaman zikir yaptığımız zaman onlara da yazılıyor.

Bakın bir iş yapılıyor kaç tane menfaat sağlanıyor. Kendimize de çocuklarımıza da hepsine rahmet oluyor, şimdi şu lambayı diyelim ki siz uğraştınız yaktınız parasını verdiniz hizmetini gördünüz, elektrik parasını da siz veriyorsunuz siz eve geldiğiniz zaman yakıyorsunuz ama misafir geldiğimiz zaman sizin faydalanmanız eksilmeden biz de faydalanıyoruz. Tahiyyatlara oturduğumuz zaman selam verilecek tahıyyatlara oturduğumuz zaman ne okuyoruz, orada ne diyoruz bakın İslam dini o kadar muazzam muhteşem bir din ki bir sistem ki,

ama biz hep bunları şartlanma içerisinde yat kalk bir şeyler söyle adet olmuş şekliyle.

Mahmut Şebüsteri Gülşen-i Raz da öyle diyor, “Adet yapıyorsa ibadet ediyorum deme” diyor yani yaptığın ibadeti adet hükmünde yapıyorsan ibadet ettim deme adet yaptım de eğer ibadet yapıyorsan adetten vaz geç diyor. Çünkü adet ile ibadet bir arada olmaz. Ama biz ne yazık ki adet hükmünde yapıyoruz. İşte onun için de fazla yararlanamıyoruz. O ayrı konu biz gelelim tahiyyata, selam vereceğimiz zaman tahiyyat okunuyor selavatlar okunuyor, iki üç tane de kısa ayetler vardır arkasında. Bakın orada ne bağlantılar var, رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ 2/201 “Ey bizim rabbımız bize daha dünyada iken ver şu anda bu gün de ver, ve ahiretin içinde de ver, haseneten, güzellikler ver, bakın Cenab-ı Hakk bize vermiş olduğu terbiye budur, eğitim şekli budur, yani dünyada da bize güzellikler ver, ahirette de güzellikler ver ve bizi ateşin azabından koru. Şimdi derviş efendi efendim işte Hz Peygamber vaktiyle sofrada yemek yiyordu, çıkar iskemleyi at masayı çıkar halıları yerde yemek ye efendim sünnet yapıyoruz, hay senin anlayışın eksik olsun. Hz peygamberin zamanında masa olsaydı emin olun ki en güzel masayı O kullanacaktı, zaten kullanırdı da, ama zaten hiçbir şey yok çölün ortasında ne ağaç var ne orada sanatkar var bu işleri yapacak ne çivi var ne var en güzeli hurma dallarından yaptıkları hasır var tabi onun üstünde yemek yiyecek.

O günün en modern diş fırçası misvaktır, tabi onu kullanacak efendim sünnet elinde bir misvak hatır hatır namaza başlarken cematın içerisinde sünnet yapıyor diye misvak kullanıyor. Ben burada sünnetin uygulanımındaki acayipliği belirmek istiyorum, anlatım ve tatbikat yanlıştır.

Cenab-ı Hakk bize dünyada iyilik isteyin diye tavsiyede bulunuyor, bu gün en güzel yaşam ne ise onu kullanmak bize hakdır 2/201 ayeti ile. Sadece bu ayet değil başka ayetler de vardır, neden kullanmayalım ki bu günün imkanlarından neden yararlanmayalım ki. O kardeşimiz diyor ki efendim işte telefon gavur icadı ben bu kelimeyi kullanmam onların lisanı ile konuşuyorum, işte uçağa binme şunun icadı, mübarek Mercedes içinde rahat rahat oturuyorsun o da bilmem kimin icadı neden kullanıyorsun, Tv kullanma, telefon kullanma, dinimizi o kadar yanlış o kadar zora koşturmuşlar ki acaba acaba hep tereddütlerde işte ittika ittika ondan sokın bundan sakın oraya sokulma buraya yaklaşma o zaman ne Kur'an'a yaklaşırsın ne peygambere yaklaşabiliyorsun. Biz bir de buna ittika diyoruz.

Değer yargıları değişebiliyor bizim de ayak uydurmamız gerekiyor, işte bizim genel olarak islamdaki eksikliğimiz buna ayak uyduramamamız banaz tutucu bir akılda kafada olmamız. Buda geçmişten aldığımız yanlış eğitimin veya kısıtlı eğitimin neticesinde oluyor, irfan ehli bakın okuduğumuz bütün kitaplarda hiçbir şeyi kısıtlamamış irfan ehli hep açık kalpli açık fikirli geniş fikirle bakmış meselelere. Mesela Muhiddin-i Arabi Hz lerinin şehaser bir ifadesi var gerçi hangisi şehaser değil ki, o ayrıda bakın nasıl diyor "*yayın eğriliği doğruluğundandır*" diyor kelimedeki nezakete bakın ilme bakın yüceliğe bakın ihata ettiği geniş sahaya bakın "Yayın eğriliği doğruluğundandır" bakın yay eğridir demiyor, yanlıştır demiyor, hani oku atan gerilmiş yay var ya eğer o yay kavisli eğri olmazsa görev yapamaz, işte onun eğri olması kendinin doğru olmasıdır.

Ona bakan kişi bu yay eğri duruyor der yani düz bir çıtaya göre bu eğridir der, ama kendisinin doğrusu olması gereken şekli odur. Ama yayın kendi doğrusudur. İşte onun için görecelik çok değiştiriyor işte ve de burada hasıl olan kanaat çok değişmiş oluyor.

Yapmamız lazım gelen şudur bunan sonra hiçbir şeyin üzerinde fikir yürütmeyeceğiz, ne gördükse olduğu gibi onu kendi haline terk edip bırakacağız. Yani eğriydi kötüydü yanlıştı şuydu buydu diye değerlendirme yapmayacağız. Yaptığımız değerlendirme kendi bireysel düşüncemizden kaynaklandığından yanlış olabilir. İhtiyati olarak hiç bir şey karşısında o neden böyle yaptı neden şöyle yaptı Allahualem vardır bir hikmeti, diye kendi haline terk edeceğiz biz kendi doğrularımızı bulmaya çalışacağız.

Yumurtanın içinden civciv çıktığı gibi nasıl dünyada geniş bir alana açılıyor yumurtanın içinden çıkan civciv işte biz de bu beden yumurtasından çıkıp ruh alemine doğru açılmamız bir başka ifade ile kendimize yönelmemiz bir başka ifade ile gönül aleminde açılmamız gerekiyor. Oraya açıldığınız zaman göreceksiniz ki öyle geniş bir saha artık o dünyanın üstündeki o yumurtanın kabukları kırılmış kırılmamış bizi ilgilendirmiyor. İşte dünyada şer'i olarak kendi kazancımızla başkalarına zarar vermeden ne kadar güzellik üzere yaşayabilirsek bu bizim hakkımızdır. Ama kendi imkanlarımızla ihtirasa dönüştürmemek suretiyle.

Güzel halı alma imkanımız varsa alacağız kullanacağız efendim bu lüks, lüks se yönelmeyelim, lüks anlayışı da bir anlayıştır, diyelim ki şurada iki tane halı var birisi 50 lira diğeri 100 lira 50 liralık halı da işimizi görür, 100 liralık halı da işimizi görür. İkisini de alma imaknımız var, artık bu ayrım kişinin kendi yaşantısına düşüyor oraya kimse müdahele etmez. Ama diyelim ki 100 liralık halıyı aldı, deseni daha güzel ömrü daha fazla şimdi birisi gelir ki yahu siz israf etmişsiniz burada fazla vermişsiniz 50 liralık da işinizi görecekti, diye fikir yürütebilir, bunun karşısında siz müdafaa olarak da diyebilirsiniz ki ben onu nefsim için almadım, yani nefsani bir haz duymak için almadım, bana bir benlik getirsin diye almadım, işte evinde 100 liralık halı var desinler diye almadım,

Ama düşünürseniz ki o 100 liralık halıyı da çıkaran eller var, ona hizmet veren insanlar var, o hizmeti veren kimselerin

de geri planda baktıkları muhtaç insanlar var, eşleri var çocukları var işte masraf ettikleri yerler var o halıyı bu şekilde alırsanız daha büyük sevap kazanırsınız. Yani pahalı denen o halıyı almak ucuz halıyı almaktan daha büyük sevap kazandırır. Çünkü karşı tarafa menfaat sağlamış oluyorsunuz o malı almakla. İşte Cenab-ı Hakk isteyin diyor. رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً 2/201 bakın iyilikler güzellikler hepsi içerisine giriyor. Ne çıkmışsa yeni nefsinize mal etmemek suretiyle "Ya rabbi senin ne kadar güzelliklerin var senin güzelliklerini senin insanlara verdiğin ilimle meydana gelen bu sanatı seyretmek için bana ne imkanlar vermişsin teşekkür ederim diye O'na şükranda bulunmamız bu kullandığımız malı lüks yerine geçirmez gerçek bir kullanım üzere hem de islami bir kullanım üzere getirmiş olur. Bu gün artık çok güzel tel fırçalar varken üzerinde bin bir türlü bakteriye karşı gelecek her türlü güzel terkipte yapılmış diş macunları varken sünnet diye misvakı kullanmaya gerek yoktur. Ama sünnet olsun diye bir tane evinizde bulundurursunuz sevgiden dolayı o ayrıdır, o gün en lüks diş fırçası misvaktı çünkü tabiattan onu çıkarıyorlar fırça yapan fabrikalar yoktu, bir misvak alalım bir de fırça alalım hangisi daha kullanışlı olduğuna bir bakın.

08- MİSVAK VE FIRÇA VE DUA

O diş fırçasını bakın önden iki, yandan iki, 2+2+2 = 6 bunların 6 da karşılıkları var 12 şekilde diş fırçasını ağzımızda uyarlamamız mümkündür ve bunu da yapmamız gerekiyor sağlıklı bir diş fırçalaması için şimdi misvak ile bunu yapamıyoruz, ama o güne göre misvak lüks yani çok güzel bir şeydir. Bu gün Hz Peygamber burada olsaydı, misvağı kullanmaz fırçayı kullanırdı. Çünkü akıl onu gerektiriyor, daha mantıklı ve daha faydalıdır. Yani anlatmak istediğim sünnete

tabi olacağız diye tutuculuktan başka bir şey yapmamış oluyoruz. Fırça kullanmak Hz peygambere hürmetsizlik demek olmaz, Hz peygamber akıl yolundan gidiyor, akıl yolundan gidiyoruz, şekil yolunda gitmiyoruz, suret dış halinden girmiyoruz.

Zaten bizi batıran Hz Rasulullah'ın suretine kapılıp suretinde kalmaktır. Bakın hz Rasulullah'ın zahir hayatını anlamak yaşamak sünnet içini yani batın hayatını yaşamak anlamak farzdır. Hangisi daha kıymetlidir. Mutlaka ikisi de kıymetlidir, yani farz dediğimiz şey zannediyoruz ki işte parmağını şöyle yıkarsa böyle yıkarsa bu farz şunu yaparsa sünnet bunu yaparsa müstehab farz ile sünnetin genel ifadesi halktan uzaklaşmak genelde sünnet, Allah ile olmak farz, farz ve sünnetin genel yorumu budur. Halktan uzaklaşmak demek bu gün tabi bir kenara çekilmek değildir, halk türü düşünceden uzaklaşmaktır. Halkın değer yargılarından uzaklaşmak.

Dışımız herkes ile bir olacak ama bizim hedefimiz gökyüzü olacak onların hedefi toprak olsun zararı yok. İşte bize iyilikler ver güzellikler ver, ahirette de güzellikler ver, ve bizi cehennem azabından koru. Burada Cehennem azabından maksat nefsinin ateşine düşmekten korunması dünyada yani nefsin hakimiyetinden kurtulmaktır.

Şimdi bu genel olarak istediğimiz şey رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَوٰةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ 14/40 Ya rabbi beni ibadet üzere devamlı hale getir, ve zürriyetimi getir. Bakın kendimize dua ediyorken devamında çocuklarımızın üstüne dua ediyoruz. Ne muhteşem bir kuruluştur. Ve de bizim dualarımız kabul eyle. Yani bizim ricamız böyle olsun senden çocuklarımız da ibadet ehli olsun. رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ 14/41 şu nezakete güzelliğe

bakın, insanlığa bakın, Cenab-ı Hakk bize öğretiyor, tavsiye ediyor, “ey ya rabbi bizi dünyada güzellikler ahirette güzellikler ver azabından muhafaza eyle, bizi ve çocuklarımızı ibadet üzere eyle ve validelerimizi mağfiret eyle ve daha da genişleterek mü’minleride, hesap gününde yüzümüzü kara çıkarma, manasınadır. Şimdi bununla bir baba dua etti, çocuklarına bakın üç nesli birden kucakladı şimdi diğer nesiller de aynı şeyi yaptıkları zaman yani bizim çocuklarımız da aynı şeyi yaptıkları zaman onlar da bizi kucaklamış oluyor, onların torunları torunları bakın hepsi kucak kucağa gidiyor bunların bu sistem bozulur mu kopar mı, bu sistem üzere yaşanan hayat ne dünyada kopar ne ahirette kopar

Tebareke-i şerifi okursa kabre girdiği zaman Tebareke-i şerif bir silüet kazanır. Yani asker gibi nöbetçi gibi ruhani bir süliyet kazanır, onu okuyanın baş ucuna geçer, eğer şerden bazı kuvvetler gelir de onu rahatsız etmeye çalışırlarsa kabrinde yani cinlerden gibi başka taifelerden veya insanların şerlilerinden veya meleklerden kabir aleminde onu rahatsız etmeye gelirlerse o muhafız olur, onları yanına sokmaz. Eğer sağlarından girmeye çalışırlarsa sağ tarafına gider muhafız olur ayaklarından girmeye çalışırlarsa oraya gider yani şer kuvvetleri başka kuvvetleri sokmaz muhafız olur.

Bu sadece ahirette değil dünyada da olur, ahirette korumasını bilen dünyada da korur bu konuda merak etmeyin.

Haşr suresinin son üç ayeti var هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

(59/22-23-24) diye başlayan dört ayet, o genelde herkesin ezberinde vardır Akşam namazı ve sabah namazı sonunda imam genelde okur, bir defa onu okuyun ondan sonra bir tesbih istiğfar, 101 tane “estağfirullah” onu yaptıktan sonra yani istiğfarı çektikten sonra üç ihlas bir Fatiha ile Âdem babamızın ve Havva Validemizin ruhuna aynı şeyi sizin için de aynı sistem çünkü Âdem babamızın ve Havva Validemizin ruhuna hediye ediyoruz, neden çünkü ilk istiğfarı icad eden Âdem (as) dır. İcad eden derken onda zuhura gelen istiğfar,

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

الْخَاسِرِينَ 7/23 Cenab-ı Hakk onlara bazı kelimeler tebliğ etti yani talim etti, bu talim ettiği kelimeler bunlardı bunlarla dua ediyoruz, Âdem (as) cennetten yer yüzüne indiği zaman iki yüz sene başını kaldırıp gök yüzüne bakamamış, işte o meyveyi yedim diye Âdem babamızın o meyveyi yemesi sonunda dünyaya indirildi biz de burada kendimizi bilme ilmine kavuştuk belki inmeseydi biz de cennetlik olacaktık ama kendimizi bilemeyecektik.

Mirac namazı ile yol namazı arasında ne fark vardır: yol taştan topraktan o malzemeden olan bir şeye yol deniyor, genel ifade budur, yol dediğimiz zaman toprak asfalt yol gelir. Yani dünya üzerinde yüzeyde giden bir yoldur. Ama Mirac yolu dediğimiz zaman helezon şeklinde bakın dönerek yükselen yani göğe çıkan bir yoldur. İkisinin arasındaki fark budur. Birisi yer yüzünde ne kadar gidersen git o yolda yer çekimi alanı içindesin işte bizim de nefsimiz bizi hep dünyamıza çekmektedir ancak miraç yolu ile oradan kurtulmak mümkün o cazibeden kurtulmak mümkündür. İşte Mirac namazı miraca diye niyet edildiği zaman helezon çalışması yapılmış oluyor. Ama yol namazı dediğimiz zaman yüzeysel satıhta olan bir namaz çalışması oluyor, faaliyeti de o oluyor.

Mirac namazında tesbihat asıl değildir, rükünler asıldır, yani namaz asıldır, iki rekat namaz, neden 12 dememişler 13 dememişler, 15 dememişler iki bakın hem işin en azı hem de en çoğudur. Yani biz onu iki olarak görünce azdır, ama ikinin hakikatını idrak edersek bu namazı o kadar küçük, az, bir namaz olmadığını hemen anlarız. Zaten bütün namazların tamamı iki rekat namazdır. Yani bir ömür boyu kıldığın namazların hepsi iki rekat namazdır yani iki rekatta toplanır. İşte bakın sayı olarak baktığımızda iki rekat en az namaz çünkü tek rekat namaz yok zaten, bir rekatlık namaz yoktur.

Üç rekatlı tek sayılı namaz var ama iki kılındıktan sonra üstüne ilave salat-ı vitir var, akşam namazının farzı var, ayrıca dört rekatlı namazlar vardır, bir rekatlık namaz yoktur. Şimdi kafamızda bir rekatlık namaz neden olmuyor diye soru doğar, bir rekat Ahadiyet mertebesi demektir, Ahadiyet mertebesinde bu alemler vücutlar varlıklar olmadığından orada ibadet yok, ibadet sahası daha meydana gelmiş değil, ibadet olması için iki rekat lazım yani sen ve ben lazımdır. Ben olmazsam sen kime namaz kılacaksın, sen olmazsan ben kime namaz kılacağım, işte iki rekat. Yani sayı olarak en az olması iki rekat, ama iki rekatın gene bütün namazlardan fazla olması o namaz gerçek yönüyle kılındığında namazın bir rekatı fenafillah bir rekatı da bakabillahdır.

Zaten bir ömür boyu bu iki rekat namaz için uğraşmıyor muyuz? Bir ayağımızla fenafillah ondan sonra da Bakabillah, Hakk'ta baki işte onun için bir yönüyle sayı hesabıyla iki rekat namaz en az, ama batın yönüyle en uzun namazdır bir ömür boyu sürer. Onun için baştan sayıları pek sıklaştırmaya gerek yoktur.

Salli ve sellimi barik ala eşrefi nur-i cemili enbiya vel mürselin vel hamdülillahil rabbil alemiyn. Cümle geçmişlerimizin ruhu için Allah rızası için dertlerimize deva borçlarımıza eda için hastalıklarımıza şifa olması için her türlü muradadlarımızın hasıl olması için aşkullah şevkullah muhabbetullah muhabbet-i Rasulullahın ve marifetullahın gönüllerinin parlaması için bu akşam ya rabbi senin zikrine yeniden başlamaya çalışanların hepsine ve her birerlerimize akıl fikir gayret zeka olması için aşkullah şevkullah muhabbetullah muhabbet-i Rasulullah ve marifetullahın tekrar gönüllerimizde parlaması için her iki dünyada mesut ve bahtiyar olmamız için hayatımızın bundan sonraki devrelerinde de her halimizde gerek dünya işlerimizde gerek ahiret işlerimizde başarılı olabilmemiz için nefsimizin ve şeytanın vesvesesinden şerrinden kurtulmamız için askerde olan

evlatlarımızın sağlık sıhhatle geriye dönmesi için talebe olan çocuklarımızın akıl fikir zekaya muhtaç oldukları kadar zekalarının oluşması için derslerinde başarılı olmaları için bütün islam ümmetinin ve milletimizin saadet ve selamet içerisinde olması için semavat ve araziyenin her türlü zelzele yağmur sel fırtınalar rüzgarlar her türlü zorluklarından asan olmamız için son nefesimizde iman ile gitmemiz için bi hürmeti siri suretil Fatiha maas selavat…

Bilhassa hanesinde bulunduğumuz kardeşimizin eşinin ve cümle geçmişlerinin ruhu için lillahil Fatiha…

CENNET- CEHENNEM MEVZUU

Cennet ehli orada aklı ile mi hareket edecek, hisleri ile mi, şimdi cennetler dedikya iki türlüdür, birisi madde cennetleri yani Naim, yani nimet cennetleri, diğeri de tevhid cennetleridir. Madde cennetlerinde olan kimseler, kendi hakikatlerini idrak edemedikleri için bu dünyada hayali bir yaşam yaşadıkları için bu hayali ve bireysel ve benlik içinde yaşadıkları için aynı yaşantıyla yani dünyadaki yaşantısı ne ise aynı o yaşantı ile ahirette de intikal ettiklerinden orada onların yaşamları bireysel cüzzi akıl ve daha ziyade duygusallıkla yaşayacaklardır. Hisleri ile yaşayacaklardır.

Çünkü bir hadis-i Şerifte nasıl buyurur Efendimiz, “*Ne hal ile yaşarsan o hal ile ölürsün, ne hal ile ölmüşsen o hal ile dirilirsin*” bunun dışında bir şey yoktur. İşte biz dünyada nasıl bir hal form almışsak kendimize bir program almışsak o halimizle gideceğiz. Şimdi Cennet ehlinin yani nimet ile bireysel akıl ile dünyada yaşamış olanların maddi cennetlerine gidecekler ve menfaat karşılığı da oraya gittiklerinden yani al gülüm ver gülüm, ya rabbi ben senin iyi kulun olmaya çalışıyorum namaz kılıyorum ne olur bana cennetini ver. Tamam cenab-ı Hakk da ona istediğini verecek, ama kulun diğeri Ya rabbi ben senin hükmüne boynumu eğdim, sen beni

nereye koyarsan koy ben senden razıyım ister Cehennemine koy ister cennetine koy o senin şanına kalmış bir şeydir.

Benim bir talebim yok senden benim talebim sana kulluk etmek, yani senin tecellini idrak etmek biraz daha ileriye gittiğimizde. İşte yaptığı fiziki ibadetlerin karşısında bir şey bekleyerek Cennet ehli olan kimseler cennette aynen buradaki yediği şeyi nefsi için yiyorsa nefsi için tat alıyorsa orada da o lezzet için yaşayacak. Daha çok yiyecek daha çok isteyecek gerçi orada buradaki gibi şişmanlık ya da yiyeceğin rahatsız etmesi gibi şeyler orada yoktur. Çünkü buradaki nimetler Cemal Celal tecellisi ile karışık geldiği için Celeli tarafı dokunuyor. Cemali tarafı da rahatlık veriyor. Cennette daima Cemal tecellisi olduğundan orada zarar görme diye bir şey yoktur.

Ama diğer Cennetlerde olan yani Rahman Suresinde belirtilen ikişerli, ikişerli dört cennetde yaşayanlar mertebeleri icabı tevhid ehli olduklarından tevhid ehlinin mertebeleri gereği nereye kadar ulaşmışlarsa o cennetde yaşayacaklar. İşte bunların cennetdeki yaşamları diğer Cennetdeki yaşayanlar gibi sadece hissi duygusal bireysel akılla değil Akl-ı Külli ile ve kendi varlıklarında Allah'ın varlıkları olduğunu bilerek yaşayacaklar. İşte bunlar da Cennetden zevk alacaklar fakat diğerleri gibi nefsani arzu şekliyle değil, latif olarak Rahmani zevklerle orada gıdalanacaklar.

Kendilerinden beşerlik perdesi orada daha geniş manada kalktığından Cenab-ı Hakk Cennetinde kendi kendisiyle yaşayacak. Diğer cennetlerde beşeriyet olarak yaşayacak o beşerler hakk'tan ayrı gaflet ehli iseler nefs menfaatleri için yaşayacaklar ama tevhid cennetlerinde yaşayanların dünyada iken daha bireysellikleri kalmadığından ilahi tecelliler şeklinde bi zatihi kendileri Hakk olarak yaşayacaklar, kendi Hakk'lıklarını daha bariz şekilde ortaya çıkaracaklar ve öyle yaşayacaklar. Tabi onların yedikleri meyveler ile diğerlerinin yedikleri meyveler bir olmayacaktır. Bu konuda Yasin

Suresinde ne diyor; اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَاكِهُونَ

36/ 55 Cennet ashabı meyveler ile meşgul olacaklar, yani meyvelerin lezzetleri ile ve bu meyvelerin lezzetleri onlara en büyük perde olmuş olacaktır. Şimdi bakın dünyadan misal verelim, şimdi şu çayı ağzımıza aldığımız anda bunun iki türlü boğazımızdan geçmesi vardır, birisi o çayın yiyeceğin ekmeğin suyun her hangi bir şeyin lezzetinin tesiri altında kalarak yemek vardır, bir de idrakinde şuurunda olurken onu boğazımızdan intikal ettirirken ağızımızda dolaştırırken alınan lezzetin Hakikat-ı ilahiye olarak yani O'nu düşünerek Rabbının neler hazırlamış olduğunu düşünerek boğazdan geçirmesi vardır.

İşte o anda cennette bahsedilen hakikat ortaya çıkmaktadır. Meyveyle meşkul olurkenki tat bize rabbımızı unutturmaktadır. Susamış olduğumuz bir anda o soğuk suyu yani içilebilecek derecede soğuk suyu ağızımıza alıpta Rabbımızı unuttuğumuz anda biz meyveyle meşguluz, yani nefsimiz ile meşguluz, ama hem onu içerken idrakimize de Ya rabbi ne büyük lütufların var çünkü o boğazımızdan geçen bir yudum suyun bizim ücretini ödememiz mümkün değildir. Yani bir ömür boyu çalışsak ve çalıştıklarımızın hepsini o bir yudum su için harcasak o bir yudum suyu üretemeyiz.

Yani ecrini ödeyemeyiz, işte gaflet içerisinde içtiğimizde o zevk bizi ihata etmiş oluyor. Yani aklımızın üstüne çıkmış oluyor aldığımız zevk. Ama aklımızla ile birlikte o zevki tadarsak o zaman aklımız o zevkin üstüne çıkıyor. İstenen de budur. Gaflet ile yediğimiz zaman o zevkin hükmü altına giriyoruz, nefsani kullanmış oluyoruz. İşte o bize zarar veriyor. Nefsani kullandığımız için o bize ayrıca zarar da veriyor midemize de dokunuyor.

Demek ki iki tür cennet var birisi nefsleri ile ilgili yaşayanlara diğeri akılları ile yaşayanlara nefsleri ile yaşayanlar gaflet ehlidir dünyadaki gibi yiyecek içecek dolaşacak zaten onun başka bir talebi yoktur, belki de onun

için zuhur edilmiştir o var edilmiştir o ayrı konudur. Ama tevhid cennetlerinde yaşayanlar hem akılları ile hem idraklarıyla hem ruhları ile varlıkları ile Hak için olduklarından yaşayacakları tadacakları lezzetler de bir başka olacaktır. Hepsi yerli yerince iyinin iyisi güzelin güzeli ötenin ötesi, Yusuf Suresinde Cenab-ı Hakk aklın üstünde akıllar vardır Araş'a kadar diyor böyle olunca fiilin üstünde de fiiller vardır, o da Arş'a kadardır. Yani her yapılan fiilin kalitesi ne kadar değerli ise manası da o kadar değerli olur.

HACC' İLE İGİLİ BAZI BİLGİLER

Bir gün Cuneyd-i Bağdadiye veya Bayazid-i Bestami'ye ikisinden birine birisi geliyor, efendim diyor ben münasib görürseniz Hacca gitmek istiyorum diyor git hacca yalnız giderken iki çuval al yanına diyor. Yahut iki depo al ikisini oradaki varidatlarınla doldur, biri sende kalsın birini bize getir senin namına hediye ederiz dağıtırız diyor. Yani oralarda neler müşahede edeceksin neler göreceksin nasıl bir haller oluşacak sende onları topla gelenler bize sorarlar biz de anlatırız yani falan dostumuz hacca gitmiş de böyle, böyle özellikleri olmuş diye.

Nihayet o hac yolcusu haccını ifa ettikten sonra dönüyor geriye gene O'nun ziyaretine geliyor, işte otur bakalım biraz istirahat ettikten sonra Hacca gittin mi evladım gittim efendim geldin mi hoş geldin diyor. Peki hacca giderken ne yaptın akid yaptın mı diyor, yani niyet ettin mi ben bu sene hacca gideceğim diye niyet ettin mi bu niyet akid demektir, Allah ile akd etmek demektir. Akdettin mi diyor, ettim efendim diyor, peki bu akdin karşısında bütün diğer akidlerini bozdun mu, yani dünya ile ilgili bütün varlıklarını terk ettin mi etmedim efendim diyor, o zaman sen akid yapmamışşın diyor.

İşte bunun gibi bütün haccın özellikleri işte "Hervele" yaptın mı işte "Say" yaptın mı, "Tavaf" yaptın mı yaptım efendim ama

tavafın neticesinde bu hale ulaştın mı o da ulaşmadım efendim diyor. En sonunda hiç birine cevap veremiyor, sen haccetmemişsin seneye git bir daha haccet bunların hepsini yerine getir diyor.

Bizleri sağlıkla selametle Habibini ve beyt'ini ziyrete gönderip varlığımızı sonsuz lütuflarla doldurup tekrar yerlerimize döndüren rabbımıza sonsuz hamd-i senalar olsun. Mekke-i Mükerreme'nin ve Medine-i Münevvere'nin içinde ve dışında bulunan ziyaret yerlerinin sonsuz ruhaniyetlerinin feyz ve bereketlerinden alabildiğimiz manevi gıdalardan sizlere de küçük de olsa bir Maide sofrası kurup tattırmayı mevlam ilham etti. Bu aciz kalemin bütün oradaki manevi hakikatleri yazması olmayacak bir iştir. Ancak yazabildikleri mana aleminden sızıb gelen birkaç damladan iberettir. Şiirler bölümüne geçmeden evvel bizlere haccın pek bilinmeyen iç bünyesindeki özelliklerden bahsetmeye çalışacağım.

Bu kitapçık Haccın zahiri hükümlerini anlatan bir kitapçık değildir, o tür bilgiler çok geniş ve mufassal bir şekilde ilim adamlarımız tarafından en ince detaylarına kadar anlatılmıştır. Allah (cc) onların hepsinden Razı olsun ancak biz gönlümüze gelen zahirde yapılan işlerin biraz daha derinine inmeye çalışacağız. Allah (cc) sizlere anlama bizlere de anlatabilme kolaylığı versin.

Ey Hakk yolunda ve nefsini tanıma gayretinde olan cefakar kardeşim, evvela şu tavsiyeme uy ki ilk andan itibaren okuduklarından faydalanabilesin.

1-Gönlünün temiz olmasına dikket et,

2-İçinde dünyevi bir ihtirasın varsa çıkar

3-Aklını mümkün olduğun kadar genişletmeye bak

4-maddi yükünü hafiflet

Böylece hac deryasında boğulmadan doya, doya yüzmeye çalışalım. Bunlar üstünde olduğu sürece yüzemezsin çünkü bunlar ağırlık yapar.

Ey gönül yolcusu evvela hac kelimesinin batını manasının ne olduğunu anlamaya çalışalım. Hac nedir, aklımıza gelen Mekke-i Mükerreme'ye gidip işte Beyt-i Şerif'i ziyaret etmektir. Ama o değildir. O da başka türlüdür, Hac kelimesi "Ha" ve "cim" harflerinden meydana gelmiştir. "Ha" nın üstünü ile "Hı"nın üstünü ile "Ha" , "Cim" in şeddesiyle iki "cim" okunur. Zahir anlamıyla "Hacc" Allah (cc) nün beytini ve Rasulunun haremini ziyaret etmede yapılan bütün hükümlerin toplu haldeki ifadesidir. Batıni ise "Ha" , hakikat-ı İlahiye, birinci "Cim" genel manada Cemal-ı İlahiye, ikinci "Cim", birimsel manada yani sendeki Cemal-ı İlahiyedir.

Yani birinci "Cim" in içinde bulunan senin cemalindir. Allah'ın cemali içinde senin cemalindir. Yani bireysel şahsiyetin kimliğin, işte bu kimliğin "Ha" nın hayatının üstüne "Hı" yı koyduğumuz an nefsaniyete dönüşüyoruz. Yani Hakk'tan ayrı gayrı başka bir kimlik oluşuyoruz. Ama o Hacc kendi içinde tutarsak yani birinci "Cim" in içinde tutarsak o zaman Hakk'ın Cemali içindesin, özel bir Cemalin olmuş olur yani şahsiyetin. "Nun" un üstünden noktasını alırsak Mutlak Kudret manasındadır, ama o Mutlak kudreti kendi kudretimiz olarak kendimize ayırdığımızda mutlak kudretten ayrılıp bu noktanın nefsi kudrete dönüşmüş oluyor. Ve de sınırlanmış oluyor.

Mesela "Sin" ve "Şın" bir birine ne kadar yakın, üç nokta geldiğinde "Şın" şiddetleniyor, geleceğiz inşeallah huruf'u mukattaalarda "ayn", "Sin", "Kaf", "Ha Mim" in Hakikat-ı Muhammediye sıralamasının üçüncüsünde Şura Suresinde, ikinci ayet olarak gözüküyor. عسق 42/2 işte "Sin" yazıldığı zaman "Ayn" göz manasınadır, "Sin" de insan manasınadır, "Kaf" da kudret Kaf'ıdır. O zaman Hakk'ın kudreti ile gören göz manasına dönüşüyor. Ama "Sin" üzerine üç nokta koyarak "Şın" a dönüyor, "Aşk" yani Cenab-ı Hakk'ın şiddetli zuhurudur.

Hakikat-ı Muhammedi'nin şiddetle zuhuru demektir, ﴿١﴾

عسق ﴿٢﴾ حم 42/1-2 ve şehadete dönüşüyor, müşahadeye dönüşüyor oradaki, işte mesela "Be"nin altındaki noktası, aynı harf altına bir nokta konduğunda "Be" oluyor, üstüne iki nokta konunca "Te" oluyor. Üç nokta konulduğunda "peltek se" oluyor, bu da sena etmek övmek demektir. Bir bakıma elbise giymek yani Hakikat-ı ilahiye elbisesi giymek, "Be" de ile manasınadır, "Elif" den gelen Ahadiyet mertebesinden gelen hakikatleri "Be " aracı olarak "Te" ye nakllediyor. "Elif" baş harf, o zaman "Ben" ile "Sen" meydana gelmiş oluyor. Yani "Ente"

"Cim" birimsel manada yani sendeki Cemal-i İlahiyedir, ayrıca bu oluşum bir seyr-i seferdir, yani Hacc'a gidiş geliş bir yolculuktur. Hal böyle olunca bunun topluca söylenişi şöyle olur, Hacc; Hakikat-ı İlahiyede Cemalullah'ı seyir ve oradan da kendindeki İlahi varlığı seyirdir. Yani Hacdaki ifadesi budur. Hakikat-ı İlahiyede Cemalullah'ı seyir, oradan da kendi Cemalini seyirdir. Bir başka ifade ile وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِى yi seyir ve müşahededir. Eğer oralarda yapılan fiilleri bu idrak içinde değerlendiremiyorsan Hacc anlayışın zahirdir. Yani bedeninle gitmişindir. Eğer değerlendirebiliyorsan hem zahir hem batındır. Yani iki haccını da yapmışsındır. Allah (cc) hu mübarek etsin.

Gelelim Mekke-i Mükerreme'nin kelime manasını anlamaya bu kelimede asli olarak üç adet asli olarak "Mim" üç adet "Kef" iki adet "Rı" vardır. Üç adet "Mim" üç makamda Hakikat-ı Muhammediyeyi idrak etmek yani İlmel Yakıyn, Aynel Yakıyn, Hakkal Yakıyn, üç adet "Kef" birinci "Kef" genel manada "Kün" ol, ikici "Kef" birimsel manada Kün oldu, üçüncü "Kef" de ikramdır. Birinci "Rı" Rahman, ikinci "Rı" ise Rahimdir, böylece Mekke-i Mükerreme "Mim" Hakikat-ı Muhammedi'nin yüceliğinde birinci "Kün" emriyle genel manada alemlerin

oluşması, ikinci “Kün” emri ile birimsel manada varlıkların oluşmasıdır. İkinci “mim” yine Hakikat-ı Muhammedi ile üçüncü “Kef” ikram etmesi, birinci “Rı” Rahman tecellisi, bütün aleme ikinci “Rı” Rahim tecellisi ise özel olarak sondaki “Mim” ise birimsel manada ikram edilen Hakikat-ı Muhammedidir. Mekke-i Mükerreme demek İkram şehri İkram edilen yer demektir. Orda işte Hakikat-ı Muhammedi ikram edilmektedir.

Medine-i Münevvere’ye gelince yani Medine’ye gelince buralardaki iki adet “Mim” bir adet “Dal” iki adet “Nun” iki adet vav, bir “Rı” vardır. Birinci “Mim” Makam-ı Muhammedi, “Dal” ise dar, “Dar-ı ahiret” derler ya “yer “manasınadır, selamet yeri “Nun” nur-u ilahi, ikinci “Mim” Hakikat-ı Muhammedi, ikinci “Nun” Kudret-i İlahi, birinci “Vav” varis-i Muhammedi, ikinci “Vav” Varidat-ı İlahi, “Rı” ise Rahmet-i ilahidir. Kısaca toplarsak Mekke-i Mükerreme’de Cenab-ı Hakk’ın lütfuyla Hakikat-ı Muhammedi bünyesinde bu alemlerin oluşması daha sonra birimsel manada varlıkların oluşması ve bunlara gerek genel gerek birimsel manada zahir ve batın Rahman ve rahim tecellisinden ikram edilmesinin şifresidir Mekke-i Mükerreme.

Medine-i Münevvere ise Makam-ı Muhammedi’nin bulunduğu yerdir, Nurlu Dar-üsselam, Selamet yeri, Hakikat-ı Muhammedi kanalıyla varislerine Varidat-ı İlahi ve Rahmet-i ilahiyeye oluşmasının şifresidir.

Ey gönül ilmi arayan kişi kısaca bu üç isimden bahsettikten sonra bazı ayet ve hadislerde Hacc hakkındaki haberlere kısa kısa bakalım; 3/96-97 Muhakkak insanlar için ilk kurulan ev Mekke’de bulunan mübarek ve alemlere doğru yolu gösteren Kabe’dir. Orada açık alametlerle İbrahimin makamı vardır, kim oraya girerse emniyet içinde olur. (kim makam-ı İbrahimin ayak izlerini takip ederse Hakk’a ulaşır orada Makam-ı İbrahim var) makam-ı ibrahimin orada bir mertebesi var o mertebenin içinde bir taş var, o taşın üstünde ayak izi var.

Hani bir hikaye anlatırlar ya hani birisi bir hanıma talip oluyor, yahut büyük bir şeyi bulmaya talip oluyor, gidiyor bir ermiş kişiye danışıyor, o da diyor ki, yüksek bir dağ başına gideceksin, orada bir kapı var, o kapının iki tarafında da iki bekçi var onun bir tanesi arslan, bir tanesi atdır. Atın önünde et aslanın önünde ot var, bunlar ikisi de aç kalmış vaziyette oradan geçmen lazımdır, onları oyalamak için aslanın önündeki otu atın önüne atın önündeki eti de aslana vereceksin diyor bakın. O da gidiyor bakıyor aynı hemen sopayla onları yer değiştiriyor, at ota aslan ete gömülüyor, ortada nöbetçi falan kalmıyor, o da geçip gidiyor oradan. Bunlar çok büyük gerçeklerdir, işte nefsinin tuzaklarından kurtulmak için bu oyunları nefsine oynayacaksın. Çünkü nefsinin ota da ihtiyacı vardır, ete de ihtiyacı vardır.

Aslanlık tarafı önüne etleri koy da biraz oyala atlık tarafına da ot koy o da otlaya dursun orada sen ruhunla beraber ol.

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azami derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has “Selâm” (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR’ÂN VE HADîS :
2. VEHB : Hakk’ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi’i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu’l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca’dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi’de Bazı hakikatler: “İngilizce, İspanyolca”
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)

7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:

44. 7-A’raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ’sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt’an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A’yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi’nin çıkmaz sokakları:

82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.

Altı peygamber serisi:

1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)

3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün= (162+100=262)

NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (147-15)

